

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618 i 911) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli dwa lub więcej czynów, popełnionych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wyczerpuje znamiona tego samego wykroczenia, a ze względu na łączną wartość mienia wyczerpują znamiona przestępstwa, przy stosowaniu § 1, za karę orzeczoną za wykroczenie uznaje się sumę kar wymierzonych za te czyny.”;

2) w art. 27 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Od zastępczej kary aresztu lub wykonywania pracy, o której mowa w art. 25 § 1, sprawca może być uwolniony w każdym czasie przez wpłacenie kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia.”;

3) w art. 47 uchyla się § 9;

4) w art. 65 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto umyślnie wprowadza w błąd organ państwowy lub instytucję upoważnioną z mocy ustawy do legitymowania:

1) co do tożsamości własnej lub innej osoby,

2) co do swego obywatelstwa, zawodu, miejsca zatrudnienia lub zamieszkania, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.”;

5) art. 77 i art. 78 otrzymują brzmienie:

„Art. 77. § 1. Kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia,

podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

§ 2. Kto dopuszcza się czynu określonego w § 1 przy trzymaniu zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny albo karze nagany.

Art. 78. Kto przez drażnienie lub płoszenie doprowadza zwierzę do tego, że staje się niebezpieczne,

podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany.”;

6) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. Kto szczuje psem człowieka,

podlega karze ograniczenia wolności, grzywny albo karze nagany.”;

7) w art. 119 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 400 złotych,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

8) w art. 120 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto w celu przywłaszczenia dopuszcza się wyrębu drzewa w lesie albo kradnie lub przywłaszcza sobie z lasu drzewo wyrąbane lub powalone, jeżeli wartość drzewa nie przekracza 400 złotych,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

9) w art. 122 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto nabywa mienie, wiedząc o tym, że pochodzi ono z kradzieży lub z przywłaszczenia, lub pomaga do jego zbycia albo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej mienie to przyjmuje lub pomaga do jego ukrycia, jeżeli wartość mienia nie przekracza 400 złotych,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Kto nabywa mienie, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że zostało uzyskane za pomocą kradzieży lub przywłaszczenia, lub pomaga do jego zbycia albo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej mienie to przyjmuje lub pomaga do jego ukrycia, jeżeli wartość mienia nie przekracza 400 złotych,

podlega karze grzywny albo karze nagany.”;

10) w art. 124 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 400 złotych,
podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.²⁾) po art. 20e dodaje się art. 20f w brzmieniu:

„Art. 20f. 1. Policja może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać w celu wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń oraz przestępstw informacje, w tym dane osobowe, o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618, 911 i ...), osobach podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia, także bez ich wiedzy i zgody.

2. Informacje o osobach, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) imiona, nazwiska lub pseudonimy;
- 2) imiona i nazwiska rodowe rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) oznaczenie i cechy identyfikacyjne dokumentu tożsamości;
- 5) adres zamieszkania i adres pobytu;
- 6) numer PESEL;
- 7) obywatelstwo i płeć;
- 8) źródła utrzymania, w tym miejsce zatrudnienia oraz, w miarę możliwości, dane o warunkach materialnych, rodzinnych i osobistych;
- 9) datę i miejsce popełnienia czynu, opis czynu, w tym sposób działania sprawcy czynu, okoliczności jego popełnienia;
- 10) kwalifikację prawną czynu, wartość przedmiotu wykroczenia lub wysokość wyrządzonej szkody;
- 11) datę i rodzaj czynności, będącej podstawą wprowadzenia informacji do zbioru danych dotyczących sprawców wykroczeń, oraz datę otrzymania informacji o wykroczeniu;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650 i 730.

- 12) oznaczenie jednostki organizacyjnej Policji wprowadzającej informacje do zbioru danych dotyczących sprawców wykroczeń;
- 13) oznaczenie i numer sprawy;
- 14) zatrzymane przedmioty lub dokumenty wraz z ich oznaczeniem;
- 15) informacje o zastosowanych środkach przymusu wobec osoby oraz o jej legitymowaniu;
- 16) nazwę organu innego niż w pkt 12, prowadzącego sprawę, a w przypadku przekazania sprawy innemu organowi także jego nazwę i datę przekazania;
- 17) sposób zakończenia czynności wyjaśniających;
- 18) wskazanie, czy sprawa została przekazana do sądu w postępowaniu przyspieszonym lub z zastosowaniem art. 58 § 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475 i ...);
- 19) datę skierowania wniosku o ukaranie do sądu;
- 20) informacje o prawomocnych rozstrzygnięciach dotyczących czynu: orzeczeniach, zarządzeniach, mandatach karnych, obejmujących datę i treść rozstrzygnięcia, datę jego uprawomocnienia się oraz informacje o zastosowanych wobec sprawcy czynu środkach oddziaływania wychowawczego;
- 21) informacje o uchyleniu prawomocnego rozstrzygnięcia, o którym mowa w pkt 20.

3. Policja może pobierać, uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać w celu wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń oraz przestępstw informacje, w tym dane osobowe, dotyczące pokrzywdzonego czynem, o którym mowa w ust. 1, także bez jego wiedzy i zgody, obejmujące w przypadku osoby fizycznej: imię, nazwisko, numer PESEL, adres zamieszkania, a w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną – dane identyfikujące ten podmiot.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, są gromadzone i przetwarzane w elektronicznym zbiorze danych dotyczącym sprawców wykroczeń, zwanym dalej „rejestrzem wykroczeń”, prowadzonym w systemie teleinformatycznym przez Komendanta Głównego Policji, który jest ich administratorem w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138 i 723).

5. Organ uprawniony do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia przekazuje do rejestru wykroczeń informacje, o których mowa w ust. 2 i 3,

dotyczące wykroczeń wskazanych w ust. 1, pisemnie lub w sposób określony w ust. 8 pkt 2.

6. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 20 i 21, przekazuje do rejestru wykroczeń, pisemnie lub w sposób określony w ust. 8 pkt 2, sąd lub organ, który wydał rozstrzygnięcie lub zastosował środki oddziaływania wychowawczego, niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 20 i 21.

7. Informacje z rejestru wykroczeń udostępnia się bezpłatnie:

- 1) organom uprawnionym do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia oraz wykonywania czynności w celu zapobiegania wykroczeniom lub wykrywania wykroczeń oraz ich sprawców lub funkcjonariuszom, lub pracownikom tych organów w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi lub wykonywanymi czynnościami w zakresie wykrywania i ścigania wykroczeń;
- 2) organom uprawnionym do prowadzenia postępowania karnego, postępowania w sprawach nieletnich lub wykonywania czynności w sprawach nieletnich w związku z prowadzonym postępowaniem;
- 3) innym organom lub podmiotom uprawnionym na podstawie przepisów odrębnych do otrzymania takich informacji w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych.

8. Udostępnienie informacji z rejestru wykroczeń następuje:

- 1) na pisemny wniosek organów, osób lub podmiotów, o których mowa w ust. 7, zawierający dane umożliwiające wyszukanie informacji w rejestrze wykroczeń;
- 2) w drodze teletransmisji danych, w przypadku organów, osób lub podmiotów, o których mowa w ust. 7, którym administrator nadał uprawnienia dostępu do rejestru wykroczeń oraz przetwarzania informacji w tym rejestrze, jeżeli zapewnione jest odnotowanie w systemie kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie informacje uzyskał, a także zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania, oraz jeżeli jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywania zadań albo prowadzonej działalności.

9. Informacje zgromadzone w rejestrze wykroczeń udostępnia się na pisemny wniosek osobie, której dane osobowe dotyczą, wyłącznie w zakresie czynów stwierdzonych prawomocnym rozstrzygnięciem oraz w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1–11, 13 i 20, a jeżeli udzielenie takich informacji utrudniałoby

realizację ustawowych zadań Policji, w szczególności w zakresie wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń oraz przestępstw, zakres udzielanych informacji można ograniczyć do informacji o liczbie wprowadzonych do rejestru czynów, ich kwalifikacji prawnej, dacie wprowadzenia, dacie i miejscu popełnienia czynu oraz, w miarę możliwości, do informacji określonych w ust. 2 pkt 20.

10. Czynności podejmowane przez administratora przy realizacji wniosków złożonych przez osoby, których dane dotyczą, są wolne od opłat. Jeżeli wniosek osoby, której dane dotyczą, jest w sposób oczywisty nieuzasadniony ze względu na swoją powtarzalność, administrator może:

- 1) pobrać opłatę, uwzględniając administracyjne koszty udzielenia informacji, prowadzenia komunikacji lub podjęcia wnioskowanych działań, lub
- 2) odmówić podjęcia działań w związku z wnioskiem.

11. Obowiązek wykazania, że wniosek osoby, której dane dotyczą, jest w sposób oczywisty nieuzasadniony, spoczywa na administratorze.

12. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 10 pkt 1, za udostępnienie informacji wynosi 0,002 przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, 1386 i 2120 oraz z 2018 r. poz. 138, 357 i 730).

13. Informacje o osobach, o których mowa w ust. 1, zgromadzone w rejestrze wykroczeń Policja przetwarza w celu realizacji innych ustawowych zadań niż określone w ust. 1 w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań.

14. Organy Policji dokonują weryfikacji informacji o osobach, o których mowa w ust. 1, zgromadzonych w rejestrze wykroczeń, po zakończeniu sprawy, w ramach której informacje te zostały wprowadzone do rejestru wykroczeń, a ponadto nie rzadziej niż co 3 lata od dnia uzyskania lub pobrania informacji, usuwając zbędne dane.

15. Dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1, usuwa się z rejestru wykroczeń:
- 1) po upływie 3 lat od dnia ich wprowadzenia do rejestru, chyba że przed upływem tego terminu do rejestru został wprowadzony kolejny czyn tej osoby o wykroczenie określone w ust. 1;

- 2) przed upływem wskazanego w pkt 1 terminu, w razie uniewinnienia, odmowy wszczęcia lub umorzenia postępowania prawomocnym orzeczeniem sądu lub śmierci osoby, której dane dotyczą, oraz w przypadku stwierdzenia przez uprawniony organ braku podstaw do pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności za wykroczenie, jeżeli nie zachodzi przesłanka do dalszego przetwarzania danych osobowych dotyczących tej osoby w związku z innym czynem wprowadzonym do rejestru.

16. Dane osobowe osób, o których mowa w ust. 3, usuwa się z rejestru wykroczeń wraz z usunięciem danych sprawcy czynu, którym zostali pokrzywdzeni.

17. Usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń dokonuje komisja powołana przez Komendanta Głównego Policji, sporządzając z tych czynności protokół.

18. Organy Policji lub osoby przez nie upoważnione w celu zapewnienia gromadzenia i przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, w rejestrze wykroczeń mogą występować do organów uprawnionych do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, prowadzących postępowania w sprawach o wykroczenia lub do innych organów lub podmiotów, które mogą posiadać lub przetwarzają informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, z wnioskiem o przekazanie do rejestru wykroczeń posiadanych lub przetwarzanych przez nie informacji w zakresie określonym w tych przepisach.

19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, w rejestrze wykroczeń, sposób i tryb prowadzenia rejestru wykroczeń, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń, właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń, czynności będące podstawą wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń, zakres, cel i sposób kontroli dostępu do rejestru oraz nadzoru nad przetwarzaniem informacji oraz sposób weryfikacji informacji gromadzonych w rejestrze wykroczeń w zakresie ich przydatności i niezbędności do realizacji zadań Policji, uwzględniając potrzebę ochrony informacji przed nieuprawnionym dostępem, sprawność wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń, konieczność zapewnienia aktualizacji, zupełności oraz prawidłowości informacji gromadzonych w rejestrze;

- 2) sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie informacji zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzór protokołu usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń, wzór zapytania o udzielenie informacji z rejestru wykroczeń oraz wzór informacji o osobie – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji i potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 54:

- a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W stosunku do osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 74 § 3 i 3a i art. 308 § 1 Kodeksu postępowania karnego.”,

- b) dodaje się § 10 w brzmieniu:

„§ 10. W toku czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia określone w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618, 911 i ...) organ prowadzący uzyskuje ze zbioru danych dotyczącego sprawców wykroczeń, o którym mowa w art. 20f ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.³⁾) informacje o wcześniejszym popełnieniu tego rodzaju wykroczeń przez osobę, o której mowa w § 6.”;

- 2) w art. 97 :

- a) w § 1 :

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stwierdzi popełnienie wykroczenia, w szczególności za pomocą przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego, a sprawca nie został schwytany na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, i nie zachodzi wątpliwość co do sprawcy czynu,

- część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„– w tym także, w razie potrzeby, po przeprowadzeniu w niezbędnym zakresie czynności wyjaśniających, podjętych niezwłocznie po ujawnieniu wykroczenia.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650, 730 i ...

Nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego może nastąpić nie później niż po upływie 60 dni od dnia ustalenia sprawcy wykroczenia.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Funkcjonariusz nakładający grzywnę jest obowiązany wskazać jej wysokość, określić zachowanie stanowiące wykroczenie, datę i miejsce jego popełnienia oraz kwalifikację prawną, a także poinformować sprawcę wykroczenia o prawie odmowy przyjęcia mandatu karnego i o skutkach prawnych takiej odmowy.”;

3) w art. 98 § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Mandatem karnym, o którym mowa w § 1 pkt 3, można nałożyć grzywnę w razie stwierdzenia wykroczenia, którego sprawcy nie zastano na miejscu jego popełnienia, gdy nie zachodzi wątpliwość co do osoby tego sprawcy. Mandat zaoczny:

- 1) pozostawia się w takim miejscu, aby sprawca mógł go niezwłocznie odebrać, albo
- 2) doręcza się sprawcy.

§ 5. Mandat karny, o którym mowa w § 1 pkt 3, powinien wskazywać organ, na rzecz którego w terminie 14 dni ukarany może uiścić grzywnę, oraz informować o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie. Mandat ten staje się prawomocny z chwilą uiszczenia uprawnionemu organowi grzywny we wskazanym terminie. Termin do uiszczenia grzywny liczy się od dnia:

- 1) wystawienia mandatu – w przypadku, o którym mowa w § 4 pkt 1;
- 2) doręczenia mandatu – w przypadku, o którym mowa w § 4 pkt 2.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bezrobotny, który podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą bez powiadomienia o tym właściwego powiatowego urzędu pracy, podlega karze grzywny.”;

2) w art. 120 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemiec, który nielegalnie wykonuje pracę, podlega karze grzywny.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1292, 1321, 1428, 1543, 2371 i 2494 oraz z 2018 r. poz. 107, 138, 650, 730 i 858.

3) w art. 122 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przewidzianym przepisami terminie,
- 2) nie zgłasza wymaganych danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy lub udziela w tym zakresie nieprawdziwych wyjaśnień albo odmawia ich udzielenia
– podlega karze grzywny.”.

Art. 5. Jeżeli wykroczenie zostało popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, to przy nakładaniu grzywny w drodze mandatu karnego stosuje się terminy określone w art. 97 § 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, chyba że termin określony w art. 97 § 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą upływa później.

Art. 6. Przepisy art. 20f ustawy zmienianej w art. 2 oraz art. 54 § 10 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do czynów popełnionych od dnia wejścia w życie tych przepisów.

Art. 7. 1. W latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 28 891 573 zł, w tym w:

- 1) 2018 r. – 0 zł;
- 2) 2019 r. – 2 384 000 zł;
- 3) 2020 r. – 2 443 600 zł;
- 4) 2021 r. – 2 504 690 zł;
- 5) 2022 r. – 7 727 307 zł;
- 6) 2023 r. – 2 631 490 zł;
- 7) 2024 r. – 2 697 277 zł;
- 8) 2025 r. – 2 764 709 zł;
- 9) 2026 r. – 2 833 827 zł;
- 10) 2027 r. – 2 904 673 zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na:

- 1) obniżeniu kosztów utrzymania rejestru;

2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania obsługi serwisowej urządzeń.

3. Organem właściwym do monitorowania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest Komendant Główny Policji.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 i art. 3 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektu

Prawo wykroczeń jest działem prawa karnego zarówno w aspekcie materialno-prawnym, jak i procesowym, które w przeważającej części obejmuje zachowania naruszające normy prawne o charakterze administracyjno-porządkowym. To nie oznacza, że ich charakter jest jednolity. Obok zachowań polegających na tym, że sprawca wykonuje działalność gospodarczą bez wymaganego zgłoszenia, spotykamy typy czynów zabronionych o stricte karnym charakterze. Kodeks karny oraz Kodeks wykroczeń w obszarze stycznym między przestępstwami a wykroczeniami przeciwko mieniu wyodrębniają bowiem tzw. typy przepołowione. Czyny realizujące znamiona tych typów rozgranicza – na czyny realizujące znamiona odpowiedniego przestępstwa bądź wykroczenia – kryterium wartości przedmiotu czynności wykonawczej lub wysokość szkody.

Nowelą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247, z późn. zm.), która w części dotyczącej art. 2 weszła w życie dnia 9 listopada 2013 r., została wprowadzona zmiana wartości granicznej szkody decydującej o zakwalifikowaniu kradzieży jako przestępstwa lub wykroczenia. Ustawodawca odniósł tę kwotę do 1/4 minimalnego wynagrodzenia ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847, z późn. zm.), w miejsce wartości określonej dotychczas w sposób kwotowy. Dotyczyło to czynów kwalifikowanych jako zabór cudzej rzeczy ruchomej (art. 278 § 1 k.k. – 119 § 1 k.w.), przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej (art. 284 § 1 k.k. – art. 119 § 1 k.w.), zniszczenia mienia (art. 288 § 1 k.k. – art. 124 § 1 k.w.) oraz paserstwa umyślnego i nieumyślnego (art. 291 k.k. – art. 122 § 1 k.w. i art. 292 k.k. – art. 122 § 2 k.w.), gdzie granica między przestępstwem a wykroczeniem wynosiła wówczas 250 złotych. W przypadku wyrębu i zaboru drzewa w lesie (art. 290 § 1 k.k. – art. 120 § 1 k.w.) próg ten był ustalony na kwotę 75 złotych. W chwili wejścia w życie nowych przepisów wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę wynosiła 1600 złotych.

Z punktu widzenia pragmatycznego wymaga to korekty.

Wprowadzone nowelą z dnia 27 września 2013 r. zmiany w zakresie zastąpienia systemu kwotowego parametrycznym nie spełniają bowiem pokładanych oczekiwań w zakresie

wpływu na pożądany kierunek stosowania prawa, a to z tego względu, iż konkretna wysokość minimalnego wynagrodzenia nie jest wartością stałą, gdyż ulega okresowym zmianom na mocy aktów wykonawczych do ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę – rozporządzeń Rady Ministrów. Ponadto kryterium rozgraniczenia typów czynów zabronionych, których kwalifikacja jest uzależniona od kwoty przedmiotu czynności wykonawczej, nie powiązано wówczas z czasem, w jakim doszło do ich popełnienia.

Projekt przewiduje także wprowadzenie regulacji prawnej umożliwiającej uwolnienie się sprawcy od drugiego rodzaju kary zastępczej wykonywanej w formie pracy społecznie użytecznej.

Pozostałe zmiany dokonywane w Kodeksie wykroczeń (art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w., art. 78 k.w., art. 108 k.w.), art. 119 ust. 2, art. 120 ust. 2, art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.) dotyczą uelastycznienia lub zaostrzenia sankcji grożących za niektóre wykroczenia w celu usprawnienia prowadzonych postępowań w sprawach o wykroczenia. Wykroczenia, co do których ma nastąpić uelastycznienie stosowanych kar, są stosunkowo powszechne w praktyce orzeczniczej. W sądach rejonowych w latach 2013–2015 wszczęto postępowania za czyny z art. 65 k.w., odpowiednio, co do 5294, 5201 i 4829 osób.

W zakresie wykroczeń z ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z wyłączeniem art. 123, przeprowadzono postępowania, odpowiednio, w 2739, 2690, 2896 sprawach.

Projekt przewiduje także utworzenie elektronicznego zbioru danych określonego jako „rejestr wykroczeń”, a dotyczącego sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1 k.w., art. 120 § 1 k.w., art. 122 § 1 i 2 k.w. i art. 124 § 1 k.w., osobach podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń, obwinionych i ukaranych oraz podstawę prawną uzyskiwania i wykorzystywania tych danych przez uprawnione organy w toku prowadzonego postępowania.

Pozostałe zmiany w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia są odpowiedzią zarówno na postulaty praktyki, nauki, jak i rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego, którego orzeczenia w sprawach karnych mają wpływ na procedurę wykroczeniową. Celem nowelizacji jest usprawnienie postępowania m.in. przez wyeksponowanie roli

postępowania mandatowego jako trybu najczęściej stosowanego w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, co ma posłużyć ograniczeniu liczby spraw wpływających do sądów m.in. z tego powodu, że ukarany mandatem nie był w stanie na czas uiścić grzywny nałożonej mandatem karnym zaocznym.

Występujące w ostatnich latach zjawisko znacznego wzrostu liczby wniosków o ukaranie wpływających do sądów rejonowych – wydziałów karnych (w 2004 r., tj. na początku obowiązywania ustawy, wpłynęło ich około 440 tys., zaś już w 2015 r. liczba ta wzrosła do około 576 tys.) jest wysoce niepokojące, ponieważ oprócz symptomu spadku skuteczności trybu mandatowego pociąga za sobą konieczność angażowania sądów w sprawy, które w istocie powinny pozostawać załatwiane na wcześniejszym etapie postępowania. Proponowane przepisy, w tym dotyczące zasad określania terminu, w trakcie którego jest dopuszczalne nałożenie grzywny w drodze mandatu, mają za zadanie odwrócenie tej tendencji. Dotychczas istotny wpływ w zakresie funkcjonowania postępowania mandatowego miało rozszerzenie tego trybu na wykroczenia stwierdzone przy użyciu różnego rodzaju urządzeń kontrolno-pomiarowych lub rejestrujących. W takiej sytuacji nałożenie grzywny w drodze mandatu zwykle nie jest możliwe bez przeprowadzenia czynności wyjaśniających w związku z koniecznością ustalenia sprawcy tak ujawnionego wykroczenia. Powodowało to kolejne wydłużanie terminów, w których organ mandatowy mógł nałożyć grzywnę do rozmiarów sprzecznych z założeniami postępowania mandatowego, jako prowadzonego bez zbędnej zwłoki. Tendencja ta występowała, mimo że w nauce od dawna zwracano uwagę, że nakładanie grzywny w drodze mandatu jest możliwe tylko wówczas, gdy znana jest osoba sprawcy. Od tego też momentu należy liczyć początek terminu do jej nałożenia. Ustawodawca zaś coraz to wydłużał termin do wydania takiego rozstrzygnięcia.

2. Przedmiot regulacji

W art. 1 pkt 1 projektowanej ustawy projektodawca w związku z potrzebą całościowego unormowania kwestii kwalifikacji związanych z czynami przepołowionymi uznał za celowe sprecyzowanie sposobu zaliczania kar wymierzonych za wykroczenia wyczerpujące jednocześnie znamiona przestępstwa ciągłego (art. 12 k.k.) ze względu na łączną wartość mienia, przy wykorzystaniu instytucji zbiegu wykroczenia z przestępstwem. W świetle proponowanego art. 10 § 1a k.w. jeżeli dwa lub więcej czynów popełnionych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego

zamiaru wyczerpują znamiona tego samego wykroczenia, a ze względu na łączną wartość mienia wyczerpują znamiona przestępstwa, przy stosowaniu zaliczenia zgodnie z art. 10 § 1, za karę orzeczoną za wykroczenie uznaje się sumę kar wymierzonych za te czyny.

Zbieg idealny przestępstwa i wykroczenia reguluje art. 10 § 1 k.w., który pozwala orzec karę zarówno za wykroczenie, jak i za przestępstwo oraz w takim przypadku zaliczyć karę łagodniejszą na poczet kary surowszej. Prawomocne zaś ukaranie za wykroczenie zarówno mandatem karnym, jak i wyrokiem nie stanowi przeszkody dla prowadzenia postępowania karnego. Wskazuje się w orzecznictwie, że skoro art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. zakazuje jedynie prowadzenia postępowania karnego, jeżeli o ten sam czyn tej samej osoby zostało uprzednio prawomocnie zakończone „postępowanie karne”, a takowym nie jest postępowanie w sprawach o wykroczenia, to wcześniejsze zakończenie takiego niekarnego postępowania o ten sam czyn przy idealnym zbiegu przestępstwa z wykroczeniem nie stanowi przesłanki rzeczy osądzonej (zob. postanowienie SN z dnia 29 stycznia 2004 r., I KZP 40/03, OSNKW 2004, nr 2, poz. 22).

Przyjmując, iż w przypadku postępowania karnego zakończonego wyrokiem skazującym za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w zw. z art. 12 § 1 k.k., w sytuacji gdy uprzednio jedno lub więcej zachowań składających się na przestępstwo ciągle zostało uznane za wykroczenie i orzeczono za nie kary, aktualnie ustawa w art. 10 § 1 k.w. nie precyzuje, czy należy brać pod uwagę przy porównaniu orzeczonych za przestępstwo i wykroczenia składające się na przestępstwo ciągle karę (lub inny środek) orzeczoną za jedno wykroczenie (najsurowszą), czy też sumę tych kar, które podlegają oddzielnemu wykonaniu (prawo wykroczeń nie przewiduje kary łącznej). Przedstawiona propozycja wprost wskazuje, jak należy postępować w opisanej sytuacji, i przesądza rozwiązanie ewentualnych trudności wykładniczych, które mogą wystąpić przy stosowaniu instytucji z art. 12 k.k. do oceny prawnej kilku zachowań, które z osobna wyczerpują znamiona wykroczenia. Możliwe jest bowiem ich osądzenie jako odrębnych czynów (wykroczeń), gdyż przeprowadzenie postępowania w sprawie o wykroczenie i wydanie rozstrzygnięcia nie stanowi przeszkody procesowej do prowadzenia postępowania karnego (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.).

Konieczna jest zarówno w kontekście zasady równości, jak i celów, które ma realizować prawo karne, interwencja legislacyjna pozwalająca na dokonanie prawidłowej oceny charakteru i stopnia szkodliwości czynu, niezależnie od układu procesowego, i polegająca

na stworzeniu osobnej podstawy zaliczenia uprzedniego ukarania za wykroczenie na poczet skazania za przestępstwo w ramach czynu ciągłego.

W art. 1 pkt 2 projektowanej ustawy następuje zmiana przepisu art. 27 § 1 k.w., co jest wynikiem postulatów praktyki i doktryny. Przepis art. 25 § 1 k.w. określa przesłanki orzekania kar zastępczych w przypadku bezskuteczności egzekucji grzywny oraz w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, że egzekucja grzywny byłaby bezskuteczna. W takich przypadkach ustawodawca przewiduje zamianę grzywny na zastępczą karę aresztu lub pracę społecznie użyteczną. Ustawa umożliwia jednak uwolnienie się od kary zastępczej aresztu w razie wpłacenia przez ukaranego kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia (art. 27 § 1 k.w.). W aktualnej regulacji prawnej pominięto możliwość uwolnienia się od drugiego rodzaju kary zastępczej wykonywanej w formie pracy społecznie użytecznej. W przypadku orzeczenia zastępczej kary pozbawienia wolności albo pracy społecznie użytecznej za grzywnę orzeczoną za przestępstwo taka możliwość jest przewidziana (art. 47 § 2 k.k.w.). Oznacza to brak spójności w systemie rozwiązań oraz uniemożliwia wykonanie kary w takiej formie, w jakiej nastąpiło pierwotne orzeczenie sądu. Jest przy tym oczywiste, że wykonanie kary grzywny zapewnia szybsze zakończenie toczącego się postępowania wykonawczego i jest bardziej korzystne z punktu widzenia interesu fiskalnego Skarbu Państwa.

Zmiany wprowadzane przepisami art. 1 pkt 3, 7, 8, 9 i 10 dotyczą tzw. „czynów przepołowionych”. Jurydyczna konstrukcja wykroczeń stypizowanych w art. 119 § 1 k.w., art. 120 § 1 k.w., art. 122 § 1 i 2 k.w. oraz art. 124 § 1 k.w. stwarza trudności z ich jednoznaczną oceną, co jest doskonale widoczne na przykładzie wspomnianych już typów zachowań, których przedmiotem jest mienie: kradzież, paserstwo, uszkodzenie cudzej rzeczy ruchomej, ale nie tylko. Trudności te pogłębiły się w wyniku zmiany metody „przepołowienia” dokonanej nowelizacją z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw. W ocenie projektodawcy obecny stan wymaga pilnej interwencji, szczególnie gdy weźmie się pod uwagę, że w świetle art. 2a, dodanego ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), istnieje konieczność analizowania prawomocnie zakończonych już spraw, w celu weryfikacji skutków kontrawencjonalizacji dokonanej nowelą z dnia 27 września 2013 r. Co więcej analiza taka jest przeprowadzana każdego roku i dotyczy tysięcy spraw w całym kraju. Skutki wspomnianej kontrawencjonalizacji przejawiają się w wielu aspektach funkcjonowania

aktualnych przepisów. Jednym z nich jest „przewlekane” postępowania w celu doprowadzenia do częściowej depenalizacji. Sprawca kradzieży rzeczy niewiele przekraczającej ustawowy próg liczy (zwykle zasadnie), iż z początkiem nowego roku kradzież z przestępstwa przeistoczy się w wykroczenie. Obniżenie ustalonej aktualnie zbyt wysoko i ciągle rosnącej kwoty „przepełnienia” doprowadziło do tego, że sprawcy wykroczeń przeciwko mieniu dostosowują wartość skradzionego mienia dokładnie do aktualnie obowiązującej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Praktyka pokazała, że zmiany wprowadzone nowelą z dnia 27 września 2013 r. w zakresie zastąpienia systemu kwotowego parametrycznym nie spełniły oczekiwań, także dlatego, iż kryterium rozgraniczenia typów czynów zabronionych, których kwalifikacja jest uzależniona od kwoty przedmiotu czynności wykonawczej, nie powiązane z czasem, w jakim doszło do ich popełnienia. Brak dopełnienia używanego przez ustawę kryterium „przepełnienia” jednoznacznym wskazaniem, że oceny zachowania należy dokonywać w czasie czynu, spowodował, iż sądy są zmuszone do corocznej kontroli spraw, w których kara nie została jeszcze w całości wykonana, celem ustalenia, czy nie zachodzi np. potrzeba uwolnienia sprawcy przestępstwa, ze względu na wykonanie kary. Ponadto istniały wątpliwości, czy jeżeli zmiana kwoty najniższego miesięcznego wynagrodzenia nastąpi na danym etapie postępowania, nie należy takiego etapu zakończyć bez zmiany kwalifikacji. W związku z tym proponuje się powrócić do kwotowego kryterium przepełnienia w wysokości 400 złotych, gdyż zabieg taki per saldo jest opłacalny z punktu widzenia racjonalizacji stosowania prawa. Niebagatelne znaczenie ma przy tym fakt, iż zmiany kwoty najniższego miesięcznego wynagrodzenia za pracę dokonywane na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, jakkolwiek dokonywane co roku, nie są na tyle znaczne (na przestrzeni ostatnich pięciu lat wzrosło ono o niespełna 500 złotych), aby powodować konieczność częstych nowelizacji. Konsekwencją tego są proponowane zmiany zarówno w art. 119 § 1 k.w., jak i w treści art. 120 § 1 k.w., art. 122 § 1 i 2 k.w. oraz art. 124 § 1 k.w., które to przepisy także posługują się kryterium przepełnienia. Dostrzegając nagminność oraz społeczną szkodliwość czynów penalizowanych w art. 120 § 1 k.w., proponuje się jako wartość graniczną kwotę 400 złotych, powyżej której czyn taki stanowi występki. W zamierzeniu ma to także doprowadzić do zmiany w zakresie spostrzegania takich zachowań przez społeczeństwo.

Konsekwencją proponowanych zmian jest również zbędność definicji ustawowej minimalnego wynagrodzenia za pracę w obszarze Kodeksu wykroczeń, co skutkuje uchynieniem § 9 w art. 47 (art. 1 pkt 3 projektu).

Zmiany przepisów wynikające z art. 1 pkt 3–5 projektu w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń oraz ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 4 projektu) mają na celu przemodelowanie katalogu sankcji karnych w celu szybszego i bardziej efektywnego załatwiania spraw o wykroczenia.

W praktyce od wielu lat jest wysuwany postulat uelastycznienia sankcji groźących za wykroczenia opisane w art. 65 § 1 k.w. Brak możliwości orzeczenia, w miejsce kary grzywny, także kary ograniczenia wolności powoduje, że dopiero na etapie wykonania orzeczonej kary dochodzi do urealnienia sankcji w sensie zobowiązania ukaranego do wykonywania pracy na cel społeczny, często poprzedzone bezskuteczną egzekucją sądową, zmianami na kary zastępcze aresztu lub rozkładaniem grzywny na raty, a następnie odwoływaniem rat. Powodem jest sytuacja materialna ukaranego, którego nie stać na zapłacenie grzywny, i jest to oczywiste już w momencie orzekania kary przez sąd, który jednak nie posiada możliwości orzeczenia innej sankcji. Nie sposób także pominąć, że stan taki generuje koszty dla Skarbu Państwa w sprawach, które powinny być szybko załatwiane i wykonywane. Ekonomia postępowania po wprowadzeniu projektowanych zmian ulegnie poprawie z uwagi na to, że w sądach wszczynają się corocznie około 25 000 spraw stypizowanych jako wykroczenia z art. 65 § 1 k.w.

Nieco odmiennie problem ten przedstawia się w przypadku typu czynu zabronionego z art. 119 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, dalej u.p.z i r.p. Przepis ten rodzi liczne wątpliwości, także w zakresie sankcji groźącej za niepowiadomienie właściwego, powiatowego urzędu pracy o podjęciu zatrudnienia lub rozpoczęciu działalności gospodarczej. Ustalenie dolnej granicy grzywny na poziomie 500 złotych w stosunku do osoby dotychczas bezrobotnej należy uznać za nadmiernie restrykcyjne. Trzeba również pamiętać, że odpowiedzialności za wykroczenie z art. 119 ust. 2 u.p.z i r.p. podlegają także osoby, które straciły status bezrobotnego w związku z nabyciem uprawnień emerytalnych. Taka sztywna sankcja nie pozwala na uwzględnienie licznych okoliczności uzasadniających wymierzenie niższej kary, w szczególności dostosowanej do sytuacji materialnej obwinionego.

O ile osoby zatrudniające nielegalnie cudzoziemców, które czerpią z tego tytułu korzyści, powinny ponosić surową odpowiedzialność, o tyle osoby przez nich zatrudniane nie mogą być surowo represjonowane dlatego, że wykonują pracę w kraju, w którym obowiązują przepisy często dla nich niezrozumiałe. Uznając, że zachowanie takie nie powinno pozostawać bez konsekwencji, w treści art. 120 ust. 2 u.p.z i r.p. dolną granicę kary grzywny proponuje się obniżyć do „standardowego” poziomu, co da organom mandatowym, ale i sądom, możliwość szerszego uwzględnienia okoliczności, w jakich doszło do popełnienia wykroczenia. W szczególności taka zmiana będzie pożądana z punktu widzenia obcokrajowców, którzy bezpośrednio będą mogli być ukarani w postępowaniu mandatowym. Praktyka orzekania wskazuje, że brak możliwości bezpośredniego rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu mandatowym o czyn z art. 120 ust. 2 u.p.z i r.p. generuje często dodatkowe koszty związane z tłumaczeniem dokumentów procesowych, a egzekucja grzywny w postępowaniu sądowym jest znacznie utrudniona z uwagi na to, że cudzoziemcy zazwyczaj wykonują prace sezonowe i nie zamieszkują stale na terenie Polski.

Problematyka obowiązków spoczywających na pracodawcy z tytułu zatrudnienia należy do jednej z trudniejszych w obrębie szeroko rozumianego prawa pracy. Objęcie kryminalizacją niewywiązywania się z tych obowiązków względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zasadniczo nie budzi wątpliwości. Ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778, z późn. zm.) w przepisie art. 98 ust. 1 pkt 1a określająca odpowiedzialność za wykroczenie polegające na niedopełnieniu obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w przewidzianym przepisami terminie nie przewiduje podwyższonej dolnej granicy ustawowego zagrożenia karą grzywny za ten czyn. W art. 98 ust. 1 pkt 2 cytowanej ustawy jest przewidziana zaś odpowiedzialność za niezgłoszenie wymaganych ustawą danych lub zgłoszenie nieprawdziwych danych albo udzielenie w tych sprawach nieprawdziwych wyjaśnień lub odmowę ich udzielenia. Kontrowersje dotyczą braku proporcji między analogicznymi czynami polegającym na opóźnianiu się w opłacaniu składek na Fundusz Pracy i składek na ubezpieczenie społeczne. Zachowania takie powinny być traktowane jednakowo, a z całą pewnością kara grzywny w wysokości nie niższej niż 3000 złotych jest karą zbyt surową. Co więcej często przyczynia się do pogłębiania trudności finansowych pracodawcy, który często jest niewielkim rodzinnym podmiotem gospodarczym. Aktualny mechanizm jest zbyt restryktywny, a przepisy tak

ukształtowane rodzą efekt lekceważenia sankcji, które są oceniane jako zbyt surowe i nie spełniają jednej z podstawowych funkcji, jaką jest akceptacja wymierzonej kary. W wymiarze ekonomicznym kara grzywny w minimalnej kwocie 3000 złotych jest wyższa niż grzywny orzekanej za przestępstwa powszechne.

Projekt wprowadza penalizację zachowania polegającego na trzymaniu bez zachowania zwykłych lub nakazanych środków ostrożności zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka, przewidując dla tego czynu zagrożenie karą ograniczenia wolności, grzywny albo nagany. Ujęcie znamienia kwalifikującego w projektowanym przepisie przez wskazanie na charakter zwierzęcia (zachowanie stwarzające niebezpieczeństwo dla zdrowia, a nawet życia człowieka) służy zwróceniu uwagi, iż właściwości takiego zwierzęcia nie należy utożsamiać jedynie z „wykazem zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi”. Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie gatunków zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi z dnia 3 sierpnia 2011 r. (Dz. U. poz. 1037), wydane na podstawie art. 73 ust. 11 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. poz. 1220, z późn. zm.), wymienia bowiem gatunki zwierząt, które ze względu na swoje naturalne warunki biologiczne stanowią zagrożenie dla ludzi, a wobec tego powinny być trzymane w szczególnych warunkach. Obecnie w domach hodowane są rozmaite zwierzęta, także te zamieszczone w wykazach wspomnianego rozporządzenia w sprawie gatunków zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi. Nie należą do rzadkości sytuacje, gdy zwierzęta te wydostają się na wolność (opuszczają mieszkanie), ale też są wyprowadzane przez swoich właścicieli. Projektowanym art. 77 § 2 k.w. należy obejmować więc wszystkie zwierzęta, które niewłaściwie trzymane swoim zachowaniem stwarzają niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia człowieka, bez względu na to, czy znajdują się w jakimkolwiek wykazie. Dotyczy to w szczególności ras psów ujętych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie wykazu ras psów uznawanych za agresywne (Dz. U. poz. 687). Pies tzw. mieszaniec może stwarzać większe niebezpieczeństwo niż dobrze ułożony pies rasy uznanej za agresywną, np. amerykański pit bull terier. W ocenie projektodawcy sankcja karna projektowanego typu kwalifikowanego wykroczenia z art. 77 § 2 k.w. powinna być surowsza niż przy typie podstawowym nieostrożnego trzymania zwierzęcia.

Trzymanie zwierzęcia powinno wiązać się z odpowiedzialnością sankcjonowaną w adekwatnym zakresie. Problemem, który często jest bagatelizowany, są zachowania

właścicieli i opiekunów zwierząt, w szczególności właścicieli psów, nie tylko tych, którzy hodują zwierzęta tzw. rasy uznawanej za agresywne, ale wszystkich, niezachowujących środków ostrożności przy ich trzymaniu. Przypadki ataku zwierząt pozostawionych bez opieki zdarzają się stosunkowo często, a ofiarami padają również dzieci. Brak dostatecznych środków reakcji karnej na takie czyny sprawia, że sprawcy w istocie czują się bezkarni. Przepis art. 77 k.w., penalizujący postępowanie polegające na niezachowaniu zwykłych, a często także nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt, przewiduje bowiem karę grzywny tylko do 250 złotych albo karę nagany. Z kolei art. 78 k.w. penalizujący postępowanie polegające na doprowadzeniu przez drażnienie lub płoszenie zwierzęcia do tego, że staje się ono niebezpieczne, przewiduje aktualnie karę grzywny do 1000 złotych albo karę nagany. Zdaniem projektodawcy istnieją wystarczające powody, aby zachowanie przewidziane w art. 77 k.w. obwarować sankcją grzywny do 1000 złotych, a dodatkowo dać sądowi możliwość orzeczenia kary ograniczenia wolności jako kary alternatywnej, w sytuacji gdy z góry wiadomo, że sprawców tych wykroczeń nie stać na zapłatę kary grzywny. Podobnie kwestia ta przedstawia się w przypadku wykroczenia z art. 108 k.w. Typ ten jest bowiem zagrożony karą grzywny, której górna granica wynosi 1000 złotych. Niczym nieuzasadniona dysproporcja między sankcją, jaka grozi za zachowania obiektywnie bardzo niebezpieczne i wysoce szkodliwe ze społecznego punktu widzenia, bo polegające na „szczuciu” psem człowieka, a karą, jaką kodeks przewiduje np. za nieostrożne obchodzenie się z materiałami wybuchowymi, ale też łatwo zapalnymi (przepis art. 83 § 1 k.w. przewiduje nawet karę aresztu), niewątpliwie musi ulec likwidacji. Proponuje się, aby sprawca podlegał karze ograniczenia wolności albo grzywny, zaś kara nagany, którą proponuje się pozostawić, dawałaby możliwość uwzględnienia szczególnych sytuacji, bez konieczności sięgania po instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Regulacje wprowadzone w art. 2 i art. 3 pkt 1 lit. b projektu są podyktowane koniecznością utworzenia i prowadzenia elektronicznego zbioru danych określonego jako „rejestr wykroczeń”, a dotyczącego sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1 k.w., art. 120 § 1 k.w., art. 122 § 1 i 2 k.w. i art. 124 § 1 k.w., osób podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń oraz obwinionych i ukaranych oraz pozyskiwania tych danych przez uprawnione organy w toku czynności wyjaśniających, jak również prowadzonego postępowania, w celu dokonania właściwej oceny prawnej zachowania sprawcy i przyjęcia adekwatnej kwalifikacji prawnej dokonanych czynów

przeciwko mieniu, czy to w oparciu o Kodeks wykroczeń, czy odpowiednio jako przestępstwo. W obecnym stanie prawnym sprawcy tych wykroczeń nie są rejestrowani w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji (KSiP), co skutkuje trudnościami w ich ustalaniu oraz koordynacji i prowadzeniu czynności wykrywczych. Jak wynika z art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.), do podstawowych jej zadań należy ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra i stanowi podstawę do projektowanych uregulowań. Podobnie w przypadku art. 14 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, który określa, iż w granicach swoich zadań Policja wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe, m.in. w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń.

Projektowana zmiana pozwoli Policji na gromadzenie i przetwarzanie danych dotyczących sprawców najbardziej uciążliwych wykroczeń kradzieży, paserstwa oraz zniszczenia mienia i umożliwi bardziej skuteczne ich ściganie.

W tym celu są projektowane zmiany ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą o Policji”, które obejmują ustanowienie podstaw prawnych do uzyskania, gromadzenia i przetwarzania przez Policję informacji, w tym danych osobowych o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618 i 911), osobach podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia. Celem wprowadzonych regulacji jest również utworzenie zbioru danych dotyczącego sprawców wykroczeń, zwanego „rejestrzem wykroczeń”, obejmującego informacje, w tym dane osobowe dotyczące sprawców wykroczeń przeciwko mieniu, tj. w zakresie czynów stypizowanych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń, osób podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia. Administratorem, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138 i 723), danych osobowych gromadzonych w rejestrze wykroczeń, zgodnie z wprowadzanymi przepisami, będzie Komendant Główny Policji. Rejestr wykroczeń będzie prowadzony w systemie teleinformatycznym jako elektroniczny rejestr. Przyjęcie takiej postaci prowadzonego rejestru odpowiada obecnym uwarunkowaniom związanym z informatyzacją działalności podmiotów publicznych. W

związku z powyższym wprowadza się do ustawy o Policji przepisy art. 20f regulujące szczegółowo zasady i tryb gromadzenia informacji, w tym danych osobowych o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu, zasady prowadzenia rejestru wykroczeń, a także zasady i tryb udostępniania informacji z rejestru.

W art. 20f ust. 1 ustawy o Policji został określony zakres podmiotowy i przedmiotowy gromadzonych przez Policję informacji, w tym danych osobowych dotyczący sprawców wykroczeń, osób podejrzanych o ich popełnienie, obwinionych i ukaranych za wykroczenia przeciwko mieniu stypizowane w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń. Wskazany w przepisach zakres przedmiotowy odnośnie do wykroczeń przeciwko mieniu wynika z charakteru tych wykroczeń, ich uciążliwości oraz braku możliwości pociągnięcia do odpowiedzialności za popełnione wykroczenia w ramach recydywy i zastosowania surowszej sankcji karnej za popełnione wykroczenie. Przyjmuje się, iż dane osobowe wymienionych osób będą pobierane, uzyskiwane, gromadzone, przetwarzane i wykorzystywane także bez wiedzy i zgody tych osób. Powyższe uregulowanie nie godzi w art. 12 i 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w *sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89)*, dotyczące wyszczególnionych w tych przepisach praw osoby, której dane są przetwarzane, gdyż prawa te nie są bezwzględne i mogą zostać ograniczone lub wyłączone. Podstawą ograniczenia prawa dostępu w przepisach projektowanej ustawy stał się art. 15 ust. 1 dyrektywy 2016/680, zgodnie z którym „państwa członkowskie mogą przyjąć akty prawne pozwalające ograniczyć w całości lub części prawo dostępu osoby, której dane dotyczą w takim stopniu i przez taki okres w jakim takie częściowe lub całkowite ograniczenie jest działaniem niezbędnym i proporcjonalnym w społeczeństwie demokratycznym (...) aby: b) uniemożliwić zakłócanie zapobiegania przestępczości (...) c) chronić bezpieczeństwo publiczne; (...) e) chronić prawa i wolności innych osób.”. Jest to także zgodne z obowiązkami i zadaniami Policji określonymi w ustawie o Policji.

Szczegółowy zakres informacji i danych osobowych o wymienionych powyżej osobach został określony w art. 20f ust. 2 ustawy o Policji. Zakres gromadzonych informacji

i danych odpowiada niezbędnym informacjom i danym osobowym, które powinien zawierać wniosek o ukaranie. Są to informacje i dane niezbędne w zakresie prowadzenia czynności wyjaśniających, do występowania w charakterze oskarżyciela w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, a także w procesie wykrywania wykroczeń i ścigania ich sprawców. Zakres określony w art. 20f ust. 2 ustawy o Policji zawiera również informacje, które są niezbędne do prowadzenia zbioru danych osobowych. Określony w art. 20f ust. 2 ustawy o Policji zakres informacji o sprawcach wykroczeń, osobach podejrzanych o ich popełnienie, obwinionych i ukaranych za wykroczenia ma ukazywać prowadzącemu czynności wyjaśniające w sprawach o wykroczenia lub oskarżycielowi w sprawach o wykroczenia pełną wiedzę na temat danego sprawcy, osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia, ukaranego lub obwinionego, co spowoduje zwiększenie skuteczności podejmowanych czynności w zakresie wykrywania i ścigania wykroczeń oraz ich sprawców.

Konieczność gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia przeciwko mieniu wynika z potrzeby zapewnienia kompletności danych rejestru wykroczeń, zgodnie z celem utworzenia tego rejestru, tj. wykrywaniu wykroczeń i przestępstw przeciwko mieniu oraz zapobieganiu tym czynom. Osoba podejrzana o popełnienie wykroczenia to, zgodnie z art. 54 k.p.w., osoba, względem której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia i skierowania przeciwko niej wniosku o ukaranie. Obowiązki i uprawnienia osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia określa art. 54 § 5–9 k.p.w. Przetwarzanie w rejestrze wykroczeń danych o osobach podejrzanych o wykroczenie umożliwi właściwe wykorzystanie projektowanego rejestru wykroczeń, gdyż gromadzenie danych o osobach podejrzanych o wykroczenia jest z punktu widzenia celów tego rejestru kluczowe. Istotnym jest, iż sprawne gromadzenie i przetwarzanie przez Policję wskazanych informacji umożliwi przypisanie sprawcy, który wielokrotnie popełnił wykroczenie przeciwko mieniu, adekwatnej odpowiedzialności, w celu ukazania pełnej zawartości kryminalnej czynu składającego się z kilku lub kilkunastu zachowań wyczerpujących znamiona wykroczeń, ale które ze względu na wartość mienia, przeciwko jakiemu skierowane są zachowania, w istocie stanowią przestępstwo. Zgodnie też z dyspozycją aktualnie obowiązującego art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy o Policji, do podstawowych jej zadań należy ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra i stanowi podstawę do projektowanych uregulowań. Podobnie art. 14 ustawy o Policji określa, iż w granicach

swoich zadań Policja wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe, m.in. w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń. Projektowana regulacja pozwoli Policji na gromadzenie i przetwarzanie danych dotyczących sprawców, w szczególności osób podejrzanych o popełnienie najbardziej uciążliwych wykroczeń kradzieży, paserstwa oraz zniszczenia mienia, oraz umożliwi bardziej skuteczne ich ściganie w najwcześniejszej fazie postępowania w sprawach o wykroczenia, jakimi są czynności wyjaśniające, co zdecydowanie wpłynie na skuteczną realizację zadań Policji. Należy także podkreślić, iż gromadzenie i przetwarzanie danych o osobach podejrzanych o wykroczenia wynika z projektowanej regulacji art. 54 § 10 k.p.w.

Projektowany art. 20f ust. 3 ustawy o Policji umożliwia Policji pobieranie, uzyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie w celu wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń oraz przestępstw informacji, w tym danych osobowych, dotyczących pokrzywdzonego czynem, o którym mowa w ust. 1, także bez jego wiedzy i zgody, obejmujących w przypadku osoby fizycznej: imię, nazwisko, numer PESEL, adres zamieszkania, a w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną – dane identyfikujące ten podmiot. Informacje te będą pozwalały na zapewnienie kompletności rejestru wykroczeń, a także wypełnienie ustawowych zadań Policji, do których należy wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców, ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra. Ochrona własności pokrzywdzonego czynem z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 z racji tego, iż jest szczególnie narażona na przemoc ze strony sprawców wykroczeń przeciwko mieniu, co do których będą pobierane, uzyskiwane, gromadzone, przetwarzane i wykorzystywane informacje, zasługuje na szczególną troskę organów ochrony prawnej.

Projektowany art. 20f ust. 4 ustawy o Policji wskazuje, iż informacje określone w ust. 2 i 3 będą gromadzone i przetwarzane w elektronicznym zbiorze danych dotyczącym sprawców wykroczeń, zwanym „rejestrem wykroczeń”, prowadzonym w systemie teleinformatycznym przez Komendanta Głównego Policji, który będzie administratorem tych danych.

Projekt w art. 20f ust. 5 ustawy o Policji określa także obowiązek innych oprócz Policji organów uprawnionych do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach

o wykroczenia przeciwko mieniu przekazywania do rejestru wykroczeń, pisemnie lub w drodze teletransmisji danych, informacji gromadzonych i przetwarzanych w rejestrze wykroczeń, w celu kompletności tych danych. W szczególności odnosi się do Straży Leśnej, która jest uprawniona do ścigania sprawców wykroczeń z art. 120 k.w.

Ponadto projekt w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji przewiduje obowiązek niezwłocznego przekazywania do rejestru wykroczeń przez sąd lub organ, który wydał rozstrzygnięcie lub zastosował środki oddziaływania wychowawczego, informacji o treści prawomocnego rozstrzygnięcia dotyczącego czynu, jak również informacji o jego uchyleniu, co realizują potrzebę aktualizacji przetwarzanych w rejestrze informacji.

W ust. 7 art. 20f ustawy o Policji zostało uregulowane bezpłatne udostępnianie informacji z rejestru wykroczeń oraz organy, osoby i podmioty uprawnione do otrzymania tych informacji, tj. organy uprawnione do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia oraz wykonywania czynności w celu zapobiegania lub wykrywania wykroczeń oraz ich sprawców, funkcjonariusze lub pracownicy tych organów w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi lub wykonywanymi czynnościami w zakresie wykrywania i ścigania wykroczeń, a także organy uprawnione do prowadzenia postępowania karnego, postępowania w sprawach nieletnich lub wykonywania czynności w sprawach nieletnich, w związku z prowadzonym postępowaniem, jak również inne organy lub podmioty uprawnione na podstawie przepisów odrębnych do otrzymania takich informacji w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych. Zakres podmiotów uprawnionych do otrzymania informacji z rejestru przewiduje, iż dane zgromadzone w rejestrze będą udostępniane m.in. sądom, prokuraturze, Inspekcji Transportu Drogowego, Żandarmerii Wojskowej, Straży Leśnej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Komendantowi Służby Ochrony Państwa, strażom gminnym (miejskim) i innym, o ile są one niezbędne do realizacji ustawowych zadań tych podmiotów.

W art. 20f ust. 8 ustawy o Policji zostały określone dwa tryby udzielania informacji, tj. na pisemny wniosek zawierający dane umożliwiające wyszukanie informacji w zbiorze oraz w drodze teletransmisji danych. Udzielanie informacji na pisemny wniosek będzie dotyczyło tych organów i podmiotów, które nie będą posiadały bezpośredniego dostępu do rejestru wykroczeń i możliwości przetwarzania danych w tym rejestrze w trybie

teletransmisji danych. Drugi tryb udzielania informacji z rejestru wykroczeń dotyczy organów lub osób, którym administrator nadał uprawnienia dostępu do rejestru wykroczeń oraz przetwarzania informacji w tym rejestrze w drodze teletransmisji danych bez konieczności składania pisemnych wniosków, ale zapewniając odnotowanie w systemie kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie informacje uzyskał, a także zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania. Obecnie w związku z postępującą informatyzacją działalności podmiotów publicznych, w tym przetwarzania informacji w zbiorach danych, podmiot publiczny jest obowiązany umożliwiać przekazywanie lub udostępnianie informacji w postaci elektronicznej, w tym w drodze teletransmisji danych. Systemy teleinformatyczne wykorzystywane w Policji do przetwarzania danych osobowych zapewniają rozliczalność przetwarzanych danych, poufność i bezpieczeństwo, przez zapewnienie odnotowania w systemie kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie informacje uzyskał, a także przez zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania. Tryb udzielania informacji, o którym mowa w art. 20f ust. 8 pkt 2 ustawy o Policji, będzie dotyczył Policji oraz innych organów, którym administrator nada uprawnienia dostępu. Taki tryb udzielania informacji przełoży się na sprawność przekazywania informacji, zachowanie pełnej kontroli dostępu do danych gromadzonych w rejestrze oraz umożliwi zachowanie spójności z analogicznymi rozwiązaniami w zakresie udostępniania informacji w trybie teletransmisji danych, jakie funkcjonują w ustawie o Policji (art. 20 ust. 16), jak również pozwoli, aby administrator danych mógł ocenić, czy dostęp danego organu w trybie teletransmisji danych jest zasadny, czy są zapewnione rozliczalność oraz warunki bezpieczeństwa.

W przepisach art. 20f ust. 9–11 ustawy o Policji określono zasady udzielania informacji z rejestru wykroczeń osobom, których dane dotyczą. Rozwiązania w tym zakresie bazują na rozwiązaniach funkcjonujących w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.) oraz niektórych rozwiązaniach funkcjonujących w Krajowym Rejestrze Karnym. Co do zasady informacje zgromadzone w rejestrze wykroczeń będą udostępniane osobie, której dane dotyczą, wyłącznie w zakresie czynów stwierdzonych prawomocnym rozstrzygnięciem oraz w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1–11, 13 oraz 20 art. 20f ustawy o Policji, a jeżeli udzielenie takich informacji utrudniałoby realizację ustawowych zadań

Policji, w szczególności w zakresie wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń, zakres udzielanych informacji można ograniczyć do informacji o liczbie zarejestrowanych czynów, ich kwalifikacji prawnej, dacie rejestracji, dacie i miejscu popełnienia czynu oraz w miarę możliwości do informacji określonych w ust. 2 pkt 20 ustawy o Policji. Udostępnienie informacji będzie następowało na wniosek. Czynności podejmowane przez administratora przy realizacji wniosków złożonych przez osoby, których dane dotyczą, są wolne od opłat. W przypadku natomiast, gdy żądania osoby, której dane dotyczą, zawarte we wniosku są w sposób oczywisty nieuzasadnione ze względu na swoją powtarzalność, administrator jest uprawniony pobrać opłatę, uwzględniając administracyjne koszty udzielenia informacji, prowadzenia komunikacji lub podjęcia wnioskowanych działań, lub odmówić podjęcia działań w związku z wnioskiem. Jednocześnie określono, iż obowiązek wykazania, że żądanie wyrażone we wniosku osoby, której dane dotyczą, jest w sposób oczywisty nieuzasadnione, spoczywa na administratorze. Ponadto przyjęto, iż wysokość tej opłaty za udostępnienie informacji wynosi 0,002 przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, poczynwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, z późn. zm.).

Z uwagi na ustawowe zadania Policji oraz przydatność informacji i danych gromadzonych w rejestrze wykroczeń do ich realizacji, w przepisach art. 20f ust. 13 ustawy o Policji określono prawo do przetwarzania tych informacji w celu realizacji innych zadań ustawowych Policji niż wykrywanie i ściganie sprawców wykroczeń oraz przestępstw, o ile jest to niezbędne dla realizacji tych zadań. Dotyczy to zwłaszcza zadań w zakresie zapewniania bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Zasady weryfikacji i usuwania informacji z rejestru wykroczeń uregulowano w art. 20f ust. 14 i 15 ustawy o Policji. Przepis art. 20f ust. 14 wskazuje zasadę weryfikacji danych osobowych po zakończeniu sprawy, w ramach której informacje te zostały wprowadzone do rejestru, oraz nie rzadziej niż co trzy lata od wprowadzenia informacji do zbioru. Jeżeli w wyniku weryfikacji organ stwierdzi zbędność gromadzonych danych, usunie dane z rejestru. Przesłanki obligujące organ do usunięcia danych osobowych określa art. 20f ust. 15. Dane osobowe będą usuwane z urzędu po upływie 3 lat od dnia dokonania rejestracji wykroczenia w zbiorze danych rejestru. Możliwe będzie pozostawienie danych w

rejestrze, gdy przed upływem tego terminu do rejestru zostanie wprowadzony kolejny czyn tej osoby o wykroczenie przeciwko mieniu. Powyższy przepis umożliwi kompletność gromadzenia danych w zakresie czynów określonego sprawcy, bez konieczności ponownego wprowadzania wymaganych danych osobowych. Ponadto dane powinny być usunięte z rejestru wykroczeń przed upływem wskazanego w ust. 1 terminu w razie uniewinnienia, odmowy wszczęcia lub umorzenia postępowania prawomocnym orzeczeniem sądu lub śmierci osoby, której dane dotyczą, oraz w przypadku stwierdzenia przez uprawniony organ braku podstaw do pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności za wykroczenie, jeżeli nie zachodzi przesłanka do dalszego przetwarzania tych danych osobowych dotyczących osoby w związku z innym czynem wprowadzonym do rejestru. W art. 20f ust. 16 ustawy o Policji wskazano, iż dane osobowe pokrzywdzonych czynem będą usuwane z rejestru wykroczeń wraz z usunięciem danych sprawcy czynu, którym zostali pokrzywdzeni.

Określono także, iż usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń dokona komisja powołana przez Komendanta Głównego Policji, sporządzając z tych czynności protokół, o czym stanowi art. 20f ust. 17 ustawy o Policji.

W kolejnym ust. 18 art. 20f ustawy o Policji określono uprawnienie dla organów Policji lub osób przez nie upoważnionych do występowania do organów uprawnionych do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, prowadzących postępowania w sprawach o wykroczenia, lub do innych organów lub podmiotów, które mogą posiadać lub przetwarzają informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, z wnioskiem o przekazanie do rejestru wykroczeń posiadanych lub przetwarzanych przez nie informacji w zakresie określonym w tych przepisach. Przepis ten będzie stanowił podstawę dla tych organów i podmiotów do przekazywania do rejestru stosownych danych. Celem wskazanego uprawnienia jest zapewnienie gromadzenia i przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3 art. 20f ustawy o Policji, w rejestrze wykroczeń, zwłaszcza zapewnienie ich aktualności, prawidłowości oraz zupełności, a także zwiększenie przez to skuteczności realizacji zadań w zakresie wykrywania i ścigania wykroczeń oraz ich sprawców.

W pozostałym zakresie minister właściwy do spraw wewnętrznych został upoważniony na podstawie art. 20f ust. 19 ustawy o Policji do wydania rozporządzenia, w którym będą określone sposoby przetwarzania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, w rejestrze

wykroczeń, sposób i tryb prowadzenia rejestru, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń, właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń, czynności będące podstawą wprowadzania informacji do rejestru, zakres, cel i sposób kontroli dostępu do rejestru wykroczeń oraz nadzoru nad przetwarzaniem informacji gromadzonych w rejestrze wykroczeń w zakresie ich przydatności i niezbędności do realizacji zadań Policji, uwzględniając potrzebę ochrony informacji przed nieuprawnionym dostępem, sprawność wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń, konieczność zapewnienia aktualizacji, zupełności oraz prawidłowości informacji gromadzonych w rejestrze. Ponadto rozporządzenie ministra właściwego do spraw wewnętrznych będzie określało sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie informacji zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych w postaci: wzoru protokołu usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń, wzoru zapytania o udzielenie informacji z rejestru wykroczeń oraz wzoru informacji o osobie – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji i potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem.

Zmiany wprowadzone w art. 3 pkt 1 lit. a są efektem orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego. Postulaty sformułowane w uzasadnieniu wyroku TK z dnia 5 marca 2013 r. sygn. akt U 2/11 (Dz. U. poz. 375) odnośnie do wymagań ustawowej regulacji środków przymusu legły u podstaw nowelizacji art. 74 k.p.k. dokonanej ustawą z dnia 27 września 2013 r. Dodano wówczas przepis art. 74 § 3a, który daje podstawę stosowania środków przymusu bezpośredniego wobec osoby poddawanej badaniom, o których mowa w § 2 tego przepisu. Z racji tego, iż osoba podejrzewana o popełnienie wykroczenia może być również poddana takim samym badaniom i może powstać potrzeba użycia wobec niej przymusu, przepis art. 54 § 5 k.p.w. należało uzupełnić o recepcję wspomnianego przepisu.

Pozostałe zmiany wprowadzone w art. 3 projektu zmierzają do usprawnienia pracy sądów i zasad postępowania mandatowego.

Proponowane zmiany w art. 97 k.p.w. wynikają z faktu, iż praktyka w sposób niewłaściwy interpretowała regulację dotyczącą terminów, w jakich jest dopuszczalne nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego. W szczególności w wyniku nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu

drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1466, z późn. zm.) wydłużenie czasu pozostawionego organowi mandatowemu do ukarania sprawcy wykroczenia, ujawnionego za pomocą urządzenia kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego, wynikało stąd, że bieg tego terminu był liczony (w zależności od przyjętej praktyki) bądź od chwili, gdy urządzenie to utrwaliło fakt popełnienia wykroczenia, bądź od momentu, gdy organ mandatowy zapoznał się z treścią zapisu. Tymczasem warunkiem wydania rozstrzygnięcia jest ustalenie osoby sprawcy. Do tego czasu nie sposób mówić o rozpoczęciu biegu terminu do nałożenia grzywny w drodze mandatu, niezależnie od tego, czy jest to mandat nakładany na sprawcę zatrzymanego na gorącym uczynku, czy sprawcę, z którym organ mandatowy nie ma bezpośredniego kontaktu. W świetle proponowanej regulacji, organ mandatowy ma prawo prowadzić czynności wyjaśniające, aż do ustalenia sprawcy wykroczenia. Czynności takie jakkolwiek nie powinny trwać dłużej niż 30 dni (jest to termin instrukcyjny) są formą postępowania przygotowawczego i powinny kończyć się albo ustaleniem osoby, która dopuściła się wykroczenia, albo decyzją o odstąpieniu od ścigania sprawcy, a czasu ich trwania nie wlicza się do okresu, o którym mowa w projektowanym art. 97 § 1 k.p.w. Skrócenie terminu, z którego przekroczeniem organ mandatowy nie powinien już nakładać mandatu karnego, wynika z potrzeby przywrócenia właściwego charakteru temu postępowaniu. Biorąc pod uwagę głosy doktryny, proponuje się wprowadzić jednolity termin 60 dni do nałożenia mandatu od dnia, gdy organ mandatowy dowiedział się o osobie sprawcy. Nie ma bowiem powodów, aby organ ten zwlekał z wydaniem rozstrzygnięcia, w sytuacji gdy sprawca zostanie ustalony, a zwłoka wynikać może jedynie z faktu, że mieszka on w dużej odległości od siedziby organu mandatowego. W aktualnym stanie prawnym brzmienie art. 97 § 1 k.p.w. uniemożliwia zakończenie sprawy o wykroczenie przez zastosowanie postępowania mandatowego, w sytuacji gdy czyn został zarejestrowany przez obywatela urządzeniem elektronicznym (np.: telefon, kamera, rejestrator jazdy) i stanowi dowód w sprawie. W ostatnim czasie taka forma rejestrowania zachowań wyczerpujących znamiona czynu zabronionego staje się coraz bardziej popularna, a materiały przesyłane na przeznaczone do tego celu adresy poczty elektronicznej utworzone przez komendy wojewódzkie Policji i Komendę Stołeczną Policji są liczone w tysiącach. Niedoskonałość przepisów powoduje, że nawet w oczywistych sprawach, gdy osoba sprawcy wykroczenia nie budzi wątpliwości, a on sam deklaruje chęć zakończenia sprawy w postępowaniu mandatowym, jest konieczne sporządzenie wniosku o ukaranie do sądu, co

z oczywistych względów jest niekorzystne dla wszystkich zainteresowanych, tj. sprawcy wykroczenia, właściwego sądu oraz organu prowadzącego czynności w sprawie o wykroczenie.

Wobec powyższego projekt przewiduje także zmianę art. 97 § 1 pkt 3 k.p.w. w celu umożliwienia uprawnionym podmiotom nakładanie grzywien w drodze mandatu karnego, w sytuacji gdy stwierdzi popełnienie wykroczenia ujawnionego na podstawie materiału poglądowego zarejestrowanego także urządzeniem technicznym przez obywatela.

Projektowane rozwiązanie spełni założone cele umożliwienia w pełni wykorzystania postępowania mandatowego, a jednocześnie nie spowoduje wątpliwości przy stosowaniu tego postępowania przez uprawnione organy.

Nowe brzmienie przepisu art. 97 § 3 k.p.w. wprowadza z kolei konieczność określenia zachowania stanowiącego wykroczenie, datę i miejsce jego popełnienia oraz kwalifikację prawną wykroczenia, za które organ mandatowy wymierzył grzywnę. Powyższe wynika z faktu, że data popełnienia wykroczenia często nie pokrywa się z datą wystawienia mandatu. Sąd rozpoznający ewentualny wniosek o uchylenie prawomocnego mandatu powinien mieć informacje, kiedy, jakiego dnia miał miejsce czyn zabroniony oraz kiedy wydano rozstrzygnięcie. Obecnie złą praktyką jest także nadmierna „lapidarność” zapisów na formularzu mandatu. Co prawda treść obecnego art. 97 § 3 k.p.w. oznacza, że „określenie wykroczenia zarzucanego sprawcy” może sprowadzać się do kilku słów, np. kolizja – art. 86 § 1 k.w., tym niemniej w praktyce jest to nader często stosowane. Zdaniem projektodawcy, w opisie takim musi znaleźć się zapis, który w sposób jednoznaczny oddaje pogląd organu na sprawstwo i przyjętą kwalifikację. Nie sposób oczywiście dokonywać egzemplifikacji takich zapisów, tym niemniej, jeżeli funkcjonariusz uznał, że sprawca popełnił wykroczenie z art. 86 § 1 k.w., powinien wskazać, że nastąpiło to w wyniku np. zignorowania sygnalizacji świetlnej, nadającej sygnał czerwony. Tylko wyjątkowo funkcjonariusz uprawnionego organu może pominąć konieczność sporządzenia zwięzłego opisu wykroczenia, gdy będzie to uzasadnione charakterem czynu.

Z racji tego, iż w praktyce daje się zauważyć odwrót od stosowania postępowania mandatowego wobec sprawcy, którego nie zastano na miejscu zdarzenia, a jego tożsamość jest znana, proponuje się dokonanie zmiany art. 98 § 4 i 5 k.p.w. Powodem

jest nie tylko dysfunkcjonalizm dotychczasowej regulacji, ale też mała skuteczność takiej formy mandatu wynikająca z faktu, że tylko w niewielkim procencie przypadków sprawcy uiszczają grzywnę nałożoną mandatem karnym zaocznym. Wprowadza się obowiązek doręczenia mandatu obok dotychczasowej regulacji przewidującej pozostawienie go w miejscu, z którego sprawca może mandat taki „niezwłocznie” odebrać. Ma to istotne znaczenie w sytuacji, gdy ukarani lekceważą fakt znalezienia mandatu, bowiem sprawa w konsekwencji jest kierowana do sądu z wnioskiem o ukaranie. W myśl zamierzeń, funkcjonariusz organu mandatowego, jeżeli nie zastał sprawcy na miejscu zdarzenia, a zna jego dane osobowe, może podjąć niezbędne kroki, aby mandat mu doręczyć. Wydłużenie terminu do uiszczenia grzywny do 14 dni jest z kolei związane ze wspomnianym zastępczym lub pośrednim sposobem doręczenia takiego mandatu. Ukaranym powinien mieć wystarczający czas, aby dokonać wpłaty grzywny, w sytuacji gdy mandat został mu doręczony pod jego nieobecność.

Ponadto z uwagi na dostępność różnych form dokonywania płatności w związku z uiszczeniem grzywny (gotówką w siedzibie organu, w banku lub na poczcie, przelewem, w tym za pośrednictwem internetu) doprecyzowano art. 97 § 5 k.p.w. (art. 3 pkt 3 projektu) przez określenie, iż mandat karny zaoczny powinien wskazywać organ, na rzecz którego w terminie 14 dni ukarany może uiścić grzywnę, oraz informować o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie. Mandat ten staje się prawomocny z chwilą uiszczenia uprawnionemu organowi grzywny we wskazanym miejscu i terminie.

Skutkiem projektowanych zmian będzie częściowe odciążenie sądów powszechnych od rozpoznawania spraw drobnych, redukcja kosztów prowadzonych postępowań oraz poprawa sprawności pozostałych postępowań sądowych, a zmiany postępowania mandatowego doprowadzą do redukcji liczby postępowań w sprawach o wykroczenia.

W projekcie wprowadzono przepisy przejściowe określające, iż względem wykroczeń, które zostały popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe określające termin do nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego, a przepisy niniejszej ustawy wówczas, gdy termin określony na podstawie art. 3 pkt 2 lit. a upływa później.

Ponadto w art. 6 wprowadzono przepis określający, iż przepisy art. 20f ustawy zmienianej w art. 2 (ustawy o Policji) oraz art. 54 § 10 ustawy zmienianej w art. 3 (ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

stosuje się do czynów popełnionych od dnia wejścia w życie tych przepisów statuujących utworzenie rejestru wykroczeń oraz podstawy uzyskiwania informacji z tego rejestru w toku czynności wyjaśniających.

W projektowanym art. 7 wprowadzono regułę wydatkową określającą maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym projektowanej ustawy oraz mechanizmy monitorujące i korygujące w zakresie projektowanego rejestru wykroczeń. Art. 7 projektu uwzględnia dodatkowe środki finansowe na licencję bazy danych (5 160 000 zł) oraz na utrzymanie rejestru wykroczeń w kolejnych 9 latach obowiązywania ustawy (w kwocie 23 731 573 zł).

Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Ustawa powinna wejść w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 i art. 3 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia. W projektowanym w tym zakresie rozwiązaniu wzięto pod uwagę podnoszony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji okres niezbędny do utworzenia rejestru wykroczeń.

W okresie *vacatio legis* będzie konieczne wydanie przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji aktu wykonawczego na podstawie art. 20f ust. 19 ustawy o Policji oraz znowelizowanie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2002 r. w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 613, z późn. zm.).

Przedmiot projektowanej ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie był przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych – prawo karne”.

Zainteresowanie pracami nad projektem zgłosiła Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, podnosząc, iż reprezentuje największe polskie przedsiębiorstwa działające w przemyśle i handlu paliwami w całym łańcuchu, począwszy od produkcji przez komponowanie, logistykę, magazynowanie i sprzedaż hurtową oraz detaliczną. Przedsiębiorstwa branży paliwowej zrzeszone w POPiHN kontrolują 100% produkcji, 85% handlu hurtowego i ok. 60% handlu detalicznego paliwami, a także około 80% handlu olejami smarowymi. Proponowane w niniejszym projekcie rozwiązania w zakresie zmiany kwalifikacji wykroczeń oraz umożliwienia Policji gromadzenia i przetwarzania danych o sprawcach wykroczeń zostały zasadniczo poparte przez POPiHN. W ocenie POPiHN aktualny stan prawny stanowi zachętę do masowego popełnienia czynów kradzieży w punktach handlowych, w tym ucieczki kierowców ze stacji paliw bez dokonania zapłaty za tankowane uprzednio paliwo. Wprowadzenie jednej ściśle określonej i niezmiennej granicy kwotowej odróżniającej przestępstwo kradzieży od wykroczenia niewątpliwie przyczyni się do większej przejrzystości w karaniu sprawców tych czynów. Jednakże zdaniem POPiHN proponowana w projekcie granica kwotowa na poziomie 400 złotych jest dość wysoka z uwagi na to, iż przeważającą większość kradzieży na stacjach paliw stanowią zdarzenia typu kradzież paliwa w ilości litrów zbliżonej do pojemności baku samochodu osobowego i wartości ok. 250 złotych bądź drobne kradzieże odnoszące się do towarów poza paliwowych ze sklepu. Zakwalifikowanie zaś tego rodzaju czynów do wykroczeń może w praktyce zdaniem POPiHN wywoływać w sprawcach lub potencjalnych sprawcach poczucie bezkarności. Dodatkowo POPiHN zwrócił uwagę, że problem ucieczek ze stacji paliw w związku z kradzieżą paliwa ma jeszcze jeden istotny aspekt. Jest to kwestia nagminnego posługiwania się przez sprawców kradzieży skradzionymi bądź podrobionymi tablicami rejestracyjnymi, co w świetle prawa nie jest jednak traktowane jako przestępstwo, i złożył postulat, aby podczas prac nad przedmiotową ustawą dokonać zmiany również w Kodeksie karnym, a mianowicie przeprowadzić modyfikację art. 115 § 14 k.k. przez dodanie do jego treści zdania, iż „z ochrony prawnej przewidzianej dla dokumentów

podlegają także zalegalizowane tablice rejestracyjne, wydawane na podstawie stosownych przepisów”.

Postulat wprowadzenia stałej kwoty granicznej jako kryterium wartości przedmiotu czynności wykonawczej lub wysokości szkody w zakresie niektórych wykroczeń przeciwko mieniu jak również utworzenia rejestru sprawców tego typu wykroczeń zostały uwzględnione w projekcie. Przyjęto, iż stała kwota w wysokości 400 złotych jest adekwatna. Przedstawiona zaś propozycja zmian w zakresie art. 115 § 14 k.k. pozostaje poza zakresem merytorycznym projektu.

<p>Nazwa projektu: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Organ odpowiedzialny Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Marcin Warchoł – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:</p> <p>1) Tomasz Darkowski – Dyrektor Departamentu Legislacyjnego w Ministerstwie Sprawiedliwości, tel. 52 12 423, adres email: Tomasz.Darkowski@ms.gov.pl</p> <p>2) Marcin Kowal – Sędzia – Naczelnik Wydziału Prawa Karnego, Departament Legislacyjny, tel.: 22 52 12 791, adres email: Marcin.Kowal@ms.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 25.04.2018 r.</p> <p>Źródło: Wniosek komórki merytorycznej</p> <p>Nr w wykazie prac: UD207</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zmiany proponowane w ww. projekcie zakładają modyfikację nieefektywnego i sprawiającego trudności przy orzekaniu parametrycznego systemu przepoławiania przy czynach karalnych przeciwko mieniu.

Rozwiązana pozostaje także kwestia rejestru dla sprawców wykroczeń. Obecnie nie jest on prowadzony, co skutkuje gromadzeniem tych danych jedynie w ramach policyjnych statystyk, co z braku odpowiednich unormowań uniemożliwia wykorzystanie ich przez sądy.

Ponadto przyjęte uprzednio rozwiązania nastręczają niekiedy trudności procesowych, ze względu na rozbieżności interpretacyjne w tej materii, dlatego też niezbędne stało się podjęcie działań legislacyjnych. Zmiany wynikają również z postulatu zasygnalizowanego w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego w zakresie dopuszczalnego stosowania środków przymusu bezpośredniego na płaszczyźnie wykroczeń.

Proponowane regulacje obejmują także:

- postępowanie mandatowe w zakresie ujednoczenia terminu do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego,
- określenie obowiązków funkcjonariusza nakładającego grzywnę,
- wprowadzenie możliwości doręczania mandatu karnego zaocznego oraz
- wydłużenie terminu do uiszczenia grzywny wymierzonej mandatem karnym zaocznym do 14 dni.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

W celu wprowadzenia niezbędnych zmian do porządku prawnego jest konieczna nowelizacja następujących aktów prawnych:

- a) ustawy z dnia 20 maja 1971 roku – *Kodeks wykroczeń* (Dz. U. z 2018 r. poz. 618 i 911), dalej: k.w.,
- b) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. *o Policji* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.),
- c) ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – *Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia* (Dz. U. z 2018 r. poz. 475), dalej: k.p.w.,
- d) ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.),

w zakresie, w jakim ww. akty regulują przedmiotowe kwestie.

Projekt przewiduje:

- 1) zmianę obowiązującego obecnie systemu parametrycznego przy kwalifikacji prawnej czynów stypizowanych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., czyli tzw. czynów przepoławionych, odwołujących się do jednej czwartej minimalnego wynagrodzenia za pracę, i zastąpienie go systemem kwotowym na stałym poziomie 400 zł. Proponowana zmiana będzie skutkowała tym, że jeżeli we wskazanych przypadkach wartość przedmiotu czynności wykonawczej przekroczy 400 zł, sprawca poniesie odpowiedzialność karną na podstawie stosownych przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks karny* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204, z późn. zm.), dalej: k.k.;
- 2) usunięcie definicji ustawowej minimalnego wynagrodzenia, wprowadzonej na gruncie k.w., będące konsekwencją

zmian opisanych w pkt 1;

- 3) wprowadzenie nowej regulacji prawnej w art. 10 § 1a k.w., zakładającej, że jeżeli dwa lub więcej czynów popełnionych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wyczerpuje znamiona tego samego wykroczenia, a ze względu na łączną wartość mienia wyczerpuje także znamiona przestępstwa, za karę wymierzoną za dane wykroczenie uznaje się sumę kar wymierzonych za te wykroczenia; nowe rozwiązanie będzie miało zastosowanie w odniesieniu do art. 10 § 1 k.w., tj. w przypadku gdy czyn będący wykroczeniem wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa, a orzeka się i za przestępstwo i za wykroczenie. Wówczas, jeżeli orzeczono za przestępstwo i za wykroczenie karę lub środek karny tego samego rodzaju, wykonuje się surowszą karę lub środek karny. W razie uprzedniego wykonania łagodniejszej kary lub środka karnego zalicza się je na poczet surowszych;
- 4) wprowadzenie regulacji prawnej, umożliwiającej sprawcy uwolnienie się od zastępczej kary aresztu lub wykonywania pracy w formie pracy społecznie użytecznej przez wpłacenie kwoty przypadającej jeszcze do uiszczenia, analogicznie do rozwiązania przyjętego w stosunku do przestępstw w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks karny wykonawczy* (Dz. U. z 2018 r. poz. 652), dalej: k.k.w.;
- 5) poszerzenie katalogu sankcji karnych za wykroczenie o karę ograniczenia wolności, w celu jego uelastyczenia oraz usprawnienia procesu orzekania. Nowy rodzaj kary będzie mógł zostać orzeczony w przypadku braku podstaw do orzeczenia kary grzywny. Wykroczenia, co do których ma nastąpić uelastyczenie stosowanych kar, są stosunkowo powszechne w praktyce orzeczniczej. W sądach rejonowych w latach 2013–2015 wszczęto postępowania za czyny z art. 65 k.w., odpowiednio, co do 5294, 5201 i 4829 osób;
- 6) zaostrzenie ustawowych sankcji karnych za wykroczenia związane z trzymaniem zwierząt oraz uregulowanie formy kwalifikowanej wykroczenia określonego w art. 77 § 1 k.w., w przypadku trzymania zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka (§ 2 art. 77 k.w.);
- 7) poszerzenie ustawowych sankcji karnych za wykroczenia związane z drażnieniem lub płoszeniem zwierząt, skutkujące ich niebezpieczeństwem (art. 78 k.w.), przez wprowadzenie możliwości orzeczenia za tego rodzaju czyny także kary ograniczenia wolności;
- 8) poszerzenie ustawowych sankcji karnych za wykroczenie w postaci szcucia psem człowieka (art. 108 k.w.), przez wprowadzenie możliwości orzeczenia za tego rodzaju czyny także kary ograniczenia wolności oraz zniesienie górnej granicy orzekanej w takim przypadku grzywny;
- 9) zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.), zakładające przemodelowanie sankcji karnych w celu szybszego i bardziej efektywnego rozpoznawania spraw o wykroczenia. W zakresie wykroczeń z ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*, z wyłączeniem art. 123, przeprowadzono postępowania odpowiednio w 2739, 2690, 2896 sprawach;
- 10) poszerzenie zakresu danych gromadzonych w Krajowym Systemie Informacji Policji o sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., osoby podejrzane o popełnienie tych wykroczeń, obwinione i ukarane oraz powołanie podstawy prawnej uzyskiwania tych danych przez uprawnione organy w toku prowadzonego postępowania;
- 11) umożliwienie Policji stosowania środków przymusu w ramach przeprowadzania czynności wyjaśniających wobec osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia;
- 12) ujednoczenie terminu na ukaranie mandatem karnym (60 dni) oraz unormowanie rozpoczęcia biegu tego terminu od momentu ustalenia sprawcy wykroczenia. Występujące w ostatnich latach zjawisko znacznego wzrostu liczby wniosków o ukaranie, wpływających do sądów rejonowych – wydziałów karnych (w 2004 r., tj. na początku obowiązywania ustawy, wpłynęło ich około 440 tys., zaś już w 2015 r. liczba ta wzrosła do około 576 tys.) jest wysoce niepokojące, ponieważ oprócz symptomu spadku skuteczności trybu mandatowego pociąga za sobą konieczność angażowania sądów w sprawy, które w istocie powinny zostać załatwione na wcześniejszym etapie postępowania. Proponowane przepisy, w tym dotyczące zasad określania terminu, w trakcie którego dopuszczalne jest nałożenie grzywny w drodze mandatu, mają za zadanie odwrócenie tej tendencji;
- 13) rozszerzenie zakresu informacji przekazywanych przez funkcjonariusza w związku z nałożeniem grzywny w postępowaniu mandatowym o określenie zachowania stanowiącego wykroczenie, datę i miejsce jego popełnienia oraz kwalifikację prawną wykroczenia;
- 14) wprowadzenie obowiązku doręczenia mandatu zaocznego jako alternatywy dla obowiązku pozostawienia go w miejscu, w którym sprawca będzie mógł go niezwłocznie odebrać;
- 15) wydłużenie terminu do uiszczenia grzywny wymierzonej mandatem zaocznym do 14 dni oraz doprecyzowanie, iż mandat karny zaoczny powinien wskazywać organ, na rzecz którego ukarany może uiścić grzywnę w tym terminie.

Wymienione zmiany mają na celu z jednej strony usprawnienie procedowania w sprawach o wykroczenia, z drugiej zaś ujednoczenie i usystematyzowanie terminologii i rozwiązań prawnych stosowanych na gruncie polskiego ustawodawstwa karnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na szczegółowość proponowanych rozwiązań, odstąpiono od analizy prawnoporównawczej międzynarodowych regulacji w przedmiotowej kwestii.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komendant Główny Policji	1		Gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie danych z elektronicznego rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., osób podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń, obwinionych i ukaranych.
Sprawcy wykroczeń przeciwko mieniu	ok. 72 tys. ukaranych (dane na koniec 2016 r.)	Dane MS	Możliwość uwolnienia się od drugiego rodzaju kary zastępczej wykonywanej w formie pracy społecznie użytecznej.
Sędziowie orzekający w sprawach o wykroczenia			Możliwość orzeczenia kary ograniczenia wolności w sprawach o wykroczenia w wypadku braku podstaw do orzeczenia kary grzywny.
Organy procesowe w sprawach o wykroczenia (policja, sądy)			Możliwość uzyskiwania danych z rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., osób podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń, obwinionych i ukaranych w toku prowadzonego postępowania.
Osoby ukarane mandatem zaocznym			Możliwość doręczenia ukaranemu mandatu, a także wydłużenie terminu na jego zapłatę.
Policja	103 309 policjantów w stanie etatowym 98 775 policjantów w stanie zatrudnienia	Policja	Nałożenie obowiązku oznaczenia zachowania stanowiącego wykroczenie i daty jego popełnienia oraz kwalifikacji prawnej wykroczenia przy wymierzeniu grzywny. Nałożenie obowiązku doręczenia mandatu zaocznego.
Wydziały karne sądów rejonowych	437	Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej 2016 (GUS)	Zmniejszenie liczby wniosków wpływających do sądów rejonowych o ukaranie mandatem w ramach procedury wykroczeniowej.

Osoby podejrzane o popełnienie wykroczenia			Możliwość zastosowania środka przymusu oraz siły fizycznej w ramach przeprowadzania czynności wyjaśniających przez uaktualnienie art. 54 § 5 k.p.w. o recepcję przepisu art. 74 § 3a k.p.k.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), zaś w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości został zamieszczony odnośnik kierujący do odpowiedniej strony BIP RCL.

W ramach opiniowania projekt ustawy przekazano:

1. Krajowej Radzie Sądownictwa,
2. Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego,
3. Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego,
4. Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy przekazano:

1. Prezesom sądów apelacyjnych,
2. Prezesom wojewódzkich sądów administracyjnych,
3. Prokuraturze Krajowej,
4. Wojewodom,
5. Komendantom wojewódzkim (Stołecznemu) Policji,
6. Krajowej Radzie Radców Prawnych,
7. Naczelnej Radzie Adwokackiej,
8. Stowarzyszeniu Sędziów Polskich „Justitia”,
9. Stowarzyszeniu Sędziów „Themis”,
10. Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Asystentów Sędziów,
11. Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Referendarzy Sądowych,
12. Niezależnemu Stowarzyszeniu Prokuratorów „Ad Vocem”,
13. Stowarzyszeniu Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej,
14. Porozumieniu samorządów zawodowych i stowarzyszeń prawniczych,
15. Krajowej Radzie Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej,
16. Rzecznikowi Praw Obywatelskich,
17. Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka,
18. Polskiej Izbie Handlu,
19. Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji,
20. Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego,
21. Fundacji na Rzecz Ofiar Wypadków Komunikacyjnych i Bezpieczeństwa w Ruchu Drogowym ZIELONY LIŚĆ,
22. Konfederacji Lewiatan,
23. Kongregacji Przemysłowo-Handlowej,
24. Stowarzyszeniu Bezrobotnych i Osób Działających na rzecz Bezrobotnych „Wszyscy razem – In Corpore”,
25. Stowarzyszeniu Lekarzy Praktyków,
26. Stowarzyszeniu Poszkodowanych w Wypadkach Drogowych,
27. Związkowi Pracodawców i Przedsiębiorców.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
ROK	0	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	
Dochody ogółem	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem												
<i>budżet państwa, część 42 – Sprawy wewnętrzne</i>	0,00	11,92	2,39	2,44	2,50	7,73	2,63	2,70	2,77	2,83	2,90	40,81
w tym:												
utworzenie rejestru/rozbudowa licencyjna i modyfikacja aplikacji KSIP i utrzymanie	0	11,92	0,00	0,00	0,00	5,16	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	17,08
utrzymanie rejestru w tym zakresie	0	0,00	2,39	2,44	2,50	2,57	2,63	2,70	2,77	2,83	2,90	23,73
JST	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	0,00	-11,92	-2,39	-2,44	-2,50	-7,73	-2,63	-2,70	-2,77	-2,83	-2,90	-40,81
budżet państwa	0,00	-11,92	-2,39	-2,44	-2,50	-7,73	-2,63	-2,70	-2,77	-2,83	-2,90	-40,81
JST	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	W 2018 r. wydatki w kwocie 11,92 mln zł zostaną sfinansowane z części 42 budżetu państwa – <i>Sprawy wewnętrzne</i> , ze środków przeznaczonych na funkcjonowanie Policji. Natomiast w 2019 r. i latach kolejnych nastąpi zwiększenie limitu wydatków w części 42 budżetu państwa – <i>Sprawy wewnętrzne</i> .											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Rok 2018 został oznaczony jako rok „1”, natomiast rok 2027 został oznaczony jako rok „10”. Kolumna „łącznie” prezentuje wydatki w perspektywie 10-letniej, czyli tak jak art. 6 projektu ustawy, określający limit wydatków w latach 2018–2027. W tabeli zostały zawarte wydatki w cenach bieżących.</p> <p>Projektowane regulacje zakładają utworzenie rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w. oraz osób podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń w ramach Krajowego Systemu Informacji Policji (dalej: KSIP).</p> <p>Zaprezentowane w tabeli załączonej do OSR wyliczenia, przekazane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, obejmują przedsięwzięcia związane z utworzeniem i utrzymaniem rejestru wykroczeń.</p> <p>W załączonej tabeli przedstawiającej dziesięcioletnią prognozę wydatków uwzględniono średnioroczną dynamikę cen towarów i usług konsumpcyjnych, zgodnie z <i>Wytocznymi dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2017 r.</i>, publikowanymi na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.</p> <p>W odniesieniu do ww. tabeli należy zaznaczyć, że zapewnienie stanowisk dostępowych dla innych niż Policja podmiotów uprawnionych do nakładania mandatów, ścigania sprawców wykroczeń oraz sądów orzekających w tych sprawach, koniecznych w związku z planowanym przyjęciem projektowanych regulacji, nie pociągnie za sobą wydatków.</p>											

	<p>W kwestii oceny wpływu projektowanych rozwiązań na obciążenie pracą sądów powszechnych w wyniku zmiany kwalifikacji prawnej czynów godzących w mienie z wykroczenia na przestępstwo, z uwagi na stosunkowo niewielki w I półroczu 2017 roku udział wpływu spraw o wykroczenia przeciwko mieniu w ogólnym wpływie spraw o wykroczenia do sądów rejonowych (18,27% wg danych statystycznych ze sprawozdania z orzecznictwa w sprawach o wykroczenia MS-S7), należy uznać, że proponowane regulacje nie będą skutkowały zwiększeniem obciążenia pracą sędziów pionu karnego w sądach rejonowych, które wymagałyby zwiększenia etatyzacji tego pionu.</p> <p>Należy jednak zauważyć, że kwestii zmiany zakresu obowiązków sądów powszechnych w wyniku wprowadzenia projektowanych rozwiązań nie sposób rozpatrywać jedynie w kontekście zmiany kwalifikacji prawnej niektórych zachowań objętych skutkami regulacji. Generalnym założeniem projektowanych zmian jest bowiem odciążenie sądów powszechnych. Służyć ma temu nie tylko poprawa efektywności postępowania mandatowego, ale także inne zmiany, jak chociażby eksponowane w uzasadnieniu skrócenie postępowania wykonawczego. Obecnie trwa ono długo dlatego, że sądy do pewnego stopnia zmuszone są dokonywać zamiany kary grzywny na karę zastępczą. W nowym stanie prawnym nie będzie to mieć już tak często miejsca. Temu celowi, a więc zmniejszeniu obowiązków sądów, służyć ma również omawiana tu zmiana kwalifikacji. Należy wskazać, że jakkolwiek przejście czynów zabronionych polegających np. na kradzieży mienia z kategorii wykroczeń do kategorii występków, w sytuacji gdy wartość skradzionego mienia przekracza 400 zł, z pozoru spowoduje wzrost liczby spraw karnych, to w rzeczywistości w efekcie może nastąpić odwrotny od oczekiwanego spadek liczby spraw. Wynikać to może ze zmiany dotychczasowej praktyki organów ścigania, która rzadko korzysta z instytucji czynu ciągłego. Konieczność załatwienia wielu drobnych spraw tego samego sprawcy spowoduje, że te, wpływające do sądów – wydziałów karnych będą bardziej „skondensowane”.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Test MŚP stosownie do przepisów art. 1 ustawy z dnia 2 marca 2017 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 460)</p> <p>Przedmiotowy projekt nie zawiera regulacji dotyczących majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej, a zatem nie podlega obowiązkowi dokonania oceny przewidywanego wpływu proponowanych rozwiązań na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, stosownie do przepisów ustawy z dnia 2 marca 2017 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 460).</p>						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	W kwestii wpływu na obywateli należy zaznaczyć, że nie bez znaczenia jest efekt psychologiczny. Sprawcy drobnych kradzieży powinni mieć świadomość obiektywnego zaostrenia odpowiedzialności.						
	Służba kuratorska i Policja							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Przedmiotowy projekt zakłada powołanie podstawy prawnej uzyskiwania przez uprawnione organy w toku prowadzonego postępowania danych z nowo utworzonego rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., osób podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń, obwinionych i ukaranych. Wskazany rejestr będzie stanowił nowy element bazy danych prowadzonej obecnie w Krajowym Systemie Informacji Policji.

Ujednolicenie terminu do nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego wpłynie na okres niezbędny do załatwienia spraw w zależności od danego przypadku. W aktualnym stanie prawnym funkcjonariusz jest uprawniony do nałożenia mandatu w ciągu 14 dni od ujawnienia czynu w sytuacjach związanych z ujęciem sprawcy wykroczenia na gorącym uczynku (tzn. w czasie realizowania znamion danego wykroczenia) lub bezpośrednio potem (np. w pościgu za sprawcą). Rozwiązanie zakładające przedłużenie terminu na ukaranie mandatem należy rozpatrywać wraz ze zmianą rozpoczęcia biegu tego terminu na moment ustalenia osoby sprawcy. W tej sytuacji ujęcie sprawcy na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem jest immanentnie związane z ujawnieniem sprawcy wykroczenia i nie ma powodów, aby organ zwlekał wówczas z wydaniem rozstrzygnięcia, w przypadku gdy sprawca jest znany. W związku z powyższym wydłużenie terminu do 60 dni nie doprowadzi do ewentualnego wydłużenia procedury wykroczeniowej. Jednocześnie, rozpatrując sytuację w świetle aktualnie obowiązującego art. 97 § 1 pkt 3 k.p.w., tj. stwierdzenia popełnienia wykroczenia za pomocą przyrządu kontrolno-pomiarowego lub urządzenia rejestrującego, projekt przewiduje skrócenie dotychczasowego 180-dniowego terminu. Moment ujawnienia osoby sprawcy będzie jednak diametralnie odmienny od sytuacji ujęcia go na gorącym uczynku. Za rejestrację czynu za pomocą stabilnych urządzeń rejestrujących przyjmuje się datę ujawnienia tego zarejestrowania przez uprawnionego funkcjonariusza, która nastąpiła po opróżnieniu urządzenia. Projektowana zmiana umożliwi także zastosowanie postępowania mandatowego we wskazanym terminie 60 dni od ustalenia sprawcy, gdy uprawniony funkcjonariusz stwierdzi popełnienie wykroczenia. Zmiana rozpoczęcia biegu terminu na chwilę ujawnienia sprawcy prowadzi więc do przyspieszenia trybu mandatowego.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

- demografia
 mienie państwowe

- informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Projekt przewiduje utworzenie elektronicznego rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., osób podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń, obwinionych i ukaranych oraz powołanie podstawy prawnej uzyskiwania tych danych przez uprawnione organy w toku prowadzonego postępowania.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów odnoszących się do utworzenia elektronicznego rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu i podstawy prawnej uzyskiwania tych informacji przez organy ścigania, które to przepisy wejdą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projekt może zostać poddany ewaluacji na podstawie m.in. następujących mierników:

- 1) liczba spraw o czyny karalne przeciwko mieniu, z uwzględnieniem podziału na wykroczenia i przestępstwa;
- 2) liczba spraw, w których orzeczono za wykroczenie karę ograniczenia wolności z braku podstaw do orzeczenia grzywny;
- 3) średni okres rozpoznawania spraw o wykroczenia z zakresu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*);
- 4) liczba wniosków o udostępnienie danych z rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., osób podejrzanych o popełnienie tych wykroczeń, obwinionych i ukaranych w związku z prowadzonymi w tym zakresie postępowaniami;
- 5) liczba spraw o czyny karalne, w których został doręczony mandat zaoczny z art. 98. § 1 pkt 3 k.p.w.

Ze względu na charakter regulacji oraz okresy agregowania danych statystycznych, ewaluacja może zostać przeprowadzona nie wcześniej niż po pełnym roku kalendarzowym obowiązywania ustawy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

- Załącznik nr 1. Skutki finansowe utworzenia rejestru wykroczeń
- <http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/roczniki-statystyczne/roczniki-statystyczne/rocznik-statystyczny-rzeczypospolitej-polskiej-2016,2,16.html>
- Grzegorzczak T.H., Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz, LEX 2012
- <http://www.info.policja.pl/inf/organizacja/stan-zatrudnienia/96946,Stan-zatrudnienia-na-dzien-1-stycznia-2015-r.html>

Załącznik nr 1. Skutki utworzenia rejestru wykroczeń

Lp.	specyfikacja wydatku		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian										
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Razem
1.	utworzenie rejestru/rozbudowa licencyjna i modyfikacja aplikacji KSIP i utrzymanie w 1 roku	Serwer aplikacji/bazy danych (2 proc 16 rdzeni) – 4 szt. cena za szt. 40 000 PLN	11 920 000					5 160 000					17 080 000
		Wartość – 160 000 PLN											
		Macierz dyskowa (30TB SSD 700TB SAS) – 2 szt. cena za szt. 2 500 000 PLN											
		Wartość – 5 000 000 PLN											
		Licencja bazy danych Oracle – 16 szt. cena za szt. 210 000 PLN											
		Wartość – 3 360 000 PLN											
		Licencja WebLogic Suite – 16 szt. cena za szt. 150 000 PLN											
		Wartość – 2 400 000 PLN											
Wykonanie zmian w KSIP – 1													
	Wartość – 1 000 000 PLN												
2.	utrzymanie rejestru w tym zakresie w kolejnych 9 latach			2 384 000	2 443 600	2 504 690	2 567 307	2 631 490	2 697 277	2 764 709	2 833 827	2 904 673	23 731 573
Razem			11 920 000	2 384 000	2 443 600	2 504 690	7 727 307	2 631 490	2 697 277	2 764 709	2 833 827	2 904 673	40 811 573

KPRM

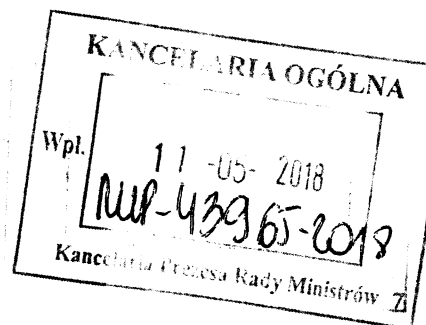
AAA392882

Warszawa, 9 maja 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1099.2017 / 26/mp

dot.: RM-10-73-18 z 30.04.2018 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

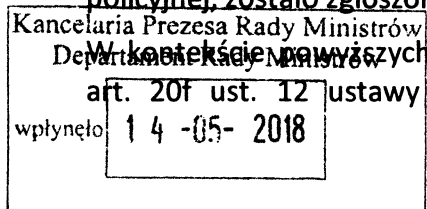
w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Niezależnie od powyższej opinii zwracam uwagę, że dodawany do ustawy o Policji art. 20f, który dotyczy przetwarzania przez Policję danych osobowych, będzie w całości wymagał ponownego przeanalizowania i odpowiedniego dostosowania go do przepisów *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych (tzw. dyrektywa policyjna) i wdrażających ją przepisów krajowych, których projekt jest aktualnie przedmiotem prac legislacyjnych na etapie uzgodnień międzyresortowych (projekt ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości; UC116).*

W konsekwencji na dalszych etapach prac legislacyjnych projektowane regulacje powinny zostać uwzględnione przez Ministerstwo Sprawiedliwości oraz Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji w ramach prac nad *projektem ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (UC116).*

Stosowne zastrzeżenie w tym zakresie, zwracające uwagę na potrzebę uwzględnienia projektowanego przepisu w ramach prac legislacyjnych mających na celu wdrożenie *dyrektywy policyjnej, zostało zgłoszone podczas prac komisji prawniczej.*

W kontekście powyższych rozważań zwracam ponadto uwagę na nowowprowadzoną zmianę art. 20f ust. 12 ustawy o Policji, który obecnie przewiduje sztywną wysokość opłaty za

udostępnienie informacji na wniosek osoby, której dane dotyczą. Sztywna wysokość opłaty budzi wątpliwości co do zgodności nie tylko z wytycznymi przewidzianymi w projektowanym art. 20f ust. 10 tej ustawy (które określają, w jaki sposób należy określić wysokość opłaty), ale również z wdrażanym w tym przepisie art. 12 ust. 4 dyrektywy policyjnej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Głowczyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Zbigniew Ziobro

Minister Sprawiedliwości

Raport z konsultacji

projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw

W ramach opiniowania projekt ustawy został przekazany: Krajowej Radzie Sądownictwa, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sadu Administracyjnego, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Wojewodom, Prokuratorowi Krajowemu.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został przekazany: prezesom sądów apelacyjnych, prezesom wojewódzkich sądów administracyjnych, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Stowarzyszeniu Sędziów Polskich „Justitia”, Stowarzyszeniu Sędziów „Themis”, Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Asystentów Sędziów, Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Referendarzy Sądowych, Niezależnemu Stowarzyszeniu Prokuratorów „Ad Vocem”, Stowarzyszeniu Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej, Porozumieniu samorządów zawodowych i stowarzyszeń prawniczych, Wojewodom, Komendantom Wojewódzkim (Stołecznemu) Policji, Krajowej Radzie Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej, Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, Polskiej Izbie Handlu, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego, Fundacji na Rzecz Ofiar Wypadków Komunikacyjnych i Bezpieczeństwa w Ruchu Drogowym ZIELONY LIŚĆ, Konfederacji Lewiatan, Kongregacji Przemysłowo-Handlowej, Stowarzyszeniu Bezrobotnych i Osób Działających na rzecz Bezrobotnych "Wszyscy razem - In Corpore", Stowarzyszeniu Lekarzy Praktyków, Stowarzyszeniu Poszkodowanych w Wypadkach Drogowych, Związkowi Pracodawców i Przedsiębiorców. Termin na zgłaszanie uwag wyznaczono na 14 dni. Termin ten podyktowany był koniecznością wprowadzenia ważnych i pilnych zmian legislacyjnych w Kodeksie wykroczeń oraz w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, będących odpowiedzią zarówno na postulaty praktyki, doktryny jak i rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego. Niemniej jednak w toku konsultacji (w terminie od 20 lipca 2017 r. do 31 sierpnia 2017 r.) uzyskano dodatkowe stanowisko prezesów sądów apelacyjnych w zakresie propozycji uelastycznienia sankcji karnych w wybranych wykroczeniach oraz oddziaływania tej zmiany na długość prowadzenia postępowania wykonawczego w tych sprawach.

Dyrektor Generalny Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wojewoda Świętokrzyski, Wojewoda Podkarpacki poinformowali o braku uwag do projektu.

Zgłoszone uwagi przedstawia tabela.

Projekt nie był przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnego, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych – prawo karne”. Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłosiła Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego.

**UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – KODEKS WYKROCZEŃ ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW**

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
1.	KRS	<p>Pozytywna opinia KRS co do wprowadzenia w zakresie czynów przepołowionych kryterium rozgraniczenia kwalifikacji prawnej czynu jako przestępstwa lub wykroczenia w postaci stałej kwoty określającej wartość wynikłej szkody.</p> <p>Przyjęta kwota 400 zł jest zbyt niska w odniesieniu do ogólnego poziomu zamożności społeczeństwa i zasadnym byłoby przyjęcie kwoty 500 zł.</p>	NIE	Uwaga niezasadna – przyjęta stała kwota w wysokości 400 zł. jest adekwatna
2	KRS	<p>Opinia negatywna w zakresie regulacji dotyczącej prawomocności mandatu zaocznego art. 98 § 5 k.p.w. (Art. 4 pkt.3 projektu), co do przyjęcia iż mandat staje się prawomocny z chwilą uiszczenia grzywny we wskazanym miejscu i terminie. W ocenie KRS o prawomocności mandatu powinien rozstrzygać moment jego doręczenia oraz upływ terminu do zaskarżenia, niezależnie od tego czy sprawca wykroczenia dobrowolnie uiszczył nałożoną grzywnę.</p>	NIE	Uwaga niezrozumiała - niezasadna. W przypadku postępowania mandatowego istotne jest podjęcie przez sprawcę dobrowolnego zachowania – działania polegającego na spełnieniu świadczenia – uiszczenia grzywny.
3	Sąd Najwyższy	<p>Wprowadzenie kary ograniczenia wolności do sankcji poszczególnych wykroczeń: art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w., art. 87 k.w., art. 108 k.w., art. 43¹ ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz zmiany w art. 119 ust. 2, art. 120 ust. 2 i art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie zasługuje na aprobatę. Zmiany dotyczą „uelastycznienia lub zaostrzenia sankcji grożących za niektóre wykroczenia w celu usprawnienia prowadzonych postępowań w sprawach o wykroczenia”, zaś:</p> <p>a) zestawienie projektowanych zmian oraz obowiązujących regulacji wskazuje, że służą one tylko obostrzeniu odpowiedzialności za wskazane wykroczenia.</p> <p>b) projektodawca nie wskazał racjonalnych motywów takiej zmiany legislacyjnej. Nie wynikają one z danych statystycznych a propozycje zaostrzenia sankcji za wskazane wykroczenia cechuje arbitralność oraz</p>	NIE	Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego. Wprowadzenie kary ograniczenia wolności, jako kary alternatywnej w sytuacji, gdy z góry wiadomo, że sprawcy wskazanego wykroczenia nie stać na zapłatę kary grzywny spełni ten cel. Poszerzenie o karę ograniczenia wolności sankcji za wskazane wykroczenia nie oznacza, że

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>przeczą spójności wewnętrznej Kodeksu wykroczeń.</p> <p>c) projektodawca nie wykazał racjonalnej potrzeby uzupełnienia sankcji karnej o karę ograniczenia wolności. W przypadku art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w., art. 87 k.w., art. 108 k.w., art. 43¹ ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. <i>o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i>, art. 119 ust. 2, art. 120 ust. 2, art. 122 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. <i>o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy</i>.</p> <p>d) rozwiązanie narusza spójność wewnętrzną Kodeksu wykroczeń pod kątem wartościowania poszczególnych dóbr prawnych. Kodeks wykroczeń powinien zawierać w strukturze wewnętrznej uwarunkowania i założenia aksjologiczne, w tym także kulturowe, które pozwolą na ochronę dóbr o zbieżnej wartości na porównywalnym poziomie.</p>		<p>nastąpiło zaostrenie odpowiedzialności za te wykroczenia. Jest to w istocie zmiana umożliwiająca sądom wymierzenie kary adekwatnej i możliwej do wyegzekwowania, bez konieczności wdrażania późniejszych procedur związanych z zamianą grzywny, której egzekucja okazała się bezskuteczna lub z okoliczności sprawy wynika, iż byłaby bezskuteczna i zamiany kary grzywny na pracę społecznie użyteczną trwającą najkrócej tydzień a najdłużej 2 miesiące, czy też zarządzenia zastępczej kary aresztu (art. 25 k.w.).</p> <p>Zgodnie z art. 20 k.w. kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. W czasie odbywania tej kary ukarany nie może bez zgody sądu zmieniać miejsca pobytu i jest zobowiązany do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy w wymierzę od 20 do 40 godzin miesięcznie na cele społeczne w odpowiednim zakładzie pracy, placówce służby zdrowia, opieki społecznej, organizacji lub instytucji niosącej pomoc charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej. Ponadto cel wyznaczonej ukaranemu pracy powinien być jak najmocniej związany z tym dobrem, w które godzi wykroczenie. Takie określenie celu pracy sprzyja w szczególności osiągnięciu przez karę ograniczenia wolności jednego z głównych celów jej wykonywania, określonego w art. 53§1 k.k.w., jakim jest kształtowanie w</p>

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
				ukaranym poczucia odpowiedzialności, a także uświadomieniu sprawcy właściwego sensu jego odpowiedzialności karnej i obowiązku przestrzegania porządku publicznego.
4	Sąd Najwyższy	<p>Zastrzeżenia do treści projektowanego art. 13 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. <i>o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych</i>, który zakłada, że dane sprawców wykroczeń, osób podejrzanych o popełnienie wykroczeń oraz obwinionych i ukaranych za wykroczenia przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w. zostaną umieszczone w zbiorach danych Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej.</p> <p>Umieszczenie wskazanych danych w bazie Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej przyczyni się do właściwego reagowania na sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., którzy ponownie dopuścili się jednego ze wskazanych czynów zabronionych. W szczególności wykorzystania instytucji recydywy wykroczeniowej, która została określona w art. 38 k.w. Zgodnie z jego treścią, ukaranemu co najmniej dwukrotnie za podobne wykroczenia umyślne, który w ciągu dwóch lat od ostatniego ukarania popełnia ponownie podobne wykroczenie umyślne, można wymierzyć karę aresztu, choćby było zagrożone karą łagodniejszą. Jednak przez sam fakt wprowadzenia danych do bazy Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej nie nastąpi przypisanie „kwalifikacji prawnej dokonanych czynów przeciwko mieniu, czy to w oparciu o Kodeks wykroczeń, czy odpowiednio jako przestępstwo”, w szczególności nie będzie możliwe „automatyczne” objęcie ich konstrukcją czynu ciągłego (art. 12 k.k.). Norma art. 12 k.k. stanowi szczególną dyrektywę interpretacyjną, która - z woli ustawodawcy - nakazuje traktować sumę dwóch lub więcej „faktycznych” (obiektywnych) zachowań jako jedną, integralną i nierozdzielalną całość stanowiącą jeden „czyn zabroniony” (w odniesieniu do dokonywania prawno-karnych ocen) (por. P. Kardas: <i>Przestępstwo ciągłe w prawie karnym materialnym</i>, Kraków 1999, s. 264-265, 267). Przyjęcie konstrukcji czynu zabronionego będzie uzależnione od wystąpienia dalszych przesłanek, tj. przesłanki subiektywnej (podmiotowej) w</p>	TAK	Uwaga uwzględniona – projekt wprowadza nowe przepisy ustawy o Policji regulujące szczegółowo zakres gromadzonych w rejestrze wykroczeń danych i sposób ich wykorzystania w toku czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia jak również prowadzonych postępowaniach.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		postaci z góry powziętego zamiaru oraz przesłanek przedmiotowych (obiektywnych) w postaci krótkich odstępów czasu pomiędzy poszczególnymi zachowaniami oraz tożsamości pokrzywdzonego, o ile następuje zamach na dobro osobiste. Dopiero łączne ziszczenie się wskazanych warunków pozwoli uznać, że poszczególne zachowania, realizujące samodzielnie znamiona wykroczenia, mogą zostać zakwalifikowane - przy zastosowaniu konstrukcji czynu ciągłego - jako przestępstwo.		
5.	SR w Chełmie	Zmiany w zakresie poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wykroczeniach zasługują na aprobatę. Winny one wpłynąć na poprawę ekonomiki postępowań wykonawczych poprzez wyeliminowanie wielu czynności związanych z wykonywaniem kary grzywny wobec ukaranych, których sytuacja majątkowa i osobista już w chwili wyrokowania wskazywała, iż nie uiszczą oni kary grzywny dobrowolnie. Dotychczas niemożność orzeczenia kary ograniczenia wolności w takich sprawach powodowała, iż w toku postępowania wykonawczego dochodziło do zamiany kary grzywny na pracę społecznie użyteczną, często po uprzednim rozłożeniu jej na raty, odwołaniu rat oraz bezskutecznej egzekucji komorniczej.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
6.	SR Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku	Zmiany w zakresie poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wykroczeniach są celowe i zasługują na aprobatę z następujących względów: - proponowana zmiana daje sądowi rozpoznającemu sprawę większe możliwości dostosowania rodzaju orzekanej kary do sytuacji obwinionego zwłaszcza, gdy deklaruje on brak dochodu. - zastosowanie kary ograniczenia wolności będzie uzasadnione również wówczas, gdy cele kary przemawiają wprawdzie za wymierzeniem kary wolnościowej, ale bardziej dolegliwej aniżeli kara grzywny. - proponowana zamiana jest korzystna z punktu widzenia postępowania wykonawczego, przyczynia się bowiem do jego skrócenia. Praktyka wskazuje, że sprawcami wykroczeń stypizowanych w art. 65 § 1 k.w., art. 77k.k., art. 87 k.w. oraz z art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p><i>alkoholizmowi</i> (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 z późn. zm.) są często osoby pozostające bez dochodu, albo osiągające go z prac dorywczych, co do których można prognozować bezskuteczność egzekucji komorniczej przy ściągnięciu kary grzywny.</p> <p>- pozostawienie w wymienionych wykroczeniach jedynie kar grzywny powoduje nie tylko przedłużenie postępowania wykonawczego z uwagi na konieczność orzekania kar zastępczych, ale generuje koszty obciążające Skarb Państwa.</p> <p>- w rzeczywisty sposób może przyczynić się do usprawnienia wykonywania kary ograniczenia wolności za te wykroczenia.</p> <p>Jak wynika z dotychczasowej regulacji Kodeksu wykroczeń za każdy z czynów z art 65 § 1 k.w., art. 87 k.w., art. 43¹ ust 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r, <i>o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> ustawodawca przewidział co najmniej karę grzywny, którą orzeka się zgodnie z art. 24 § 1 k.w. w wysokości od 20 zł do 5000 złotych, przy czym za wykroczenie z art: 87 § 1 i § 1a k.w., ustawodawca przewidział karę aresztu albo grzywny nie niższą niż 50 zł. Uzupełnienie zatem katalogu kar o karę ograniczenia wolnością, która zgodnie z art. 20 § 1 k.w. trwa 1 miesiąc nie razi surowością. Mimo tego, iż ukarany – jak wynika z art. 20 § 2 k.w. w czasie odbywania kary ograniczenia wolności :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. nie może bez zgody sądu zmieniać miejsca stałego pobytu, 2. jest obowiązany do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, 3. ma obowiązek udzielania wyjaśnień dotyczących przebiegu odbywania kary. <p>Podniesiono, iż z treści art. 21 § 1 k.w. wynika, że praca na cel społeczny może być orzeczona w rozmiarze od 20 do 40 godzin, albo stosownie do § 2 art. 21 wobec osoby zatrudnionej organ orzekający zamiast obowiązku pracy orzeka potrącenie od 10 do 25 % wynagrodzenia za prace na rzecz Skarbu Państwa albo na cel społeczny. Takie ukształtowanie kary ograniczenia wolności, która może być orzeczona w rozmiarze 1 miesiąca (a więc maksymalnie i minimalnie), gdzie jej godzinowy wymiar maksymalnie wynosi 40 godzin a</p>		

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>minimalnie 20 godzin, nie powinien być uznawany za surowy w sytuacji, gdy za wskazane wykroczenia może być orzeczona kara grzywny w maksymalnym wymiarze 5 000 zł.</p>		
7.	SR Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku	<p>Podniesiono, iż projektowana zmian polegająca na uzupełnieniu katalogu sankcji odnośnie wykroczenia z art. 77 k.w. o karę ograniczenia wolności, może wydawać się słuszna, jeśli idzie o wykroczenie z art. 77 k.w. gdzie ustawodawca przewidział jako sankcję - karę grzywny do 250 zł. albo karę nagany - można uznać jako zaostrenie odpowiedzialności za rozważane wykroczenie. W tym jednym przypadku projektowana zmiana wydaje się być niecelowa, nawet z punktu widzenia chęci usprawnienia postępowania, wykonawczego.</p> <p>Jako trafną oceniono propozycję poszerzenia katalogu sankcji o karę ograniczenia wolności w pozostałych wybranych wykroczeniach.</p> <p>- Dotychczas wykroczenia stypizowane w art. 87 k.w. pozostają zagrożone alternatywnie karą grzywny i karą aresztu - karami określonymi w art. 18 pkt 1 i 3 k.w. Słuszne wydaje się wprowadzenie jako sankcji kary ograniczenia wolności - kary będącej w swojej surowości pomiędzy tymi sankcjami (art. 18 pkt 2 kw). Przy wymierzaniu kary będzie możliwe- uwzględniając dyrektywy jej wymiaru orzeczenie w ramach pełniejszego spektrum sankcji - zwłaszcza w sytuacji, gdy ukarany będzie deklarował brak dochodu, względnie będzie posiadał dochód, ale z uwagi na prewencję szczególną i ogólną zasadne będzie orzeczenie bardziej, dotkliwej kary o charakterze wolnościowym.</p> <p>- Za wykroczenia z art. 65 §1 k.w., art. 77 k.w., art. 43¹ ust. 1 ustawy o <i>wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> przewidziana, jest kara o charakterze finansowym. Podniesiono, iż autorzy projektowanych zmian słusznie dostrzegają że z uwagi na określenie tylko jednego rodzaju sankcji, nie ma możliwości orzeczenia kary niepieniężnej, gdy przy wydawaniu wyroku można określić czy ukarany będzie w stanie zapłacić grzywnę. Z praktyki wiadomo, iż znaczna część sprawców wykroczeń z art. 65§1 k.w., art. 77 kw, art. 43¹ ust. 1 ustawy o <i>wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> to osoby pozostające bez dochodu, co do których istnieją</p>	NIE	<p>Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.</p> <p>Uwaga popierająca projektowane zmiany</p>

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>trudności w wyegzekwowaniu grzywny. Na etapie postępowania wykonawczego zachodzi zatem konieczność zarządzania wykonania kar zastępczych - najpierw w formie pracy społecznie użytecznej o ile ukarany wyraża zgodę a potem kary aresztu, gdy nie podejmuje się pracy. Wymaga to podejmowania czynności procesowych i organizacyjnych, które angażują sędziów i pracowników sekcji wykonywania orzeczeń. Generowane są koszty związane z wszczynanymi egzekucjami komorniczymi, obciążające finalnie Skarb Państw z uwagi na ich częstą bezskuteczność. Możliwość orzeczenia w wyroku kary ograniczenia wolności, w sytuacji gdy ukarany nie ma dochodu ani majątku, jest jak najbardziej racjonalna. Twierdzenie, iż przez to projekt wprowadza nadmierną punitywność należy uznać za chybione.</p>		
8.	SR Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku	<p>Ze względu na politykę karania, zasadne jest umożliwienie na etapie postępowania wykonawczego wprowadzenia zamiany kary ograniczenia wolności na karę grzywny. Niejednokrotnie zdarza się po uprawomocnieniu się wyroku, że następuje zmiana w sytuacji życiowej ukaranego gdy np. podejmuje pracę. Priorytetem powinno być wykonanie kary określonej w wyroku, pamiętać jednak należy, iż osiągnięcie dochodu przez ukaranego determinuje jego postawę życiową oraz kondycję finansową jego rodziny. W przypadku zmiany sytuacji ukaranego po uprawomocnieniu orzeczenia Sąd powinien mieć możliwość ewentualnej zamiany kary ograniczenia wolności na grzywnę, przy zastosowaniu odpowiednio wysokiego przelicznika.</p>	TAK	<p>Projekt w art. 1 pkt. przewiduje możliwość uwolnienie się od drugiego rodzaju kary zastępczej wykonywanej w formie pracy społecznie użytecznej w każdym czasie przez wpłacenie kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia.</p>
9.	SR Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku	<p>Proponowana zmiana przepisów dotycząca poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wybranych wykroczeniach nie wydaje się być trafną z punktu widzenia aktualnej praktyki sądowej, nie przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych, a postulaty o wstrzymanie prac legislacyjnych w tym zakresie są uzasadnione. Z doświadczenia wynika, że sprawniej jest wykonać karę grzywny w sposób niewywołujący przewlekłości postępowania wykonawczego, niż karę ograniczenia wolności i częściej następuje zamiana kary ograniczenia wolności na karę zastępczą aresztu, niż zamiana kary grzywny na karę zastępczą. Ponadto karę ograniczenia</p>	NIE	<p>Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.</p>

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		wolności wykonuje się w miejscu zamieszkania ukaranego, co skutkuje koniecznością przekazania orzeczenia do wykonania innemu sądowi.		
10.	SR Lublin Zachód w Lublinie	Obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości zamiany kary ograniczenia wolności na karę grzywny, choć ukarani o taką zamianę wnoszą, podejmując często pracę po uprawomocnieniu się orzeczenia.	TAK	Projekt w art. 1 pkt.1 przewiduje możliwość uwolnienie się ukaranego od drugiego rodzaju kary zastępczej wykonywanej w formie pracy społecznie użytecznej w każdym czasie przez wpłacenie kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia.
11.	SR w Łukowie	Wykonanie kary ograniczenia wolności jest procesem o wiele trudniejszym od wykonania kary grzywny w przypadku której istnieje więcej możliwości modyfikacji sposobu jej wykonania (w tym zamiana na pracę społecznie użyteczną), niż w wypadku kary ograniczenia wolności. Sprawy o wykroczenia często kończą się wydaniem wyroku nakazowego, również w sprawach, w których ukarany nie stawiał się na przesłuchanie w toku czynności wyjaśniających i nie było możliwości zebrania szczegółowych informacji o jego osobie. W takich sytuacjach wykonanie kary ograniczenia wolności staje się niekiedy w postępowaniu wykonawczym dość utrudnione, w tym wymagać może wywołania opinii biegłego lekarza odpowiednich specjalności odnośnie zdolności ukaranego do wykonania kary ograniczenia wolności w formie pracy społecznie użytecznej. Poszerzenie katalogu kar o karę ograniczenia wolności niekoniecznie zatem przyczyni się do przyśpieszenia i usprawnienia postępowania wykonawczego.	NIE	Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.
12	SR w Opolu Lubelskim	Projektowana zmiana jest trafna z punktu widzenia aktualnej praktyki sądowej, gdyż umożliwi sędziemu dobranie kary adekwatnej do obwinionego i przyczyni się do skrócenia procesu wykonawczego (nie trzeba będzie zamieniać kary grzywny na pracę społecznie użyteczną).	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
13.	SR w Puławach	Propozycję poszerzenia katalogu kar o karę ograniczenia wolności w wykroczeniach z art. 65 §1 k.w., 77 k.w., 87 k.w. i 43 ¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi należy,	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		uznano za trafną i uzasadnioną, bowiem doprowadzi do uelastyczenia kar. W praktyce sądowej zdarzają się sytuacje, że osoby obwinione chcą skorzystać z możliwości przepisu art. 73 k.p.w. i wnoszą o wymierzenie kary ograniczenia wolności podnosząc, że ich sytuacja materialna nie pozwala im na zapłatę kary grzywny. Z powodu braku kary ograniczenia wolności w katalogu kar przewidzianych za dane wykroczenie wnioski takie nie mogą być uwzględnione. Wpływa to na wydłużenie postępowania wykonawczego w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. W sytuacji, gdy osoba ukarana nie zapłaci orzeczonej kary grzywny, konieczne jest kierowanie sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, ewentualnie kierowanie spraw na posiedzenia w przedmiocie zamiany kary grzywny na karę zastępczą. Powoduje to wydłużenie postępowania wykonawczego i angażuje sędziów oraz pracowników do wykonywania szeregu czynności związanych z tym postępowaniem, których można byłoby uniknąć w sytuacji, gdy już w wyroku orzekana byłaby kara ograniczenia wolności.		
14.	SR w Puławach	Podniesiono wątpliwości odnośnie wykroczenia z art. 77 k.w. Wykroczenie to obecnie zagrożone jest naganą lub karą grzywny nie wyższą niż 250 złotych. Przy tak niskim zagrożeniu karą grzywny istotnie poszerzenie katalogu kar o karę ograniczenia wolności mogłoby być uznane za niezasadne. W opiniowanym projekcie wykroczenie z art. 77 k.w. zagrożone jest karą ograniczenia wolności, grzywny (bez górnego ograniczenia) albo nagany - tak ukształtowane zagrożenie karą nie budzi już wątpliwości co do ich zasadności.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
15	SR w Puławach	Wprowadzenie do katalogu kar kary ograniczenia wolności jest szczególnie zasadne w przypadku wykroczeń z art. 87 § 1, § 1a i § 2 k.w. Do tej pory wykroczenia te zagrożone były karą grzywny lub aresztu. Niezrozumiałym było pominięcie w katalogu kar kary ograniczenia wolności.		Uwaga popierająca projektowane zmiany
16.	SR w Radzynie Podlaskim	Zaostrzenie odpowiedzialności za wykroczenia określone w art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w., art. 43 ¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie jest celowe.	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
				alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.
17.	SR w Radzynie Podlaskim	Poszerzenie sankcji karnej o karę ograniczenia wolności jest uzasadnione jedynie w odniesieniu do wykroczeń z art. 87 k.w. z uwagi na stosunkowo dużą ilość przypadków, w których dochodzi do zamiany kary grzywny na karę zastępczą pracy społecznie użytecznej na etapie postępowania wykonawczego. Możliwość wymierzenia kary ograniczenia wolności w wyroku, spowodowałaby w części przypadków skrócenie procesu wykonania orzeczenia w stosunku do osób, co do których ocena sytuacji majątkowej na etapie wyrokowania pozwala na zasadne twierdzenie, że grzywna nie zostanie uiszczona.		Uwaga popierająca projektowane zmiany
18.	SR we Włodawie	<p>Analiza efektywności postępowań wykonawczych w kategoriach spraw tj. o wykroczenia z art. 65 § 1 kw, art. 77 kw, 87 kw, art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26.10.1982 roku <i>o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> prowadzonych na przestrzeni ostatnich lat nie wykazała, aby brak kary ograniczenia wolności w katalogu sankcji przewidzianych ustawą za ww. wykroczenia rzutował istotnie na sprawność toczących się w powyższych sprawach postępowań wykonawczych.</p> <p>Zdecydowana większość orzekanych we wskazanych kategoriach spraw kar grzywny wykonywana jest w postaci zasadniczej, tj. w formie pieniężnej. Prace społecznie użyteczne za niewykonane grzywny orzekane są w niewielkim odsetku spraw (przykładowo w ciągu ostatnich dwóch lat nie wystąpił przypadek zamiany grzywny na pracę społecznie użyteczną wobec ukaranego z art. 65 kw, z art. 77 kw czy art. 43¹ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi).</p> <p>Z praktyki orzeczniczej można wręcz wnioskować o swoistej „niechęci” ukaranych do wykonywania kary w tej formie (o czym świadczy niewielka ilość wniosków w przedmiocie zamiany grzywny na pracę społecznie użyteczną, czy też nie wyrażanie zgody na jej podjęcie lub uchylanie się od jej wykonania), przez co nieuiszczenie grzywny powoduje najczęściej zarządzenie zastępczej kary aresztu.</p> <p>Wydaje się wątpliwym, by rozszerzenie katalogu sankcji o karę</p>		Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 87 k.w. i art. 43 ¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		ograniczenia wolności przyczyniło się do istotnego zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w ww. sprawach. Jakkolwiek dawałoby ono sędziemu więcej możliwości co do wyboru kary na etapie wyrokowania, to sędziowie potrzeby takiej zmiany (w odniesieniu do wybranych wykroczeń) nie widzą i większość z nich krytycznie odnosi się do projektowanych zmian w zakresie poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji we wskazanych wyżej wykroczeniach.		
19	SR we Włodawie	Podniesiono potrzebę uelastyczenia sankcji karnych w odniesieniu do wykroczeń zagrożonych jedynie karą grzywny, której dolna granica wymiaru kary została określona na stosunkowo wysokim poziomie, jak np. w art. 120 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. <i>o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy</i> (Dz.U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 ze zm.)	TAK	Uwaga uwzględniona – zniesiono w projekcie dolną granicę kary grzywny
20	SO w Radomiu	Wprowadzenie dodatkowego zagrożenia karą ograniczenia wolności wykroczeń zagrożonych dotychczas wyłącznie karą grzywny jawi się jako nadmierna punitivność. Zaostrzenie odpowiedzialności wykroczeniowej nie powinno być uzasadniane względami ułatwiania pracy organom odpowiedzialnym za egzekucję		Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 87 k.w. i art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.
21	SR w Radomiu	Projektowane zmiany stanowią nadmierne zaostrzenie odpowiedzialności wykroczeniowej w trzech z czterech przypadków. Wyłącznie w odniesieniu do wykroczeń penalizowanych przez art. 87 k.w. poszerzenie katalogu kar o karę ograniczenia wolności jest zabiegiem pożądanym albowiem poszczególne jednostki redakcyjne przewidują karę grzywny i karę aresztu, czyli karę bardziej dolegliwą niż kara ograniczenia wolności.		Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastyczenie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.
22	SR w Radomiu	W przypadku wykroczenia z art. 77 k.w. gdzie najwyższa kara to grzywna w wymiarze 250 złotych, poszerzenie katalogu kar wydaje się całkowicie nieuzasadnione potrzebami kryminalno- politycznymi.		Uwaga niezasadna – celem tej zmiany jest uelastyczenie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
				wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.
23	SR w Kozienicach	Poparcie propozycji w zakresie poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wybranych wykroczeniach. Z praktyki wynika, że niejednokrotnie sami obwinieni wnoszą o wymierzenie im kary ograniczenia wolności z uwagi na ich sytuację materialną. W takich przypadkach sędzia będzie mógł dobrać karę adekwatną do indywidualnej sytuacji obwinionego. Nadto projektowana zmiana przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowania wykonawczego gdyż łatwiej jest wyegzekwować karę ograniczenia wolności niż karę grzywny.		Uwaga popierająca projektowane zmiany
24	SR w Grójcu	Poszerzenie katalogu kar w wymienionych przepisach o karę ograniczenia wolności ułatwiłoby Sądowi dostosowanie rodzaju kary do okoliczności popełnienia czynu, jak również warunków i właściwości sprawcy. Na etapie wykonywania grzywny wymierzonej za wskazane wykroczenia istnieje już możliwość - w oparciu o art. 25 § 1 k.w. wykonania jej w formie prac społecznie użytecznych. Jednakże wymaga to wydania kolejnego postanowienia i czynności urzędniczych. Z drugiej strony należy podkreślić że orzeczenie kary ograniczenia wolności za wskazane wykroczenia uniemożliwi ich wykonanie na etapie postępowania wykonawczego w formie pieniężnej, co nie jest rozwiązaniem praktycznym (art. 23 k.w. w brzmieniu od 1 stycznia 2012 r.). Uniemożliwia to wykonanie kary, w szczególności wobec osób, które opuściły terytorium Polski, a jednocześnie mogą zapłacić zastępczą karę, bez konieczności kierowania do wykonania na terytorium innego państwa w U.E.		Uwaga niezasadna - Projekt w art. 1 pkt.1 przewiduje możliwość uwolnienia się od drugiego rodzaju kary zastępczej wykonywanej w formie pracy społecznie użytecznej w każdym czasie przez wpłacenie kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia.
25	SR w Grójcu	Projektowana górna granica kary grzywny w przepisie art. 77 k.w., pozostaje w zbyt dużym rozdźwięku z ewentualną karą ograniczenia wolności.		Uwaga częściowo uwzględniona – górna granica kary grzywny została określona w wysokości do 1000 zł. jak w przypadku wykroczenia z art. 78 k.w.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
26	SR w Zwoleniu	<p>Propozycja poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wybranych wykroczeniach (art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w., art. 87 k.w., art. 43¹ ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi) jest słuszna, albowiem umożliwia sędziemu orzekającemu dobranie kary adekwatnej wobec obwinionego, który ze względu na sytuację materialną nie jest w stanie uiścić grzywny i zdarzają się przypadki, że obwinieni sami wnoszą o taki rodzaj kary. Projektowana zmiana jest także trafna z punktu widzenia aktualnej praktyki sądowej i niewątpliwie przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowania wykonawczego w tej kategorii spraw.</p>	Tak	Uwaga popierająca projektowane zmiany
27	SR w Szydłowcu	<p>W roku 2016 w II Wydziale Karnym tego Sądu w sprawach wykroczeń z art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w, art. 87 k.w. i art. 43¹ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi orzeczono ogółem 78 kar grzywny w tym :</p> <ul style="list-style-type: none"> • z art. 65§1 kw - orzeczono 3 kary grzywny; • z art. 77 kw - orzeczono 3 kary grzywny; • z art. 87 kw - orzeczono 63 kary grzywny; • z art. 43¹ w/w ustawy - orzeczono 8 kar grzywny. <p>Wobec osób ukaranych karą grzywny orzeczono 17 zastępczych kar aresztu. Od daty uprawomocnienia się wyroku do dnia osadzenia ukaranych za wykroczenia w w/w kategorii upłynął okres:</p> <ul style="list-style-type: none"> • do 12 miesięcy - 2 osadzonych; • do 18 miesięcy -10 osadzonych; • do 24 miesięcy - 3 osadzonych; • do 30 miesięcy - 2 osadzonych. <p>W każdej sprawie, w której orzeczono karę grzywny, po bezskutecznym wezwaniu ukaranego do jej uiszczenia i bezskutecznej egzekucji, grzywnę zamieniono na pracę społecznie użyteczną lub też zastępczą karę aresztu. Wprowadzenie kary ograniczenia wolności do wym. czynów jest zasadne, gdyż pozwoli Sądowi dostosować karę do aktualnej sytuacji majątkowej ukaranego, jak również skrócić okres od daty uprawomocnienia się orzeczenia do czasu osadzenia, bowiem nie będzie zachodziła konieczność wydania postanowienia z art. 25§1k.w.</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
28	SO w Siedlcach	<p>Propozycji poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wybranych wykroczeniach zdecydowana większość sędziów wypowiedziała się za trafnością tych zmian. W szczególności stanowisko takie zostało wyrażone przez wszystkich sędziów w Sądzie Rejonowym w Garwolinie, Siedlcach, Sokołowie Podlaskim, Mińsku Mazowieckim i Węgrowie.</p> <p>Pożądaną jest, aby katalog kar, które możliwe są do orzeczenia, był jak najszerszy. Wówczas istnieje możliwość orzeczenia kary najbardziej adekwatnej do popełnianego wykroczenia i właściwości sprawy, a tym samym kary sprawiedliwej.</p> <p>Kara samoistnej grzywny tylko z pozoru jest karą mniej punitwną od kary ograniczenia wolności określonej w normie art. 20 § 2 k.w. Wielokrotnie dochodzi do konieczności zamiany kary grzywny na zastępczą karę aresztu. Kara grzywny może być wykonana także w postaci pracy społecznie użytecznej, która nie różni się w zasadzie w żaden sposób od kary ograniczenia wolności. W sumie zatem kara grzywny już w postępowaniu wykonawczym może być wykonywana w sposób bardzo zbliżony do kary ograniczenia wolności. Wprowadzenie do katalogu kar kary ograniczenia wolności może wręcz skrócić fazę postępowania wykonawczego, gdyż wyeliminowany mógłby być etap postępowania egzekucyjnego co zwiększyłoby efektywność postępowania w sprawach o wykroczenia. Szerszy katalog kar umożliwiłby sędziom bardziej adekwatną reakcję karną za popełnione wykroczenie. W postępowaniu w sprawach o wykroczenia osoby obwinione wyrażają już w toku rozpoznawania sprawy gotowość do wykonywania kary ograniczenia wolności w szczególności, gdy ich sytuacja materialna nie pozwala na uiszczenie kary grzywny. Kara grzywny z reguły bowiem dotyka całą rodzinę, a nie osobę sprawcy wykroczenia.</p> <p>Projektowana zmiana jest trafna, prowadzi do oczekiwanych rozwiązań i wpływa na możliwość wydania sprawiedliwych i szybkich do wykonania orzeczeń. W rozumieniu powszechnym wyrażonym w toku postępowań wykroczeniowych przez sprawców wykroczeń kara grzywny jest karą surowszą od kary ograniczenia wolności.</p> <p>Niezależnie od tego, czy orzeczona zostanie za wykroczenie kara grzywny, czy kara ograniczenia wolności, to i tak w świetle obecnie</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>obowiązujących przepisów w każdym wypadku w konsekwencji niewykonania tej kary w formie określonej w wyroku istnieje możliwość orzeczenia kary zastępczej aresztu (ar. 23 § 1 k.w. i art. 25 § 2 k.w.), a zatem kary najsurowszej z katalogu kar przewidzianej w kodeksie wykroczeń.</p>		
29	SO w Zamościu	<p>Proponowane zmiany spotkały się z pozytywną oceną większości sędziów, którzy przedstawili swoje spostrzeżenia co do możliwości rozszerzenia sankcji karnych o karę ograniczenia wolności w odniesieniu do wskazanych wykroczeń.</p> <p>Negatywna ocena proponowanych zmian (w mniejszości) opiera się na stwierdzeniu, iż:</p> <ul style="list-style-type: none"> - większy wachlarz sankcji karnych nie wpłynie na sprawność postępowania wykonawczego, gdyż to postępowanie i tak jest zależne od rodzaju i wymiaru kary a postępowanie wykonawcze musi się toczyć. - rozszerzenie sankcji karnej o karę ograniczenia wolności jest faktycznym zaostreniem odpowiedzialności za wykroczenia. Zaostrenie to miałyby polegać na tym, że kara ograniczenia wolności poza wykonywaniem jej w formie pracy na cele społeczne wiąże się z dodatkowymi dolegliwościami w postaci: obowiązku udzielania wyjaśnień co do przebiegu wykonywania kary oraz uzyskiwania zgody na zmianę stałego miejsca pobytu. <p>Argumenty przemawiające za opinią pozytywną proponowanych zmian:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozszerzony wachlarz sankcji za wskazane wykroczenia poprzez dodanie możliwości wymierzania kary ograniczenia wolności, da sędziom orzekającym wybór w dostosowaniu rodzaju wymierzanej kary do okoliczności konkretnej sprawy. - postulaty obwinionych, którzy wyrażali chęć zakończenia postępowania w trybie konsensualnym pod warunkiem, że zostanie orzeczona „praca na cele społeczne”, są istotnymi elementami w merytorycznej dyskusji nad projektem zmian. - usprawienie postępowania wykonawczego. <p>W prawdzie teoria prawa wskazuje, że ograniczenie wolności jest klasyfikowane jako kara surowsza od kary grzywny, jednak z</p>		Uwagi częściowo popierające projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		doświadczenia orzeczniczego należy stwierdzić, iż jest to surowość względna i zależna od indywidualnych zapatrywań oraz sytuacji materialnej i rodzinnej obwinionych. Dla jednych wykonywanie prac na cele społeczne jest karą adekwatną do ich możliwości, zaś kara grzywny pozbawia ich funduszy, które z trudem uzyskali. Sędzia mając możliwość wyboru rodzaju orzekanej kary, będzie w stanie ustalić ją indywidualnie do możliwości jej wykonania przez konkretnego obwinionego. Wydaje się również, że postępowanie wykonawcze co do indywidualnie wymierzonych kar będzie skuteczniejsze, a przez to skróci się.		
30	SA w Poznaniu / SR w Krośnie Odrzańskim	Zastrzeżenie co do zachowania konstytucyjnej zasady proporcjonalności w karaniu budzi podniesienie górnej granicy zagrożenia sankcją za wykroczenie z art 77 k.w. z 250 zł do 5000 zł. Jest to zwiększenie 20-krotne.		Uwaga uwzględniona – przyjęto w projekcie iż górna granica kary grzywny podobnie jak w art. 78 k.w. będzie wynosić „do 1000 złotych”.
31	SA w Poznaniu/ SR w Krośnie Odrzańskim	Pozytywnie oceniono kierunek zmian w prawie wykroczeniowym, zwłaszcza powrót do kwotowego określania rozgraniczenia czynów tzw. przepołowionych. Wskazano, iż należałoby poprzestać na kwocie 500 zł, obowiązującej w 2017 r. Od 1 września 1998 r. do 9 listopada 2013 r. kwotą rozgraniczającą było 250 złotych. W tym czasie minimalne wynagrodzenie wzrosło z 500 zł do 2000 złotych brutto. Jeśli przestępstwami kradzieży z art. 278 § 1 k.k. w 1998 r. były przestępstwa, których wartość szkody przekraczała połowę minimalnego wynagrodzenia, to w 2017 r. przekracza 1/4 min. wynagrodzenia.	NIE	Uwaga niezasadna – przyjęta kwota 400 zł. rozgraniczająca przestępstwo przeciwko mieniu od wykroczenia jest adekwatna.
32	SA w Poznaniu/ SR w Krośnie Odrzańskim	(Art. 4 pkt.2 lit.a projektu) Wątpliwość budzi, czy projektowana zmiana art. 97 k.p.w. poprzez skrócenie terminu, z którego przekroczeniem organ mandatowy nie może już nałożyć mandatu karnego, rzeczywiście usprawni postępowanie wyjaśniające. To notoryczne przekraczanie terminu spowodowało przy jednej z poprzednich nowelizacji jego wydłużenie, gdyż prowadziło do zwiększenia obciążenia sądów.		Uwaga niezasadna – projektowane zmiany w adekwatny sposób przyczynią się do stosowania postępowania mandatowego
33	SR w Zielonej	Pozytywnie oceniono powrót do stałej kwoty rozgraniczającej niektóre	TAK	Uwaga popierająca projektowane

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
	Górze	wykroczenia przeciwko mieniu od odpowiadających im rodzajowo przestępstwom, dzięki czemu sądy unikną konieczności podejmowania na początku każdego roku żmudnych analiz związanych z koniecznością stosowania art. 2a k.w		zmiany
34	SO w Bielsku-Białej	Projektowane zmiany Kodeksu wykroczeń oraz niektórych innych ustaw, a dotyczące poszerzenia katalogu sankcji w wybranych niektórych wykroczeniach o karę ograniczenia wolności został oceniony pozytywnie. W wielu przypadkach z różnych względów, ale przede wszystkim w związku z sytuacją finansową sprawcy wykroczenia, orzekanie kary grzywny jest niecelowe. Dlatego stworzenie możliwości orzeczenia alternatywnie innej kary, o charakterze wolnościowym niewątpliwie należy uznać za celowe.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
35	SO w Częstochowie	Sędziowie okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie nie wnieśli uwag do projektu ustawy i przychyliłi się do proporcji poszerzenia katalogu kar w wybranych wykroczeniach o karę ograniczenia wolnością. W ich ocenie szerszy katalog kar pozwala sędziemu orzekającemu na właściwsze dobranie sankcji w konkretnej sprawie. Celem zasadniczym projektu nie jest wyjście naprzeciw oczekiwaniom społecznym i żądaniu przez społeczeństwo wysokich kar, ale poszerzenie katalogu kar i umożliwienie sędziemu orzekającemu dobranie kary adekwatnej do sytuacji osobistej jak i materialnej obwinionego. Bardzo często w praktyce zdarzają się przypadki orzekania kary grzywny wobec osób, które nie mają możliwości uiszczenia grzywny, ale mają czas i możliwość odbycia kary ograniczenia. Przeprowadzona zmiana skróci postępowanie, które obecnie przedłuża się w wielu sprawach, gdzie koniecznym staje się zmiana na etapie wykonawczym kary grzywny na karę zastępczą.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
36	SO w Gliwicach	Sędziowie okręgu gliwickiego w większości pozytywnie odnieśli się do wskazanej wyżej propozycji oceniając ją jako prowadzącą do uelastyczenia sądowego wymiaru kary, który pozwoli na właściwy dobór kary w stosunku do możliwości finansowych i sytuacji materialnej sprawców wskazanych wykroczeń.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		W szczególności, w przypadku sprawców wykroczeń, których sytuacja materialna wskazuje na niemożność uiszczenia grzywny, orzeczenie kary ograniczenia wolności przyspieszy postępowanie wykonawcze. Sędziowie nie postrzegają omawianej propozycji, jako zaostżenia odpowiedzialności za wykroczenia.		
37	SR w Żorach	Proponowana zmiana polegająca na poszerzeniu o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wybranych wykroczeniach nie jest trafna z punktu widzenia praktyki sądowej a wykonywanie kary ograniczenia wolności nie przyczyni się do efektywności postępowań wykonawczych, gdyż egzekwowanie kary grzywny wraz z jej zamianą na karę zastępczą jest sprawniejsze w praktyce sądowej.	NIE	Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.
38	SO w Katowicach / SR w Będzinie	Zaostrzenie odpowiedzialności za czyn z art. 43 ¹ ust. 1 <i>ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> jest niezasadne zwłaszcza biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu.	TAK	Uwaga uwzględniona – projektowana zmiana art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – została wyeliminowana z projektu.
39	SO w Rzeszowie / SR w Łańcucie	Pożądanym jest poszerzenie katalogu kar przewidzianych za wykroczenia z art. 65 § 1 kw, art. 77 kw, art. 87 kw i art. 43 ¹ ust. 1 <i>ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> o karę ograniczenia wolności. Za takim stanowiskiem przemawia fakt, iż z dotychczasowej praktyki tutejszego Sądu wynika, że sprawcami tychże wykroczeń są w większości przypadków osoby nie posiadające stałego źródła dochodów, które niejednokrotnie na etapie czynności wyjaśniających składają wnioski o wymierzenie im kary ograniczenia wolności. W związku z powyższym projektowana zmiana bez wątpienia przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w tej kategorii spraw.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
40	SO w Przemyślu	Rozszerzenie katalogu sankcji o karę ograniczenia wolności jest zasadne	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
	/SO w Przemysłu	wobec wykroczeń z art. 77 k.w. i art. 87 k.w. bowiem obecnie w niektórych przypadkach zachodzi trudność orzeczenia adekwatnej kary. Brak takiej potrzeby w przypadku wykroczeń z art. 65 § 1 k.w. i art. 43 ¹ ust. 1 <i>ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> .		art. 87 k.w. i art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.
41	SA w Białymstoku/ SO w Suwałkach/ SR w Ełku	Poszerzenie katalogu sankcji w wybranych o karę ograniczenia wolności nie jest nadmiernie punitywne oraz z pewnością przyczyni się do zwiększenia efektywności kar orzekanych w postępowaniach wykroczeniowych, gdyż: - wyłączna sankcja w postaci kary grzywny w znacznej części przypadków powoduje wydłużenie postępowania wykonawczego poprzez konieczność zamiany jej na karę zastępczą. - proponowane zmiany są wyrazem dostosowania rodzaju kar groźących za ww. wykroczenia do aktualnej wydolności fiskalnej społeczeństwa oraz niskiej efektywności egzekucyjnej kar grzywny. - zmiany mogą zdecydowanie obniżyć koszty funkcjonowania całego aparatu wymiaru sprawiedliwości poprzez wyeliminowanie sytuacji, w których wprowadzone są do wykonania kilkudniowe kary zastępcze aresztu, w tym konieczności doprowadzania do jednostki penitencjarnej osób uchylających się od stawiennictwa w celu wykonania kary zastępczej aresztu. Perspektywa odbywania kary zastępczej 15 dni aresztu (zgodnie z przelicznikiem z art. 23 §1 k.w.), bardziej skłania do wykonania kary pierwotnie orzeczonej niż perspektywa odbywania kary zastępczej w granicach do 5 dni, które zwyczajowo orzeka się w ramach zamiany kary grzywny orzekanej za przedmiotowe wykroczenia.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
42	SR w Olecku	Pozostawienie jedynie grzywny jako kary w powołanych wykroczeniach powoduje przedłużanie postępowania zmierzającego do wyegzekwowania tej kary, albowiem w tych przypadkach niejednokrotnie dochodzi do orzekania pracy społecznie użytecznej albo kary zastępczej aresztu.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
43	SR w Olecku	Art. 87 § 1 k.w, przewiduje oprócz grzywny również karę aresztu, a zatem wprowadzenie do sankcji karnej tego przepisu kary ograniczenia	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		wolności nie będzie stanowiło zaostrenia odpowiedzialności karnej ale nawet jej złagodzenie, albowiem alternatywą dla kary wolnościowej - grzywny będzie kara wolnościowa - kara ograniczenia wolności.		
44	SR w Olecku	W sprawach z art. 65 § 1 k.w., a dotyczących niejednokrotnie ludzi bez jakichkolwiek dochodów, wprowadzenie kary ograniczenia wolności byłoby celowe.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
45	SR w Olecku	Karę ograniczenia wolności również należałoby wprowadzić do katalogu sankcji wykroczenia przewidzianego w art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26.10.1982r., <i>o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
46	SR w Olecku	W sprawach z art. 77 k.w. proponujw się podnieść wysokość grzywny do 1 000 złotych.	TAK	Uwaga uwzględniona – zmieniono górną granicę kary grzywny określając ją jako do 1000 zł.
47	SR w Suwałkach	Projektowana zmiana przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w sprawach o czyny stanowiące wykroczenia z art. 65 § 1 kw, art. 77 kw, art. 87 kw i art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Z aktualnej praktyki sądowej wynika, iż w znacznej części spraw, których przedmiotem rozpoznania były wskazane wyżej wykroczenia orzeczone kary grzywny nie były uiszczane, a po stwierdzeniu bezskuteczności egzekucji wykonywano je w formie zastępczej, to jest pracy społecznie użytecznej, którą można byłoby w świetle projektowanych zmian orzec pierwotnie w wyroku, jako obowiązek nałożony w ramach kary ograniczenia wolności. Powyższe wyeliminuje konieczność przeprowadzenia w ramach postępowania wykonawczego egzekucji komorniczej i poniesienie przez Skarb Państwa kosztów z nią związanych.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
48	SR w Augustowie	Projektowana zmiana jest trafna z punktu widzenia aktualnej praktyki sądowej i przyczyni się do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w tej kategorii spraw.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
49	SO w Białymstoku/ SR w Białymstoku	Pozostawienie w wykroczeniach z art. 65 § 1 kw, art. 77 kw, art. 87 kw czy art. 431 ust 1 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w katalogu kar jedynie kary grzywny nie powoduje nieuzasadnionego wydłużenia postępowania wykonawczego i uzasadniania rozszerzenie katalogu kar o karę ograniczenia wolności. Wprowadzenie takiej zmiany powinno być uzasadnione stopniem społecznej szkodliwości wskazanych wykroczeń oraz osiągnięciem celu jaki przyświeca orzekaniu kary przede wszystkim w zakresie prewencji indywidualnej.	NIE	Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.
50	SO w Białymstoku/ SR w Białymstoku	Należy rozważyć możliwość rozszerzenia katalogu kar przewidzianych w art. 65 k.w. o karę ograniczenia wolności. Jest to bowiem wykroczenie, które w kodeksie wykroczeń znajduje szczególne miejsce w rozdziale IV przeciwko instytucjom państwowym, samorządowym i społecznym. Nagminność tego rodzaju wykroczeń, których motywem najczęściej jest chęć uniknięcia odpowiedzialności za inne wykroczenia, faktycznie uzasadnia orzeczenie w wielu wypadkach kary surowszej od kary grzywny czyli kary ograniczenia wolności. Tym bardziej, że faktycznie kara ograniczenia wolności jest bardziej dolegliwa od kary grzywny i w przypadku uchylania się od jej wykonania prowadzi do orzeczenia zastępczej kary aresztu.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
51	SO w Białymstoku/ SR w Białymstoku	Wprowadzenie kary ograniczenia wolności do wykroczenia z art. 87 kw byłoby również uzasadnione tym bardziej, że istnieje możliwość orzeczenia za ww. wykroczenie tylko kary grzywny oraz najsurowszej z kar kary aresztu. Poszerzenie katalogu kar o wskazaną karę nie byłoby nieuzasadnionym zaostreniem tylko uzasadnionym zwiększeniem możliwości orzeczenia kary współmiernej do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Przy dwóch tak skrajnych karach faktycznie może dojść do sytuacji, że kara grzywny będzie zbyt łagodna a kara aresztu zbyt surowa. Tym bardziej, że jest to wykroczenie, które godzi w bezpieczeństwo osób, zasadnym więc jest by orzekana kara była współmierna do popełnionego czynu i mogła realizować cele prewencji generalnej i indywidualnej.		Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
52	SO w Białymstoku/ SR w Białymstoku	W zakresie wykroczenia z art. 77 kw z uwagi na penalizowanie jedynie zachowania polegającego na nie zachowaniu zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia zasadne byłoby podwyższenie górnej granicy kary grzywny. Obecnie jest to bowiem kwota zaledwie 250 zł co w wielu sprawach jest karą zbyt niską. Dlatego też powinna to być kara grzywny bez ograniczenia górną granicą a jeżeli już ustawodawca chciałby ustalić górną granicę to powinna to być przynajmniej kwota 1.500 zł.	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany - przyjęto w projekcie iż górna granica kary grzywny podobnie jak w art. 78 k.w. będzie wynosić „do 1000 złotych”.
53	SO w Białymstoku/ SR w Białymstoku	W zakresie kary grzywny za wykroczenie z art. 43 ¹ ust 1 ustawy z dnia 26 października 1982 roku <i>o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> z uwagi na stopień społecznej szkodliwości tego rodzaju wykroczeń faktycznie orzekanie kary ograniczenia wolności byłoby nieuzasadnionym zaostreniem odpowiedzialności za tego rodzaju wykroczenie, jest ono bowiem skierowane przeciwko porządkowi publicznemu i kara grzywny sięgająca nawet wysokości 5000 zł jest wystarczająca.		Uwaga uwzględniona – poprzez wyeliminowanie z projektu zmiany w zakresie art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
54	SR w Żyrardowie	Negatywna opinia co do proponowanych zmian z następujących względów: <ul style="list-style-type: none"> • kara ograniczenia wolności polega na niemożności zmiany miejsca stałego pobytu przez ukaranego • każda zmiana miejsca stałego pobytu ukaranego wymaga zgody sądu. Skazani czy ukarani często zmieniają miejsce pobytu, co wiąże się z koniecznością podejmowania dodatkowych czynności wykonawczych. • mała liczba podmiotów u których ukarani, czy skazani mogą wykonywać karę ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. • ukarani czy skazani mogą pracować tylko w dni robocze w godzinach 7:00-16:00, a to utrudnia wykonanie kary. • niewykonanie kary ograniczenia wolności powoduje zarządzenie zastępczej kary aresztu co jest bardziej restrykcyjne niż kara 	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 87 k.w. i art. 431 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		grzywny zamieniona nawet na zastępczą karę aresztu od której można uwolnić się w każdym czasie płacąc grzywnę. Kara grzywny jest wystarczającym zagrożeniem w/w wykroczeń i można ją szybciej i skuteczniej wykonać niż karę ograniczenia wolności.		
55	SR w Gostyninie	Proponowana zmiana z punktu widzenia praktyki sądowej jest jak najbardziej uzasadniona, gdyż nie każdy sprawca wykroczenia dysponuje środkami finansowymi na zapłatę grzywny, natomiast ma możliwości wykonania kary ograniczenia wolności w formie pracy na cele społeczne. Zmiana ta przyczyni się również do zwiększenia efektywności postępowania wykonawczego w tej kategorii spraw, bowiem kurator zawodowy wykonujący karę ograniczenia wolności ma bardzo duże możliwości wyegzekwowania od ukaranego wykonania kary.		Uwaga popierająca projektowane zmiany
56	SR w Bełchatowie	Propozycja poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wybranych wykroczeniach wydaje się być trafna z punktu widzenia praktyki sądowej i może przyczynić się do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w tej kategorii spraw.		Uwaga popierająca projektowane zmiany
57	SR w Łasku	<p>Z punktu widzenia aktualnej praktyki sądowej w Sądzie Rejonowym w Łasku projektowana zmiana polegająca na poszerzeniu katalogu kar o karę ograniczenia wolności nie wydaje się być trafna i nie przyczyni się w większym stopniu do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w sprawach o wykroczenia z art. 65 § 1 kw, art. 77 kw, czy art 43¹ ust. 1 <i>ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> głównie z uwagi na fakt, iż :</p> <ul style="list-style-type: none"> • orzekane w tych kategoriach spraw kary grzywny są na tyle niskie, że osoby o stosunkowo niskich dochodach są w stanie je uiścić w całości. • w sytuacjach niemożności uiszczenia grzywny w całości, wynikającej z trudnej sytuacji materialnej ukaranego istnieje wachlarz możliwości wykonania orzeczonej kary grzywny w tym: rozłożenie grzywny na raty bądź zamiana grzywny na 	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		pracę społecznie użyteczną, bez uprzedniego kierowania spraw do egzekucji komorniczej, co w praktyce zapobiega przedłużaniu procesu wykonawczego w przypadkach ewentualnej bezskuteczności egzekucji.		
58	SR w Wieluniu	Praktyka Sądu Rejonowego w Wieluniu wskazuje, że kary grzywny orzekane za wykroczenia z art. 65 § 1 kw, art 77 kw, czy art. 43 ¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi są na tyle niskie, że nawet osoba mająca bardzo skromne dochody jest w stanie taką grzywnę uiścić, choćby w ratach. W przeciwnym natomiast razie — na wniosek ukaranego grzywna może być (i co do zasady zawsze jest) zamieniona na pracę społecznie użyteczną i to bez uprzedniego kierowania sprawy do egzekucji komorniczej (wystarczy, iż z okoliczności sprawy wynika, że ewentualna egzekucja komornicza byłaby bezskuteczna). Zatem poszerzenie katalogu kar o karę ograniczenia wolności nie wydaje się być konieczne i nie będzie w sposób wyraźnie odczuwalny przyczyniać się do przyspieszenia postępowania.	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.
59	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi	Dokonywanie zmian w zakresie sankcji przewidzianych za wykroczenia, nie może być uzasadnione wyłącznie potencjalnym zwiększeniem sprawności postępowania wykonawczego, skoro już obecnie obowiązujące przepisy pozwalają na sprawne wykonanie orzeczonych grzywien (poza możliwością skierowania grzywny do egzekucji komorniczej istnieje możliwość zamiany grzywny na pracę społecznie użyteczną lub na zastępczą karę aresztu).	NIE	Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.
60	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi	Pojedyncza sankcja w postaci grzywny w wymiarze od 20 do 5000 zł umożliwia adekwatną reakcję w przypadku każdego obwinionego, nawet bezrobotnego, zwłaszcza iż wymienione wykroczenia rzadko niosą w sobie znaczny ładunek społecznej szkodliwości. Zauważono, że proponowane rozwiązania dotyczą wykroczeń o niskiej społecznej szkodliwości czynu - i tak np. samo wymierzenie kary ograniczenia wolności za wykroczenie polegające na spożywaniu napoju	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		alkoholowego w miejscu do tego niewyznaczonym wydaje się rażąco surowe.		
61	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi	<p>Wprowadzenie do katalogu kar za wskazane wykroczenia kary surowszej, jaką jest kara ograniczenia wolności, rodzi obawę, że skutkować będzie to zwiększeniem kosztów prowadzenia postępowania wykonawczego. Jeżeli bowiem mieć na uwadze efektywność postępowań wykonawczych związanych z wykonywaniem poszczególnych kar orzekanych za wykroczenia powszechne, to należy wskazać, że karą najprostszą i najmniej kosztowną dla Skarbu Państwa jest kara grzywny. W razie konieczności tego rodzaju kara podlega zamianie na pracę społecznie użyteczną albo karę aresztu. W sytuacji, gdy ukarany nie podejmuje wezwań i unika kontaktu z organami wymiaru sprawiedliwości jedynym rozsądnym i koniecznym orzeczeniem jest zamiana kary właśnie na karę zastępczą aresztu. Ze statystyk za pierwsze półrocze 2017 roku wynika także ogólna konkluzja, że podobnie kształtuje się procent wykonania kar grzywny jak i kar ograniczenia wolności (około 30%). Ukarani w takim samym stopniu unikają dobrowolnego wykonania zarówno kary grzywny jak i ograniczenia wolności. Większość grzywien uiszczana jest w momencie, w którym dochodzi już do zamiany kary grzywny na zastępczą karę aresztu, a ukarani uiszczają grzywnę, ażeby uniknąć stawiennictwa w jednostce penitencjarnej. Trzeba również zwrócić uwagę, że obecnie nie jest możliwa zamiana kary ograniczenia wolności na grzywnę, ale możliwa jest zamiana kary grzywny na pracę społecznie użyteczną, wobec tego zasadnym jest pozostawienie sankcji karnych za wskazane wykroczenia w dotychczasowym kształcie.</p> <p>Tymczasem w przypadku kary ograniczenia wolności poza kosztami związanymi z zapewnieniem ukaranemu możliwości wykonywania pracy na cele społeczne (koszty ubezpieczenia, szkoleń BHP, itd.) zaostreniu ulegnie również wymiar ewentualnej zastępczej kary aresztu orzekanej w przypadku uchylania się przez ukaranego od wykonywania takiej kary do 15 dni (zgodnie z art. 23 § 1 k.w.). Ewentualna zastępcza kara aresztu orzekana w zamian za nieuiszczoną grzywnę może być bowiem ukształtowana na poziomie łagodniejszym, przy uwzględnieniu wskazań zawartych w art. 25 § 3 k.w., co nie pozostaje bez wpływu na</p>	NIE	<p>Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastyczenie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.</p> <p>Ponadto projekt w art. 1 pkt.1 przewiduje możliwość uwolnienia się od drugiego rodzaju kary zastępczej wykonywanej w formie pracy społecznie użytecznej w każdym czasie przez wpłacenie kwoty pieniężnej przypadającej jeszcze do uiszczenia.</p>

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		koszty wykonania tego rodzaju orzeczenia ponoszone w związku z osadzeniem ukaranego w jednostce penitencjarnej.		
62	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi	Proponowane zmiany w ustawie Kodeks wykroczeń generalnie oceniono pozytywnie w zakresie czynu z art. 65 § 1 kw oraz czynu z art 43 ¹ ust. 1 <i>ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> . Poszerzenie katalogu sankcji o karę ograniczenia wolności może ich zdaniem faktycznie przyczynić się do poprawy egzekwowalności kary w wyżej wymienionych wykroczeniach. Daje bowiem możliwość wykonania takiej kary osobom, które nie posiadają środków finansowych wystarczających do tego, aby uiścić grzywnę. Jednocześnie kara ta nie jest nadmiernie surowa biorąc pod uwagę fakt, iż obecnie wyżej wymienione wykroczenia zagrożone są karą grzywny do 5000 tysięcy złotych.		Uwaga popierająca projektowane zmiany
63	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi	Negatywnie odniesiono się do propozycji rozszerzenia katalogu kar w przypadku czynu z art. 77 k.w. Obecnie jest to wykroczenie zagrożone „jedynie” karą nagany lub karą grzywny do 250 złotych, a społeczna szkodliwość tego czynu nie jest bardzo wysoka. Dodanie kary ograniczenia wolności w przypadku tego wykroczenia może, zdaniem sędziów, powodować wrażenie nadmiernej surowości kary. Będzie to widocznie chociażby w zestawieniu z katalogiem kar obecnym w art. 78 k.w., którego społeczna szkodliwość jest wyższa, a ustawodawca nie przewidział w tym przepisie żadnych zmian. Nie sposób pogodzić zaostrzenia odpowiedzialności z tym, że ciężar gatunkowy i społeczna szkodliwość wskazanych wykroczeń nie są znaczne.	TAK	Uwaga uwzględniona – przyjęto w projekcie w zakresie art. 77 § 1 k.w. takie same sankcje jak art. 78 k.w. gdzie grzywna wynosi „do 1000 złotych”.
64	Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi	Analiza postępowań wykonawczych prowadzonych w odniesieniu do prawomocnych wyroków skazujących za wykroczenia z art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w. albo art. 43 ¹ <i>ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi</i> nie daje podstaw do twierdzenia, że zasadniczym sposobem, w jaki ostatecznie wykonywana jest orzeczona za nie kara grzywny jest zastępcza kara pracy społecznej użytecznej. W latach 2016-2017 orzeczenie takie zapadło w tutejszym sądzie w odniesieniu do ww. wykroczeń jeden raz. Grzywna jest zatem wykonywana co do zasady albo przez jej uiszczenie, albo przez	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu. Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>uiszczenie po rozłożeniu jej na raty.</p> <p>Niewielka ilość danych zbieranych na temat obwinionego w toku czynności wyjaśniających w połączeniu z kończeniem większości spraw tego rodzaju w trybie nakazowym, nie pozwala na wywiedzenie wniosku, zgodnie z którym zwiększenie swobody sędziowskiego wymiaru kary poprzez umieszczenie w ustawowym zagrożeniu karą również kary ograniczenia wolności istotnie spowoduje z jednej strony chętnie sięganie przez sąd do wymienionego rodzaju kary, z drugiej zaś - że zwiększy ilość postępowań wykonawczych zakończonych skutecznie wykonaniem kary ograniczenia wolności.</p> <p>Podniesiono argumenty dotyczące przyjętych w kodeksie wykroczeń założeń w zakresie systemu kar i sankcji. Jak wskazuje się w piśmiennictwie, operowanie 23 wariantami sankcji w odniesieniu do 260 typów wykroczeń świadczy o tym, jak bardzo starannie, a może i drobiazgowo (czasami nawet przesadnie, jeśli zważyć, że osiem wariantów obejmuje tylko pojedyncze wykroczenia) ustawodawca starał się zróżnicować społeczną szkodliwość wykroczeń już w płaszczyźnie ustawowego zagrożenia. O represyjności Kodeksu wykroczeń świadczy to, że w odniesieniu do 95 typów wykroczeń (37% całości) występuje zagrożenie karą aresztu, czyli nieco więcej niż co trzecie wykroczenie jest zagrożone taką karą. Z reguły występuje ona w maksymalnej wysokości 30 dni, tylko w trzech wypadkach w wysokości obniżonej do 14 dni. Kara ograniczenia wolności występuje w odniesieniu do 67 typów wykroczeń (26%), czyli co czwarte wykroczenie jest zagrożone taką karą. Grzywną zagrożone są niemal wszystkie wykroczenia (z jednym tylko wyjątkiem art. 58 § 2). Regułą jest grzywna w granicach ustawowych (od 20 do 5000 zł), ale w 56 przypadkach górna granica grzywny została obniżona: o do 3000 zł - 1 przypadek; o do 2000 zł - 1 przypadek; o do 1500 zł - 15 przypadków; o do 1000 zł - 17 przypadków; o do 500 zł - 10 przypadków; o do 250 zł - 12 przypadków. Razem grzywny obniżone to 22,3% wszystkich grzywien. Regułą jest, że przy obniżonej górnej granicy grzywny w alternatywie występuje nagana, ale nie jest to reguła bez wyjątku, ponieważ np. w art. 52b, art. 79 § 2 czy w art. 95a występuje grzywna do 500 zł, ale bez nagany, (tak: M. Bojarski, W. Radecki, Kodeks wykroczeń. Komentarz. Wyd. 7, Warszawa 2016, komentarz do art. 18). W przypadku wykroczenia z art. 77 k.w. sankcja przewiduje obniżoną karę grzywny albo nagane.</p>		

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>Pozostałe z wymienionych wykroczeń zagrożone są jedynie grzywną.</p> <p>Większość sędziów zajmujących się wykonywaniem orzeczeń w sprawach o wykroczenia, pozytywnie oceniła proponowane zmiany. Wskazane zmiany ustaw można ocenić jako trafne i przyczyniające się do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych. Należy jednak podkreślić, że stanowiska dotyczące przedmiotowych regulacji są podzielone i przeciwstawne.</p>		
65	SA w Warszawie	<p>Uwaga o charakterze redakcyjnym w zakresie art. 87 § 1a k.w - po słowach „podobnie działającego środka” winno być zamieszczone sformułowanie „do alkoholu”.</p>	NIE	<p>Uwaga nieuwzględniona, bowiem propozycja zmiany art. 87 § 1a k.w. została usunięta z projektu</p>
66	SA w Warszawie/ Sąd Okręgowy w Warszawie	<p>W aktualnym stanie prawnym w przepisie art. 65 § 1 k.w. przewidziano jedynie karę grzywny, w przepisie art. 77 k.w. przewidziano karę grzywny do 250 zł albo karę nagany, w przepisie art. 87 § 1 k.w. przewidziano karę aresztu albo grzywny nie niższą niż 50 zł. w § 1 a tego przepisu przewidziano kary aresztu do 14 dni albo karę grzywny, w przepisie art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przewidziano karę grzywny.</p> <p>Niewątpliwie w sytuacji gdy ukarany wykona karę grzywny w terminie wskazanym w art 44 § 1 kkw w kwocie orzeczonej, postępowanie wykonawcze należy uznać za najbardziej efektywne.</p> <p>Niemniej niejednokrotnie z uwagi na niewykonanie grzywny faktyczne zakończenie postępowania wykonawczego w tym zakresie jest znacznie wydłużone i generuje koszty dla Skarbu Państwa. Tym samym zgodzić się należy w tym zakresie z argumentami wskazanymi w projekcie.</p>	TAK	<p>Uwaga popierająca projektowane zmiany</p>
67	SA w Warszawie/ Sąd Okręgowy w Warszawie	<p>Wykonywanie kary ograniczenia wolności wymaga dłuższego czasu i zaangażowania innych podmiotów, nawet w sytuacji gdy przebiega w sposób niezakłócony, w tym incydentalnymi czynnościami procesowymi. Nie wydaje się aby samo poszerzenie katalogu kar w sposób znaczący wpłynęło na ekonomikę postępowania wykonawczego. Zgodnie z Kodeksem wykroczeń kara ograniczenia wolności trwa nie dłużej niż miesiąc. W czasie odbywania kary na ukaranym ciąży</p>	NIE	<p>Uwaga niezasadna - uzasadnienie jak w poz. 3</p>

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>obowiązki wskazane w art. 20 § 2 k.w. Praktyka wskazuje, że kara ograniczenia wolności w formie o jakiej mowa w art. 21 § 2 k.w. orzekana jest sporadycznie. Ponadto jeżeli kara ograniczenia wolności wymierzona będzie w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wobec sprawcy wykonującego stałą pracę zarobkową, może powodować konieczność wskazania pracodawcy mającego możliwość zatrudnienia w dni wolne (soboty, niedziele). Ponadto w trakcie postępowania wykonawczego może także zaistnieć konieczność rozstrzygnięcia na podstawie art. 65 § 1 kkw, art.63a § 1 kkw, art.62 § 1 kkw, art.63 § 1 kkw. w zw.z art. 1 § 1 kkw, co w znacznym stopniu wydłuży wykonywanie kary.</p>		
68	SA w Warszawie/ Sąd Okręgowy w Warszawie	<p>Proponowana zmiana umożliwi sądowi orzekającemu wymierzenie sprawcy wykroczenia kary w sposób bardziej zindywidualizowany. Uwzględnij np. trudną sytuację materialną, zdrowotną, rodzinną, a także możliwości zarobkowe. Ponadto nie sposób pominąć celu kary ograniczenia wolności tj. wzbudzenia w ukaranym woli kształtowania jego społecznie pożądanego postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego. Natomiast kara grzywny postrzegana jest najczęściej jako jedynie dolegliwość finansowa.</p> <p>Ponadto w przeciwieństwie do kary grzywny, wymierzając karę ograniczenia wolności sąd może zobowiązać ukaranego do naprawienia w całości albo w części szkody wyrządzonej wykroczeniem oraz do przeproszenia pokrzywdzonego.</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
69	SA w Warszawie/ Sąd Okręgowy w Warszawie	<p>Sądy Rejonowe przedstawiły krytyczną uwagę dotyczącą projektu z punktu widzenia przyczynienia się do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w tej kategorii spraw.</p> <p>Ustawodawca zakłada, że orzeczone kary ograniczenia wolności są wykonywane przez ukaranych zdecydowanie lepiej i szybciej. Tymczasem większość z nich, czy to w postępowaniu karnym, czy też w sprawach o wykroczenia w efekcie kończy się kierowaniem na posiedzenie w przedmiocie zamiany na karę zastępczą aresztu (wobec ich niewykonania), co również wydłuża postępowanie wykonawcze i w żaden sposób nie przyczynia się do zwiększenia efektywności</p>	NIE	Uwaga niezasadna - celem tej zmiany jest uelastycznienie sankcji karnych oraz usprawnienie procesu orzekania, poprzez umożliwienie wymierzenia przez sąd kary uwzględniającej wszystkie okoliczności uzasadniające wymierzenie kary, w szczególności te odnoszące się do sytuacji materialnej obwinionego.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>postępowań wykonawczych w tej kategorii spraw.</p> <p>Zdecydowana większość tego rodzaju kar (ograniczenia wolności) jest orzekana wyrokami nakazowymi bez faktycznego sprawdzenia chociażby stanu zdrowia skazanego lub ukaranego, co wiąże się w konsekwencji z czasochłonnym i generującym niewspółmierne koszty postępowaniem. Dochodzi do sytuacji, że sąd zawiesza postępowanie np. z powodu stanu zdrowia sprawcy, a następnie zmuszony jest je umorzyć z powodu przedawnienia wykonania kary.</p> <p>Projektowana zmiana jedynie w niewielkim lub wręcz minimalnym stopniu może przyczynić się do zwiększenia efektywności i zmniejszenia kosztów postępowania wykonawczego we wskazanej kategorii spraw o wykroczenia. Niemniej, wydaje się, że projektowane powiększenie o karę ograniczenia wolności katalogu kar, które mogłyby być orzekane wobec sprawców wykroczeń jest zasadne z innych, równie znaczących - wyżej przedstawionych powodów.</p>		
70	SA w Warszawie/ Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie	<p>Podniesiono postulat wstrzymania prac legislacyjnych w zakresie poszerzenia o karę ograniczenia wolności katalogu sankcji w wybranych wykroczeniach (art. 65 § 1 k.w., art. 77 k.w., art.87 k.w., art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi).</p> <p>Z jednej strony uzasadnionym jest proponowanie zmiany poszerzenia katalogu kar w ww. wykroczeniach o karę ograniczenia wolności, co może przynieść pozytywny efekt z punktu widzenia praktyki postępowania wykonawczego. Możliwość bowiem wyboru adekwatnej kary - w tym kary ograniczenia wolności, w zależności od sytuacji osobistej i majątkowej ukaranego może skrócić postępowanie wykonawcze o etap ewentualnej zamiany kary grzywny na pracę społecznie użyteczne i zwiększyć efektywność postępowania wykonawczego w tej kategorii spraw.</p> <p>Z drugiej strony, w części odpowiedzi przedstawione jest stanowisko, że zagrożenie wyłącznie karą grzywny w obecnie obowiązującym Kodeksie wykroczeń za czyny będące wykroczeniami jest rozwiązaniem powszechnie stosowanym przez ustawodawcę i występuje w tak nagminnie popełnianych wykroczeniach, jak np. z art.92a k.w., czy art.86 § 1 k.w. Poszerzenie zakresu katalogu kar o ograniczenie wolności</p>	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona - co do art. 87 k.w. i art. 43 ¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi – poprzez jego wyeliminowanie z projektu.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>w odniesieniu do wskazanych w projekcie wykroczeń zmierzać może do nieuzasadnionego zwiększenia penalizacji tych wykroczeń. Dostrzec należy zróżnicowaną wagę czynów zabronionych, jakich dotyczyć ma poszerzenie katalogu sankcji - co znajduje odzwierciedlenie w aktualnym zagrożeniu karą każdego z nich: np. czyn z art. 77 k.w. zagrożony jest tylko karą grzywny do 250 zł. albo karą nagany. Rozszerzenie zatem katalogu kar o karę ograniczenia wolności, która zgodnie z art. 20§1 k.w. trwa 1 miesiąc, spowoduje zbliżenie stopnia penalizacji tego czynu z pozostałymi wykroczeniami.</p> <p>Z dotychczasowej praktyki sądowej wynika, iż w znacznej większości wynikłe problemy z wyegzekwowaniem kary grzywny biorą się z postawy ukaranych i ich niechęci do wykonywania wyroku. Ostatecznie bowiem po zamianie kary grzywny na pracę społecznie-użyteczną, a następnie na zastępczą karę aresztu, orzeczona w wyroku kara grzywny zostaje wykonana w pierwotnej postaci.</p> <p>W przypadku niewykonania orzeczonej kary ograniczenia wolności i zamianę jej na karę zastępczą aresztu, może wzrosnąć liczba osadzonych z uwagi na trudności ukaranego w wykonaniu pierwotnie orzeczonej kary ograniczenia wolności. Postępowanie wykonawcze w sprawach, w których skazany nie jest w stanie uiścić grzywny ze względu na złą rzeczywistość sytuację materialną po zamianie na prace społeczno-użyteczne toczy się sprawnie.</p> <p>Propozycja poszerzenia katalogu kar przewidzianych za powyższe wykroczenia umożliwi sędziemu orzekającemu wybór adekwatnej wobec obwinionego kary, uwzględniającej także jego sytuację materialną. Proponowana zmiana może przyczynić się do ograniczenia orzekania kar grzywny, których egzekucja nie będzie skuteczna, a w konsekwencji do zwiększenia efektywności postępowań wykonawczych w powyższym zakresie.</p>		
71	SA w Szczecinie	<p>Zagrożenie w powołanych wykroczeniach jedynie karą grzywny powoduje nieelastyczność w kształtowaniu, doborze sankcji do właściwości oraz warunków osobistych ukaranych i w wielu przypadkach orzekanie grzywny, która, co jest wiadome już na etapie orzekania, nie zostanie uiszczona i wystąpi konieczność jej zamiany na karę zastępczą, jest sankcją nieodpowiednią. Wprowadzenie kary</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		ograniczenia wolności usunęłoby ten kłopotliwy problem.		
72	SA w Szczecinie	<p>Twierdzenia o większej surowości kary ograniczenia wolności niż kara grzywny, biorąc pod uwagę realną dolegliwość dla zdecydowanej większości sprawców wykroczeń, jest niezrozumiałe. W rzeczywistości i realnie dla ukaranych to kara grzywny jest surowsza. Zatem trzymanie się modelowego założenia i blokowanie proponowanych zmian wydaje się nie do przyjęcia.</p> <p>Egzekwowanie grzywny, a po bezskuteczności tych czynności zamiana tej kary na zastępczą karę pozbawienia wolności powoduje koszty i zabiera czas, który można wykorzystać do innych czynności.</p> <p>Obecnie obowiązujące rozwiązania - w stosunku do proponowanych - powodują, iż w znaczny sposób przedłuża się proces wykonawczy, zaś w fazie orzekania przepisu, wymagające orzeczenia surowszej kary grzywny, niż dotychczas przewidziana w jego sankcji.</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany
73	SA w Szczecinie	<p>Analiza danych w zakresie ile w podległych Sądowi Okręgowemu w Koszalinie sądach rejonowych zbadanie, spośród orzeczonych w 2016 roku grzywien, wobec sprawców wymienionych wykroczeń, w postępowaniu wykonawczym zamienionych zostało na kary zastępcze prowadzi do wniosku, że w zależności od sądu orzekanie kar zastępczych konieczne jest w od kilkunastu do kilkudziesięciu procent przypadków. Możliwość orzekania kary ograniczenia wolności za wymienione wykroczenia umożliwiłaby takie ukształtowanie kary, żeby nie było konieczne orzekanie zastępczych kar w postępowaniu wykonawczym.</p> <p>Proponowane zmiany spotkały się z pozytywną opinią przedstawicieli judykatury, gdyż pozwolą na właściwszy dobór sankcji do okoliczności przedmiotowych i podmiotowych oraz właściwości i warunków osobistych sprawców wykroczeń oraz usprawnią czynności związane z wykonywaniem kar.</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany.
74	SA w Krakowie/ SR w Tarnowie	a) jako zasadne oceniono zmiany w zakresie zastąpienia systemu parametrycznego systemem kwotowym odnośnie wartości granicznej szkody decydującej o zakwalifikowaniu kradzieży, przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w tym drzewa, zniszczenia mienia oraz	NIE	Uwaga niezasadna - przyjęta stała kwota w wysokości 400 zł. jest adekwatna

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>paserstwa jako przestępstwa lub wykroczenia.</p> <p>b) projekt przewiduje obniżenie wartości granicznej szkody decydującej o zakwalifikowaniu tego rodzaju czynów jako przestępstwa lub wykroczenia - aby wartość graniczna stanowiła kwotę 400 zł, a nie kwotę wyższą np. tak jak ma to miejsce już od ponad 6 miesięcy - 500 zł i ogólnie wskazuje, że ma to prowadzić do zmiany w zakresie spostrzegania takich zachowań przez społeczeństwo. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby <i>de facto</i> kwota graniczna szkody została obniżona w porównaniu do obowiązującej aktualnie. Należy jednak sądzić, że projekt może stać się obowiązującym prawem jeszcze w roku 2017 roku. Powstaje więc generalnie zasadnicze pytanie: czy istniałoby uzasadnienie, aby w jednym roku (kalendarzowym) obowiązywały przepisy które wskazują, iż określone czyny są tylko wykroczeniami ze względu na wartość szkody, a po zmianie przepisów jednak przestępstwami.</p> <p>c) rozważenia racjonalności zmiany, biorąc pod uwagę następujące okoliczności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wobec części osób skazanych za te czyny jako przestępstwa z uwagi na treść przepisów o kontrawencjonalizacji Sądy zmieniły już kary, bowiem przestępstwa przez nich popełnione stanowią aktualnie już wykroczenie. - po wejściu w życie projektowanych zmian <i>de facto</i> szkody powyżej 400 zł znowu będą przestępstwami. <p>d) zmiana nie spowoduje niejako odwrócenia skutków kontrawencjonalizacji jednak może wprowadzać:</p> <ul style="list-style-type: none"> * niepotrzebne zamieszanie w działalności sądów, * poczucie braku szeroko pojętej sprawiedliwości. <p>Dla przykładu wskazano, że dwóch skazanych w jednej i tej samej sprawie o kradzież mienia, gdzie orzeczone zostały wobec nich identyczne co do rodzaju i wysokości kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania w różnym okresie czasu z różnych powodów, mają te kary skierowane do wykonania (oczywiście cały czas przy założeniu, że wartość szkody nie przekracza 500 zł, a przekracza 400 zł). Skazany, któremu wykonanie kary nastąpi pod rządami aktualnie obowiązujących przepisów w efekcie będzie miał do odbycia jedynie karę aresztu 30 dni, natomiast skazany pod rządami</p>		

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>projektowanej ustawy będzie miał do odbycia karę taką jak orzeczono w wyroku – za przestępstwo.</p> <p>e) jeśli już aktualnie określona jest jako wartość graniczna kwota 500 zł i założeniem projektodawcy jest by ta wartość określona była kwotowo, zasadnym jest jako aby tego rodzaju wartość tzn. w tej wysokości pozostała.</p> <p>f) brak przekonujących argumentów za obniżeniem progu czynów przepołowionych do kwoty 400 zł.</p> <p>Jeśli w ogóle tzw. czyny przepołowione mają w dalszym ciągu funkcjonować to kwota 500 zł nie stanowi zbyt daleko idącej wartości w porównaniu do aktualnego minimalnego wynagrodzenia, średniego wynagrodzenia, wartości określonych towarów czy usług jeśli weźmie się także pod uwagę podobne parametry sprzed blisko 20 lat.</p>		
75	Prokuratura Krajowa Biuro Prezydzialne	<p>Niejasny cel uzupełnienia regulacji określonej w projektowanym art. 97 § 1 pkt. 3 k.p.w. o wyrazy „w szczególności”. W dotychczasowym brzmieniu art. 97 § 1 w sposób jasny określa w jaki sposób ma być ustalone popełnienie wykroczenia na potrzeby nałożenia mandatu. Wprowadzenie wyrazów „w szczególności” spowoduje nakładanie mandatów za wykroczenie, które nie zostało stwierdzone w żaden sposób opisany w tym przepisie. W tej sytuacji powstaną wątpliwości, czy popełnienie tego wykroczenia będzie wystarczająco uprawdopodobnione, oraz czy rzeczywiście nie będzie zachodzić wątpliwość co do sprawcy czynu.</p>	TAK	Uwaga uwzględniona – poprzez wyeliminowanie określenia „w szczególności”
76	Prokuratura Krajowa Biuro Prezydzialne	<p>Krytycznie należy też ocenić eliminację 14-dniowego terminu nałożenia mandatu w sytuacjach, o których mowa w punkcie 1. Jeżeli osoba sprawcy i fakt dokonania czynu nie budzą wątpliwości, brak jest racjonalnych podstaw, aby organ postępowania zwlekał przez trzy miesiące z reakcją prawno-karną, to jest z nałożeniem mandatu.</p>	NIE	Uwaga niezasadna – ujednolicenie terminu do nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego jako 60 dni liczonego od dnia ustalenia osoby sprawcy nie jest przesłanką aby funkcjonariusz zwlekał z nałożeniem tej grzywny gdy sprawca jest mu znany.
77	Prokuratura Krajowa	<p>Wątpliwości nasuwa zmiana w art. 120 ust. 2 <i>ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy</i> w zakresie kary grzywny (art. 5 pkt.2 projektu). Aktualnie obowiązującą sankcją (grzywna nie niższa niż</p>		Uwaga niezasadna - jako adekwatne należy wskazać uwolnienie dolnej granicy kary grzywny przewidzianej za wykroczenie z art. 120 ust. 2 ustawy o

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		1000 zł) trudno uznać za „surową odpowiedzialność”, o której mowa w uzasadnieniu projektu. Projektowane zmiany mogą doprowadzić do pogłębienia się niepożądanego zjawiska, jakim jest nielegalne zatrudnianie cudzoziemców. Skoro intencją projektodawców jest umożliwienie nakładania grzywny mandatem karnym, celowe byłoby uzupełnienie art. 96 § 1 k.p.s.w. ewentualnie dodanie w nim § 1a wskazującego sytuacje, kiedy można nałożyć wyższą niż określoną w § 1 a grzywnę.		promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
78	Prokuratura Krajowa	Projekt uchyla art. 35 <i>ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych</i> (art. 6 projektu) Przepis ten penalizuje prowadzenie w stanie po użyciu alkoholu statku lub obiektu pływającego nie będącego pojazdem mechanicznym. W uzasadnieniu wskazano, że zakres przepisu pokrywa się z zakresem nowelizowanego art.87 § 2 k.w., który w projektowanym brzmieniu penalizuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości pojazdu nie będącego pojazdem mechanicznym w ruchu wodnym. Z racji tego, iż stan po użyciu nie jest tym samym co stan nietrzeźwości – to zakresy obu przepisów nie pokrywają się. Nie należy zatem uchylać art. 35 powołanej ustawy - chyba że intencją projektodawcy jest całkowite zniesienie karalności zachowania opisanego aktualnie w art. 35. gdyż taki właśnie będzie efekt uchylecia tego przepisu.	TAK	Uwaga uwzględniona – zmiana art. art. 35 ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (art. 6 projektu) została wyeliminowana z projektu
79	Prokuratura Krajowa/ Prokuratura Regionalna we Wrocławiu/ Prokuratura Okręgowa w Jeleniej Górze	a) Wątpliwości w zakresie ponownego wprowadzenia stałej kwoty rozgraniczającej wykroczenie od przestępstwa. Odmiennie od stanowiska autorów uzasadnienia projektu stwierdzono, iż wprowadzone w 2013 roku powiązanie tej kwoty z wysokością minimalnego wynagrodzenia jest rozwiązaniem słusznym i sprawdzającym się w praktyce. Pozwala ono bieżącą korektę sposobu ścigania sprawców tego typu czynów w zależności od poprawy sytuacji materialnej społeczeństwa. Skoro czyny skierowane przeciwko mieniu o niskiej wartości ze swej natury są czynami o stosunkowo niewielkiej społecznej szkodliwości, słusznym jest ich ściganie w uproszczonej, a co za tym idzie tańszej procedurze postępowania w sprawach o wykroczenia, szczególnie wtedy gdy można takie postępowanie zakończyć w trybie mandatowym, np. w stosunku do sprawcy kradzieży sklepowej.	NIE	Uwaga niezasadna - wprowadzone nowelą z dnia 27 września 2013 r. zmiany w zakresie zastąpienia systemu kwotowego, parametrycznym nie spełniły oczekiwań, m.in. dlatego że kryterium rozgraniczenia typów czynów zabronionych, których kwalifikacja uzależniona jest od kwoty przedmiotu czynności wykonawczej nie powiązано z czasem w jakim doszło do jego popełnienia. Brak dopełnienia używanego przez ustawę kryterium „przepełnienia” jednoznacznym

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>Odniesienie wartości przedmiotu do wysokości minimalnego wynagrodzenia pozwala w obiektywny sposób ustalić na ile szkodliwe społecznie było zachowanie sprawcy.</p> <p>b) Wyznaczenie granicy pomiędzy wykroczeniem a przestępstwem w formie stałej, względnie niewysokiej kwoty spowoduje, że z każdym rokiem będzie prowadzona coraz większa liczba postępowań przygotowawczych w sprawach coraz bardziej błahych. W skrajnych przypadkach koszty tych dochodzeń będą wielokrotnie większe od wartości przedmiotów których będą dotyczyły. Ł praktyki wiadomo również, że ewentualna niechęć Policji do prowadzenia tego typu postępowań nie wiąże się z tym czy jest to wykroczenie czy przestępstwo, a z faktem wykrycia lub nie jego sprawcy. Można zatem zakładać, że po wprowadzeniu proponowanego rozwiązania większość nakładu pracy funkcjonariuszy prowadzących dochodzenia, w których nie ustalono sprawcy będzie częściej niż dotychczas wykorzystywana do przeglądania portali aukcyjnych w poszukiwaniu najtańszego przedmiotu tożsamego z utraconym na skutek czynu zabronionego, tak aby zakwalifikować to zdarzenie jako wykroczenie i w ten sposób uniknąć niepożądanego zakończenia sprawy jakim jest niewykrycie sprawcy przestępstwa.</p> <p>c) Proponowane rozwiązanie spowoduje dodatkowe obciążenie funkcjonariuszy policji wydziałów dochodzeniowo-śledczych.</p> <p>d) Podniesiono, iż należy się zgodzić ze stwierdzeniem zawartym w uzasadnieniu, że wadą dotychczasowego rozwiązania był brak powiązania wartości przedmiotu z chwilą popełnienia czynu, co niejednokrotnie powodowało konieczność umarzania postępowań, lub wydawania przez sąd wyroków skazujących oskarżonych za wykroczenie po upływie kolejnego roku kalendarzowego.</p>		<p>wskazaniem, że oceny zachowania należy dokonywać w czasie czynu spowodował, iż sądy zmuszone są do corocznej kontroli spraw, w których kara nie została jeszcze w całości wykonana, celem ustalenia, czy nie zachodzi np. potrzeba uwolnienia sprawcy przestępstwa, ze względu na wykonanie kary. Co więcej, analiza taka przeprowadzana jest każdego roku i dotyczy tysięcy spraw w całym kraju. Skutki zaś kontrawencjonalizacji przejawiają się w wielu aspektach funkcjonowania aktualnych przepisów. Jednym z nich jest „przewlekanie” postępowań w celu doprowadzenia do częściowej depenalizacji. Sprawca kradzieży rzeczy niewiele przekraczającej ustawowy próg liczy (zwykle zasadnie), iż z początkiem nowego roku, kradzież z przestępstwa przestaje się w wykroczenie. Określona obecnie na wysokim poziomie i rosnąca kwota „przepełnienia” doprowadziła też do tego, że sprawcy wykroczeń przeciwko mieniu dostosowują wartość skradzionego mienia dokładnie do aktualnie obowiązującej ¼ wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, aby ponieść odpowiedzialność za wykroczenie a nie przestępstwo.</p>
80	Prokuratura Krajowa/ Prokuratura	Powrót do kwotowego kryterium w przypadku „czynów przepełnionych jest zasadny, natomiast wartość graniczna pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem w kwocie 400 zł. jest zbyt niska. Kwota	NIE	Uwaga niezasadna – przyjęta stała kwota w wysokości 400 zł. jest adekwatna

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
	Rejonowa w Złotoryi	<p>ta, skoro ma być utrzymana przez kilka lat, co wyraźnie wskazano w uzasadnieniu projektu powinna wynosić 1.000,00 zł.</p> <p>Przemawia za tym statystycznie wzrastający i wysoki obecnie poziom materialnego bytu Polaków. Ponadto różnicuje to dynamikę przestępczości poprzez zwiększenie ilości wykroczeń i zmniejszeniem ilości przestępstw.</p> <p>Obecnie sprawcy przestępstw przeciwko mieniu o wartości do 1.000,00 zł często skazywani są na kary grzywny, a gdy ich wykonanie nie jest skuteczne trafiają na krótkoterminowe kary pozbawienia wolności orzekane w zamian za niezapłacenia grzywnę. Wykonywana kara jest zatem bezzasadnie odwlekana w czasie. Gdyby tego typu czyny były wykroczeniami Sąd mógłby od razu skazać sprawcę, którego sytuacja materialna nie wskazuje na możliwość zapłacenia grzywny, na karę aresztu.</p>		
81	Prokuratura Krajowa/ Prokuratura Regionalna w Katowicach	Ustalenie wartości przedmiotu wykroczeń, o których mowa w art. 1 pkt 7, 8, 9, 10 projektowanej ustawy na kwotę nieprzekraczającą 500 zł, zamiast proponowanej sumy 400 zł;	NIE	Uwaga niezasadna – przyjęta stała kwota w wysokości 400 zł. jest adekwatna
82	Prokuratura Krajowa/ Prokuratura Okręgowa w Krakowie	<p>Zmiana wartości granicznej wysokości szkody decydującej o zakwalifikowaniu czynu jako przestępstwa lub wykroczenie poprzez jej określenie w sposób kwotowy budzi wątpliwości wobec wskazania tej wartości jako kwoty 400 zł. Z aktualnie obowiązujących przepisów wysokość szkody różnicująca przestępstwo i wykroczenie jest równa 1/4 minimalnego wynagrodzenia ustalonego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę i wynosi 500 zł. Proponowana w projekcie kwota 400 zł jako niższa od obecnie obowiązującej w przypadku wejścia w życie spowoduje :</p> <p>a) konieczność weryfikacji na korzyść oskarżonych i skazanych wielu postępowań tak na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego, w tym w znacznym stopniu wykonawczego.</p> <p>b) konieczność weryfikacji każdej sprawy dotyczącej przestępstw przeciwko mieniu tzw. „przepełowionych” w zakresie ustalonej i przyjętej wysokości szkody, a wobec zmniejszenia jej wysokości.</p>	NIE	Uwaga niezasadna – przyjęta stała kwota w wysokości 400 zł. jest adekwatna

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>c) konieczność umorzenia postępowania przygotowawczego wobec braku znamion czynu zabronionego na etapie postępowań przygotowawczych. Analogiczna sytuacja będzie mieć miejsce na etapie postępowania sądowego.</p> <p>d) konieczność weryfikacji przyjętej wysokości szkody również w ramach wielu postępowań wykonawczych, tych w których orzeczenia skierowano do wykonania, także w postaci choćby kar aresztu tak zasadniczych jak i zastępczych.</p> <p>f) wiele postępowań dotychczas prowadzonych przez funkcjonariuszy Policji jako postępowania o wykroczenia zostanie przekazanych do dalszego prowadzenia jako postępowania przygotowawcze pod nadzorem prokuratury.</p> <p>Nie negując proponowanego kierunku zmian zasadnym wydaje się przyjęcie jako wysokości szkody kwoty co najmniej równej aktualnie obowiązującej to jest 500 zł lub większej.</p>		
83	Prokuratura Regionalna w Krakowie	<p>Regulacje projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw z dnia 26 czerwca 2017 roku w zasadzie nie nasuwają istotnych uwag. Wprowadzenie zwiększenia surowości sankcji karnych zawsze budzi wątpliwości, co do rzeczywistej skuteczności takiego zabiegu, jednakże zwiększenie surowości sankcji, przewidzianą w projekcie karą ograniczenia wolności wydaje się w pełni uzasadnione, pod warunkiem jednakże zapewnienia wykonania tych kar w praktyce. Zabieg taki pozwala na racjonalizowanie kar, w sytuacji gdy wykonanie kary majątkowej z braku możliwości egzekucji nie jest możliwe, a wykonywanie kary aresztu nie byłoby celowe. Jak się wydaje, żadna z możliwych metod „przepełniania” tych czynów nie jest metodą idealną. Przy niewątpliwych niedostatkach metody parametrycznej, wprowadzonej ustawą z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 roku, poz.1247), trafnie dostrzeżonych w uzasadnieniu projektu, miała ta metoda niewątpliwą zaletę, jaką była elastyczność i pewnego rodzaju „automatyzm” granicy „przepełnienia”, zależnej jedynie od czynnika regulowanego poza kodyfikacją prawa o wykroczeniach. Zastosowana w projekcie metoda kwotowa „przepełnienia” wprowadzenie usuwa skutki wynikające z automatyzmu czasowego zmiany parametru</p>	NIE	Uwagi niezasadne – przyjęta stała kwota w wysokości 400 zł. jest adekwatna

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>„przepełnienia”, wręcz sugerującego poza procesowe zabiegi, umożliwiające uniknięcie odpowiedzialności karnej i ograniczenie jej do odpowiedzialności za wykroczenie, ale stwarza inne niebezpieczeństwa:</p> <p>a) konsekwencją zastosowania w kodeksie wykroczeń metody kwotowej „przepełnienia”, jest konieczność kolejnych zmian ustawy, w wyniku naturalnego „dewaluowania się” kwoty, będącej granicą „przepełnienia”, co jak się wydaje może nastąpić w nieodległej przyszłości. Wady tej pozbawiona była metoda parametryczna.</p> <p>b) w konsekwencji obniżenia wysokości kwoty stanowiącej kryterium „przepełnienia” (w projekcie - 400 zł), w stosunku do ostatniej wartości parametrycznej tego kryterium (z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 2016 roku w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę w roku 2017, Dz. U. z 2016 roku, poz. 1456, wynika, że od dnia 1 stycznia 2017 roku wysokość minimalnego wynagrodzenia ustalono na kwotę 2.000 zł - co oznacza, że 1/4 tej kwoty wynosiła 500 zł) oznacza że część czynów, które stanowiły wykroczenia stanęły się przestępstwami, z czym wiąże się konieczność prowadzenia postępowania karnego.</p> <p>c) radykalny wzrost ilości pracy, zarówno organów prowadzących postępowania przygotowawcze, jak i sądów.</p>		
84	Prokuratura Regionalna w Krakowie	<p>Projekt nie zawiera przepisów przejściowych.</p> <p>O ile w odniesieniu do części zmieniającej przepisy o charakterze materialnym jest to mniejszy problem, bowiem w odniesieniu do czynów „przepełnionych” dodatkową wskazówką jest jednolite orzecznictwo Sądu Najwyższego, które przyjęło (wprawdzie na gruncie wskaźnika parametrycznego „przepełnienia”), że przy orzekaniu w sprawach o czyny przeciwko mieniu, wobec których kryterium uznania takiego zachowania za przestępstwo lub wykroczenie stanowi określony w kodeksie wykroczeń wskaźnik minimalnego wynagrodzenia za pracę, należy mieć na uwadze minimalne wynagrodzenie z daty orzekania w przedmiocie odpowiedzialności karnej za taki czyn, a nie z daty jego popełnienia (ostatnio tak w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2017 roku, sygn. akt II KK 112/17), gdyby nie art. 2 Kodeksu wykroczeń, stanowiący odpowiednik artykułu 4 k.k. i ustalający jako zasadę prymat ustawy względniejszej dla sprawcy, nawet przed ustawą</p>	TAK	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez dodanie przepisów przejściowych dotyczących wykroczeń popełnionych przed dniem wejścia w życie ustawy i stosowania terminów postępowania mandatowego umożliwiających nałożenia grzywny.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>nową.</p> <p>Problemem będzie interpretowanie zmienianych przepisów proceduralnych - w tym przepisów dotyczących postępowania mandatowego, które poprzez wydłużenie niektórych terminów mogą być dla sprawców wykroczeń, w pewnych konfiguracjach mniej korzystne, a w innych bardziej korzystne. Przy braku jakichkolwiek przepisów intertemporalnych, problemem zatem będzie procedowanie w sprawach już będących w biegu i nieukończonych. Choć rzeczywisty rozmiar problemu trudny jest do określenia i być może będzie marginalny, to istnieje obawa, że konieczne będzie wykorzystywanie dotychczasowej wykładni dokonywanej przez Sąd Najwyższy i sądy powszechne, co do stosowania art. 4 kk w odniesieniu do zmieniających się przepisów procedury karnej, której to zmiany nie obwarowano wystarczająco precyzyjnymi przepisami intertemporalnymi.</p> <p>Celowym jest rozważenie potrzeby dodania przepisów, które regulowałyby choćby tylko tę kwestię.</p>		
85	Sędzia SR w Sosnowcu/ Komentarz dodany do projektu poprzez stronę RCL	<p>Wprowadzenie sztywnego progu wartości mienia będącego przedmiotem tzw. „wykroczeń przepołowionych” (art. 119, 120, 122, 124) jest krokiem w dobrą stronę, ponieważ zlikwiduje dotychczasowe problemy związane z coroczną zmianą wysokości tego progu i koniecznością dokonywania ciągłej weryfikacji wyroków. Niemniej jednak zmiana taka w dłuższej perspektywie czasu w związku z możliwą a nawet prawdopodobną inflacją nie zlikwiduje problemu nieadekwatności tego progu do rzeczywistej wartości nabywczej pieniądza. W konsekwencji doprowadzi to do konieczności przeprowadzenia za kilka lat kolejnej kontrawencjonalizacji poprzez ponowne podwyższenie progu wartości mienia z całym szeregiem problemów z tego wynikających.</p> <p>Rozwiązaniem tego problemu byłoby ukształtowanie progu granicznego odpowiedzialności wykroczeniowej za wykroczenia przeciwko mieniu poprzez określenie go jako ułamek kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę (tak jak to jest obecnie), lecz z określeniem, iż chodzi o „minimalne wynagrodzenie obowiązujące W CHWILI CZYNU”. Takie ukształtowanie treści przepisu byłoby rozwiązaniem sprawiedliwym, albowiem niezależnie od upływu czasu uwzględniałoby zmianę siły</p>	NIE	Uwaga niezasadna – w uzasadnieniu projektu szczegółowo wskazano argumenty przemawiające za koniecznością ustalenia stałej kwoty w wysokości 400 zł.

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		nabywcy pieniędzy oraz nie uzależniałoby rodzaju odpowiedzialności od czasu orzekania a przede wszystkim nie wymagało corocznej weryfikacji prawomocnych skazań. Należy podkreślić, iż takie właśnie rozwiązanie (odniesienie do wartości obowiązującej w czasie popełnienia czynu) istnieje od lat w kodeksie karnym skarbowym (art. 53 §3 kks) oraz istniało w kodeksie karnym w brzmieniu obowiązującym do 08.06.2010 roku (art. 115 §5 i §6 kk) nie nastroczając problemów natury prawnej.		
86	Polska Izba Handlu	Brak poparcia dla ustalenia progu przestępstw i wykroczeń przeciwko mieniu (art.119 §1 k.w., art.120 §1 k.w., art.122 § 1i2 k.w., art.124 § 1 k.w.) w kwocie 400 zł. Przed zmianą w kodeksie wykroczeń było to 250 zł i przyczyniało się to ogromnych strat sklepów z tytułu kradzieży. Zmiana przepisów w 2013 roku spowodowała wzrost wartości kradzieży w handlu. Obecnie ten próg wynosi 500 zł, a ustalenie go na stałym poziomie 400 zł pozornie jest krokiem w dobrym kierunku - w rzeczywistości absolutnie nie wystarczającym - chociażby w stosunku do kwoty 250 zł sprzed zmiany w 2013. Sprzedawcy mają duży problem z zorganizowanymi grupami złodziei recydywistów, którzy nie czują, żeby kary były surowe. W przypadku kradzieży nie powinno być takich progów, a ustalenie granicy kiedy kradzież jest przestępstwem, a kiedy wykroczeniem jest złym zamierzeniem. Każda kradzież powinna być przestępstwem bez względu na kwotę.	NIE	Uwaga niezasadna – w uzasadnieniu projektu szczegółowo wskazano argumenty przemawiające za tym, iż kwota 400 zł. jest adekwatna
87	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Podniesiono rozważenie obniżenia projektowanego progu z kwoty 400 zł do kwoty 300 zł jako adekwatnej jeśli chodzi szczególnie o mniejsze formaty tzw. osiedlowe, dla których powtarzające kradzieże są najbardziej uciążliwe ze względu na bezpośrednie przełożenie strat wynikających z kradzieży na opłacalność działalności handlowej (przy stosunkowo niskich marżach np. przy żywności).	NIE	Uwaga niezasadna – w uzasadnieniu projektu szczegółowo wskazano argumenty przemawiające za tym, iż kwota 400 zł. jest adekwatna
88	Polska Izba Paliw Płynnych	projektowana kwota 400 zł rozgraniczająca przestępstwo kradzieży paliw od wykroczenia jest zbyt wysoka.	NIE	Uwaga niezasadna – w uzasadnieniu projektu szczegółowo wskazano argumenty przemawiające za tym, iż kwota 400 zł. jest adekwatna

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
89	Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (GIODO)	<p>Art. 3 pkt 2 projektu ustawy - zmiana brzmienia art. 13 ust. 2 in principio ustawy o informacjach kryminalnych - wskazuje, jakie konkretnie dane osobowe o osobach podejrzanych o popełnienie wykroczeń oraz obwinionych i ukaranych za wykroczenia przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w. będą przetwarzane w bazach danych prowadzonych w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.</p> <p>Zgodnie z art. 1 ustawy o informacjach kryminalnych - ustawa ta określa zasady postępowania przy gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości, a także podmioty właściwe w tych sprawach. Przedmiotowy przepis jasno i precyzyjnie wskazuje, że ustawa o informacjach kryminalnych dotyczy jedynie przestępstw, a nie wykroczeń. Informacje kryminalne - określone w art. 13 ust. 1 ustawy o informacjach kryminalnych, a zdefiniowane w art. 4 pkt 1 tej ustawy - są to zatem dane dotyczące spraw będących przedmiotem czynności operacyjno-rozpoznawczych, wszczętego lub zakończonego postępowania karnego, w tym postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe, oraz dotyczące innych postępowań lub czynności prowadzonych na podstawie ustaw przez podmioty określone w art. 19 i 20, istotnych z punktu widzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub postępowania karnego. Tak więc, jak wynika z przytoczonych przepisów, w obecnym stanie prawnym informacje kryminalne mogą dotyczyć jedynie informacji o przestępstwach.</p> <p>Unormowania odnoszące się do kwestii przetwarzania danych o przestępstwach nie są adekwatne w odniesieniu do problematyki przetwarzania informacji o wykroczeniach, choćby ze względu na inny okres retencji (zdecydowanie dłuższy) danych odnoszących się do przestępstw - art. 14 ustawy o informacjach kryminalnych - w stosunku do dopuszczalnego okresu retencji danych o wykroczeniach.</p> <p>Projektodawca chce przenieść do ustawy o informacjach kryminalnych regulacje dotyczące przetwarzania danych o sprawcach wykroczeń, osobach podejrzanych o popełnienie wykroczeń oraz obwinionych i</p>	TAK	Uwagi uwzględnione - podstawa stworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowe uregulowania podstawowych kwestii jego funkcjonowania zostało określone w ustawie o Policji – art. 2 projektu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>ukaranych za wykroczenia przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 k.w., to winien w tej ustawie zagadnienie to uregulować w sposób kompleksowy, tym bardziej że - jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy - widzi on także potrzebę utworzenia rejestru sprawców wykroczeń.</p> <p>Z art. 13 ust. 1 pkt 5 lit. f ustawy o informacjach kryminalnych nie wynika, czy z informacji kryminalnych prowadzonych w bazach danych przez Krajowe Centrum Informacji Kryminalnych zostanie niejako wydzielony odrębny rejestr wykroczeń, czy też będzie działał on równolegle w jednym systemie elektronicznym.</p> <p>Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, nie negując potrzeby utworzenia rejestru sprawców wykroczeń, wskazuje, że art. 13 ust. 1 pkt 5 lit. f ustawy o informacjach kryminalnych, mający być dodanym przez art. 3 pkt 1 projektu ustawy, nie daje wystarczającej podstawy prawnej dla utworzenia takiego rejestru.</p> <p>Podniesiono, iż projektowany art. 54 § 10 k.p.w. przepis odnosi się do bliżej nieokreślonego rejestru sprawców wykroczeń, który w obecnym porządku prawnym nie istnieje i który jest dopiero planowany przez projektodawcę. Dodanie do ustawy o informacjach kryminalnych art. 13 ust. 1 pkt 5 lit. f (który był już komentowany wyżej), nie skutkowałoby powstaniem takiego rejestru (co zostało już wykazane). Co więcej - ustawa o informacjach kryminalnych, nawet po nowelizacji zaproponowanej w art. 3 projektu ustawy, nie posługuje się pojęciem „rejestr sprawców wykroczeń”. W związku z powyższym nie jest jasne do jakiego rejestru odsyła art. 54 § 10 k.p.w., mający być dodanym przez art. 4 pkt 1 lit. b projektu ustawy,</p> <p>Podniesiono potrzebę kompleksowego uregulowania w ustawie (szczególnej albo nowelizującej ustawę o informacjach kryminalnych) kwestii (ewentualnego) utworzenia rejestru sprawców wykroczeń.</p> <p>Regulacje prawne muszą precyzyjnie określać zakres danych osobowych, podmioty przetwarzające te dane, cele, dla których będą one</p>		

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>przetwarzane oraz zasady ich przetwarzania, w tym retencji. Każde przetwarzanie danych osobowych powinno być również planowane z uwzględnieniem koncepcji ochrony prywatności w fazie projektowania (privacy by design). Polega ona na tym, by od samego początku tworzenia jakiegoś systemu, na każdym etapie, rozważać wpływ tworzonych rozwiązań na sferę prywatności i nie tyle odpowiadać na pojawiające się problemy, co wcześniej przewidywać najważniejsze z nich, analizując ryzyko wystąpienia określonych zdarzeń, czy dopuszczenia do zaniechań, i im przeciwdziałać.</p> <p>GIODO wskazuje, że w ewentualnej ustawie dotyczącej tej kwestii powinny się znaleźć przepisy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) statuujące przedmiotowy rejestr i określając podmiot go prowadzący; 2) wskazujące cel prowadzenia rejestru; 3) określające zakres przetwarzanych danych; 4) wyszczególniające podmioty, które mają mieć dostęp do rejestru; 5) formułujące kryteria gromadzenia, udostępniania i usuwania danych z rejestru, w tym okresy przechowywania danych oraz - ewentualnie - wymieniające dane niepodlegające usunięciu z przedmiotowego rejestru i powody przyjęcia takiego rozwiązania. 		
90	Komenda Główna Policji	<p>Projektowane rozwiązania prawne w zakresie gromadzenia informacji o wykroczeniach przeciwko mieniu i sprawcach tych wykroczeń oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia w bazach danych Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych nie są akceptowane przez Policję a także Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych odpowiedzialnego za gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji kryminalnych w KCIK.</p> <p>Wprowadzenie projektowanych zmian w zakresie gromadzenia wymienionych informacji w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych nie jest adekwatne do obecnych uwarunkowań prawnych i faktycznych dotyczących KCIK, jak również nie będzie funkcjonalnym rozwiązaniem w zakresie dostępu Policji i innych uprawnionych organów do informacji o wykroczeniach, przeciwko mieniu, ich sprawcach, obwinionych i ukaranych za takie wykroczenia.</p>	TAK	Uwagi uwzględnione - podstawa stworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowe uregulowania podstawowych kwestii jego funkcjonowania zostało określone w ustawie o Policji – art. 2 projektu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>Nie negując potrzeby stworzenia rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu, zaproponowano w tym zakresie rozważenie utworzenia takiego rejestru w ramach Krajowego Systemu Informacyjnego Policji co jest rozwiązaniem bardziej adekwatnym do zaproponowanej koncepcji - elektronicznego rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu - gromadzenia i przetwarzania informacji o wykroczeniach przeciwko mieniu, ich sprawcach, obwinionych lub ukaranych za te wykroczenia.</p>		
91	Komenda Główna Policji	<p>Odnosząc się do art. 3 projektu, dotyczącego zmian w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych, zwanej dalej „ustawą o KCIK” w zakresie gromadzenia w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych informacji o wykroczeniach z art. 119 § 1, art.120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń, należy wskazać, że wprowadzenie tej zmiany nie jest adekwatne do obecnych uwarunkowań prawnych i faktycznych dotyczących KCIK, jak również nie byłoby funkcjonalnym rozwiązaniem w zakresie dostępu do informacji o wykroczeniach.</p> <p>Wprowadzenie możliwości gromadzenia informacji o wykroczeniach w bazach danych KCIK wiąże się ze zmianą całej ustawy o KCIK, zmianą zasad i struktury funkcjonowania tego systemu, a także jego przebudowy.</p> <p>Uwagi do tego artykułu można podzielić na obszary:</p> <p>a) Nieadekwatność informacji o wykroczeniach do zakresu przedmiotowego ustawy o KCIK oraz celu gromadzenia informacji w bazach danych KCIK. Ustawa o KCIK określa zasady postępowania przy gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości, a także podmioty właściwe w tych sprawach (art. 1 ustawy o KCIK). Gromadzenie informacji o wykroczeniach z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń nie mieści się w zakresie przedmiotowym wyznaczonym art. 1 ustawy o KCIK. Definicja informacji kryminalnych określona w art. 4 pkt 1 ustawy o KOK, również nie jest adekwatna do wykroczeń, gdyż informacje kryminalne wyznaczające zakres przedmiotowy ustawy o KCIK zostały</p>	TAK	<p>Uwagi uwzględnione - podstawa stworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowe uregulowania podstawowych kwestii jego funkcjonowania zostało określone w ustawie o Policji – art. 2 projektu</p>

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>zdefiniowane jako określone w art. 13 ust. 1 dane dotyczące spraw będących przedmiotem czynności operacyjno-rozpoznawczych, wszczętego lub zakończonego postępowania karnego, w tym postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe, oraz dotyczące innych postępowań lub czynności prowadzonych na podstawie ustaw przez podmioty określone w art. 19 i 20, istotnych z punktu widzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub postępowania karnego.</p> <p>Informacje o wykroczeniach nie są informacjami istotnymi z punktu widzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub postępowania karnego, zresztą jak się wydaje, nie takim celem ma służyć gromadzenie informacji o wskazanych powyżej wykroczeniach. Ponadto art. 2 ust. 1 ustawy o KCIK zastrzega, że gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji kryminalnych może odbywać się jedynie w celu zapobiegania i zwalczania przestępczości. Gromadzenie informacji o wykroczeniach pozostaje poza tym celem, a jak wynika z uzasadnienia projektu przewiduje on utworzenie elektronicznego rejestru sprawców wykroczeń przeciwko mieniu z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń, o osobach podejrzanych o ich popełnienie, obwinionych i ukaranych. Jak się zatem wydaje, gromadzenie informacji o wykroczeniach ma służyć prowadzonym postępowaniom w sprawach o wykroczenia a nie celem zapobiegania i zwalczania przestępczości.</p> <p>b) Niejawność informacji kryminalnych zgromadzonych w bazach KCIK oraz brak dostępu do informacji zgromadzonych w KCIK dla służby prewencyjnej oraz dla sądów.</p> <p>Kwestią zasadniczą jest, że zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o KCIK, informacje kryminalne gromadzone, przetwarzane i przekazywane podlegają ochronie określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Niniejsze determinuje niejawność każdej informacji, która jest w KCIK gromadzona, przetwarzana oraz z KCIK przekazywana i dalej przetwarzana. Przy informacji o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu zgromadzonych w KCIK oznacza to, że informacje te zgodnie z ustawą o KCIK będą informacjami niejawnymi, to z kolei przesądza o ograniczonym dostępie do tych informacji, a w szczególności o dostępie do tych informacji osób posiadających poświadczenie bezpieczeństwa tj. dających rękojmię zachowania tajemnicy zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Wykorzystanie</p>		

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>informacji niejawnej o sprawcy wykroczenia przetwarzanej w KCIK dla celów prowadzonego postępowania o wykroczenia będzie niemożliwe (chyba, że informacja ta zostanie odtajniona), gdyż postępowanie w sprawach o wykroczenia jest jawne i nie przewiduje w toku postępowania procedur postępowania z informacjami niejawnymi. Ponadto, dostęp do informacji o wykroczeniach przetwarzanych w KCIK będzie niemożliwy dla policjantów służby prewencyjnej podczas wykonywania przez nich czynności służbowych w zakresie ruchu drogowego, patrolowo-interwencyjnych, administracyjno-porządkowych a także procesowych w sprawach o wykroczenia, gdyż dostęp do tych informacji z racji ich niejawności będzie możliwy tylko ze stanowiska dostępowego posiadającego akredytację bezpieczeństwa teleinformatycznego, a także z zachowaniem bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 8 ustawy o ochronie informacji niejawnych, w szczególności wymogów dotyczących kancelarii tajnych, bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, obiegu materiałów i środków bezpieczeństwa fizycznego, odpowiednio do nadanej klauzuli tajności. Zatem korzystanie z informacji o wykroczeniach m.in. czy sprawca był już karany za wykroczenie będzie niemożliwe przez policjantów wykonujących czynności administracyjno-porządkowe w ramach patrolu, służby na drogach, czy ujęcia sprawcy na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia, gdyż obecnie nie ma urządzeń przenośnych umożliwiających dostęp do informacji niejawnych, a także mając na uwadze fakt, że nawet uzyskanie tej informacji jako niejawnej i tak uniemożliwiłoby by wykorzystanie tej informacji do procedury wykroczeniowej. Założeniem projektodawcy jest elektroniczny rejestr sprawców wykroczeń, do którego szybki dostęp będą miały podmioty, które są uprawnione do nakładania mandatów w sprawach o wykroczenia, do prowadzenia czynności wyjaśniających w tych sprawach, występowania z wnioskiem o ukaranie i do orzekania o ukaraniu. Gromadzenie informacji o wykroczeniach w KCIK wyklucza zupełnie dostępność tych informacji, w tym łatwość i szybkość dostępu do informacji o wykroczeniach abstrahując od wyżej wskazanej niemożności wykorzystania tych informacji z uwagi na ich niejawną dla celów postępowania w sprawach o wykroczenia.</p> <p>c) Konieczność zapewnienia dużej liczby stanowisk dostępowych do baz</p>		

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		danych KCIK spełniających wymogi bezpieczeństwa z przepisów o ochronie informacji niejawnych dla znacznie zwiększonej liczby użytkowników oraz związane z tym koszty nieadekwatne do celów zakładanych przez ustawodawcę.		
92	Komenda Główna Policji	<p>Istotnym aspektem gromadzenia informacji o wykroczeniach w KCIK jest koszt, jaki byłby związany z koniecznością zapewnienia kilkudziesięciu lub nawet kilkuset stanowisk dostępowych do KCIK (spełniających wymogi bezpieczeństwa z przepisów o ochronie informacji niejawnych -akredytacja stanowisk dostępowych) w celu zapewnienia dostępu do informacji o sprawcach wykroczeń, w ramach samej Policji, nie mówiąc o innych podmiotach uprawnionych do nakładania mandatów i ścigania sprawców wykroczeń, czy o sądach orzekających o ukaraniu sprawców wykroczeń. Trudno jest obecnie określić jaka byłaby to liczba i koszt z tym związany, zwłaszcza mając na uwadze relatywnie krótki czas wyznaczony na przekazanie uwag do projektu. W zakresie dostępu podmiotów do informacji o sprawcach wykroczeń konieczna byłaby także zmiana art. 19 ustawy o KCIK w zakresie dodania do katalogu podmiotów uprawnionych (tj. tych które mają obowiązek przekazywać informacje do KCIK i otrzymywać informacje z KCIK - art. 21 ustawy o KCIK) tych organów i podmiotów, które są uprawnione do nakładania mandatów za wykroczenia z art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń, do wykonywania czynności wyjaśniających w sprawach o te wykroczenia, do występowania z wnioskiem o ukaranie oraz do orzekania o ukaraniu (sądy). Zmian wymagałyby również art. 13 ustawy o KCIK w szerszym zakresie aniżeli wskazano w projekcie, gdyż przepis ten musiałby zostać uzupełniony o informacje analogiczne jak wymienione w pkt 1-4 art. 13 ust. 1 ustawy o KCIK, ale w odniesieniu do wykroczeń tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) datę i miejsce popełnienia wykroczenia; 2) rodzaj popełnionego wykroczenia i kwalifikację prawną czynu; 3) sygnaturę akt, pod którą zostały zarejestrowane czynności lub postępowanie; 4) nazwę organu lub jednostki organizacyjnej prowadzącej czynności lub postępowanie oraz informację o sposobie 	NIE	Uwaga niezasadna wobec przyjęcia podstawy utworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowych uregulowań dotyczących jego funkcjonowania w ustawie o Policji – art. 2 projektu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>nawiązania kontaktu z tym organem lub jednostką organizacyjną.</p> <p>Bez tych informacji sama informacja o tożsamości sprawcy wykroczenia jest informacją niepełną i nieprzydatną. Zmiany wymagałby także przepisy art. 14 ustawy o KCIK dotyczące okresów gromadzenia informacji o popełnionych wykroczeniach, gdyż okres 15 lat nie jest okresem adekwatnym do gromadzenia tego rodzaju informacji i trudno byłoby uzasadnić tak długi okres przechowywania informacji o sprawach wykroczeń. W tym zakresie powinien bowiem obowiązywać okres przedawnienia ścigania wykroczenia lub zatarcia ukarania tj. okresy wskazane przepisami art. 45 i 46 Kodeksu wykroczeń. Zmiany terminów przechowywania danych o wykroczeniach determinowałyby również konieczność zmian technicznych systemu KCIK.</p>		
93	Komenda Główna Policji	<p>Zakres zmian prawnych w zakresie stworzenia możliwości gromadzenia informacji o sprawcach wykroczeń w KCIK jest znacznie większy od przewidzianego w projekcie, a co ważniejsze, z gromadzeniem informacji o wykroczeniach w KCIK związana jest zmiana samej istoty KCIK-u. KCIK działa w oparciu o system teleinformatyczny opatrzony świadectwem akredytacji zgodnie z ustawą o ochronie informacji niejawnych, koszty związane z rozbudową, przebudową tego systemu i zapewnieniem dostępu do informacji obecnym i nowym podmiotom w rozszerzonym zakresie będzie nieporównywalny do rezultatu jaki ustawodawca zamierza osiągnąć gromadząc informacje o sprawach wykroczeń, przy czym trzeba zaznaczyć, że owy rezultat i tak nie zostanie osiągnięty z uwagi na ograniczenia dostępu do informacji niejawnych, gdyż tylko takie informacje są gromadzone, przetwarzane i przekazywane z KCIK oraz ze względu na brak procedur postępowania z informacjami niejawnymi w ramach postępowania w sprawach o wykroczenia. Zatem gromadzenie informacji o wykroczeniach w KCIK będzie całkowicie nieprzydatne dla celów postępowania w sprawach o wykroczenia oraz dla podmiotów (w tym Policji) nakładających mandaty, prowadzących czynności wyjaśniające, występujących z wnioskiem o ukaranie oraz sądów orzekających o ukaraniu sprawcy wykroczenia, czy też do innych podmiotów uprawnionych do otrzymywania tych informacji, a z całą pewnością nie zapewni realizacji celów, które zamierza osiągnąć ustawodawca wprowadzając</p>	NIE	<p>Uwaga niezasadna wobec przyjęcia podstawy utworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowych uregulowań dotyczących jego funkcjonowania w ustawie o Policji – art. 2 projektu</p>

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		elektroniczny rejestr sprawców wykroczeń przeciwko mieniu.		
94	Komenda Główna Policji	Przyjmując racjonalną dostępność informacji o sprawcach wykroczeń oraz skuteczność ścigania ich sprawców w kontekście koncepcji gromadzenia tych informacji w KCIK należałoby rozważyć ustanowienie KCIK-u jako system jawny, a przynajmniej przebudować i podzielić ten system na system jawny i niejawny. Wówczas oczekiwany przez projektodawcę rezultat mógłby zostać osiągnięty, lecz powyższa zmiana systemu KCIK wymagałaby gruntownej nowelizacji ustawy o KCIK, zmiany koncepcji funkcjonowania systemu KCIK i jego ustrukturyzowania w zupełnie odmienny sposób	NIE	Uwaga niezasadna wobec przyjęcia podstawy utworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowych uregulowań dotyczących jego funkcjonowania w ustawie o Policji – art. 2 projektu
95	Komenda Główna Policji	<p>Problematyka gromadzenia informacji o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu (art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń), czy też wszystkich wykroczeń była już kilkakrotnie przedmiotem konsultacji w Policji. Do tej pory nie wypracowano wiążącego rozwiązania. Nie rozwiązano też kwestii, gdzie rejestr sprawców wykroczeń miałby się mieścić i który organ miałby go prowadzić oraz odpowiadać za jego funkcjonowanie.</p> <p>Istotnym zagadnieniem w tej tematyce jest znaczna liczba informacji, które będą przetwarzane w rejestrze sprawców wykroczeń oraz wielość podmiotów, które ujawniają wykroczenia, są uprawnione do nakładania mandatów karnych, prowadzenia czynności wyjaśniających i występowania z wnioskiem o ukaranie. Jedną z rozważanych koncepcji gromadzenia informacji o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu -art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń przewidywała gromadzenie tych informacji w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji, które do tej pory wydaje się rozwiązaniem najmniej kosztownym i nie wymagającym znaczących zmian technicznych systemu teleinformatycznego w oparciu, o który działa KSIP. W tym zakresie wymagane są zmiany legislacyjne na szczeblu ustawowym, jak również zmiany techniczne, z którymi związane będą koszty z budżetu.</p> <p>W celu umożliwienia Policji gromadzenia i przetwarzania informacji, w tym danych osobowych o sprawcach, w tym nieletnich sprawcach, wykroczeń określonych w art. 119, 120, 122 i 124 Kodeksu wykroczeń w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji koniecznym byłaby</p>		Uwaga uwzględniona - podstawa stworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowe uregulowania podstawowych kwestii jego funkcjonowania zostało określone w ustawie o Policji – art. 2 projektu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		jednak zmiana przepisów ustawy o Policji w zakresie określenia podstaw prawnych przetwarzania tych informacji w policyjnych zbiorach danych (m.in. poprzez dodanie do ustawy o Policji do katalogu osób, o których Policja może przetwarzać informacje, w tym dane osobowe, „informacje, w tym dane osobowe o sprawcach wykroczeń określonych w art. 119, 120, 122 i 124 Kodeksu wykroczeń oraz nieletnich dopuszczających się tych wykroczeń.”).		
96	Komenda Główna Policji	<p>Z uwagi na to, iż taki rejestr sprawców wykroczeń byłby zbliżony do Krajowego Rejestru Karnego, zasadne byłoby uregulowanie tego rejestru poza przepisami art. 20 ustawy o Policji w osobnych jednostkach redakcyjnych ustawy o Policji.</p> <p>W przepisach ustawowych należałoby określić:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakres gromadzonych danych - zasady przetwarzania danych w zbiorach danych, w tym wskazując, że odbywa się to bez zgody osoby której dane dotyczą. - obowiązek przekazywania informacji o popełnionych wykroczeniach i ich sprawcach do rejestru przez inne podmioty uprawnione do nakładania mandatów za wykroczenia, ujawniania wykroczeń i występowania z wnioskiem o ukaranie, - obowiązek sądów do przekazywania informacji o ukaraniu za popełnione wykroczenia. - uprawnienie innych podmiotów do uzyskiwania informacji z rejestru tj. sądów, prokuratury, podmiotów uprawnionych do ujawniania wykroczeń i występowania z wnioskiem o ukaranie, do nakładania mandatów, - uprawnienie osób popełniających wykroczenia do uzyskania informacji o popełnionych wykroczeniach. - uregulowania w zakresie zasad i trybu weryfikacji i usuwania informacji z rejestru oraz warunki techniczne i organizacyjne oraz sposób gromadzenia danych informacji w rejestrze. 	TAK	Uwaga uwzględniona - podstawa stworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowe uregulowania podstawowych kwestii jego funkcjonowania zostało określone w ustawie o Policji – art. 2 projektu
97	Komenda Główna Policji	<p>Gromadzenie i przetwarzanie przez Policję informacji o sprawcach wykroczeń określonych w art.119, art.120, art.122 i art.124 Kodeksu wykroczeń spowodowuje konieczność udostępniania informacji o tych sprawcach innym podmiotom, w tym organom władzy publicznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w zakresie danych osobowych na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, na podstawie Kodeksu 	TAK	Uwaga uwzględniona - podstawa stworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowe uregulowania podstawowych kwestii jego funkcjonowania zostało określone w

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>wykroczeń oraz na podstawie innych ustaw uprawniających organy, instytucje lub inne podmioty do uzyskiwania danych od Policji w celu realizacji zadań ustawowych tych organów, instytucji, podmiotów;</p> <p>- w zakresie danych statystycznych o wykroczeniach i ich sprawcach na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.</p>		ustawie o Policji – art. 2 projektu
98	Komenda Główna Policji	<p>Od strony technicznej gromadzenie i przetwarzanie informacji, w tym danych osobowych o sprawcach, w tym nieletnich sprawcach, wykroczeń określonych w art. 119, 120, 122 i 124 Kodeksu wykroczeń w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji pożądana byłaby zmiana techniczna KSIP w zakresie wprowadzenia nowej funkcjonalności m.in. rejestracji postępowań w sprawach o wykroczenia na wzór istniejącej obecnie w KSIP rejestracji procesowej, nadto należałoby wprowadzić rejestracje wykroczenia przeciwko mieniu na wzór rejestracji przestępstwa. Bez zmiany technicznej KSIP możliwym byłoby wykorzystanie obecnie funkcjonujących w KSIP rodzajów rejestracji - rejestracji procesowej, rejestracji postępowania i rejestracji przestępstwa.</p> <p>W tym zakresie wymagana byłaby zmiana słownikowa w systemie KSIP oraz zmiana definicji rejestracji procesowej, postępowania i przemodelowanie rejestracji przestępstwa, a także zmiana sposobu rejestracji informacji tj. zmiana na szczeblu organizacji i klasyfikacji informacji w zbiorach danych KSIP.</p>	TAK	Uwaga uwzględniona - podstawa stworzenia rejestru sprawców wskazanych wykroczeń przeciwko mieniu oraz szczegółowe uregulowania podstawowych kwestii jego funkcjonowania zostało określone w ustawie o Policji – art. 2 projektu
99	Komenda Główna Policji	<p>Przetwarzanie w KSIP informacji o sprawcach wykroczeń spowodowałoby zwiększenie liczby użytkowników KSIP wobec zwiększenia liczby i zakresu gromadzonych informacji w zbiorach danych KSIP.</p> <p>Gromadzenie w KSIP informacji o sprawach wykroczeń określonych w art. 119, 120, 122 i 124 Kodeksu wykroczeń spowoduje również dodatkowe obciążenie Systemu Analitycznego KSIP umożliwiającego wykonywanie typowań, statystyk i analiz przetwarzanych informacji. To z kolei może spowodować uniemożliwienie wykorzystania tego systemu na rzecz wykonywania typowań i analiz w celu zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz ochrony życia i zdrowia ludzi, czyli dla</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>realizacji podstawowych zadań Policji w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>Wprowadzenie do KSIP nowej funkcjonalności w postaci rejestracji postępowań w sprawach o wykroczenia na wzór rejestracji procesowej albo wprowadzenie możliwości rejestracji sprawców wykroczeń w ramach obecnego modelu rejestracji procesowej osoby w KSIP umożliwiłoby dokonywanie typowań, analiz i uzyskiwanie pełnych danych statystycznych m.in. o sprawcach wyżej wymienionych wykroczeń, o popełnionych wykroczeniach, o osobach ukaranych mandatem lub ukaranych w inny sposób, o liczbie postępowań wyjaśniających oraz postępowań w sprawach o wykroczenia, o obciążeniu jednostek organizacyjnych Policji prowadzonymi postępowaniami, liczbie nałożonych mandatów. Jednocześnie wprowadzenie takiej funkcjonalności pozwoliłoby na realizację zadań Policji w zakresie określonym w art. 57 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, zwłaszcza ustalenia działania sprawcy w ramach recydywy, a nadto zadań w zakresie rozpoznawania, wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń poprzez wykonywanie wyżej wskazanych operacji typowania, analizowania, a także poprzez system koordynacji informacji o osobach popełniających wykroczenia lub koordynacji rejestracji dotyczących danej osoby lub określonego rodzaju wykroczenia.</p>		
100	Komenda Główna Policji	<p>Istotną kwestią dla Policji w zakresie gromadzenia i przetwarzania informacji o sprawcach wykroczeń określonych w art. 119, 120, 122 i 124 Kodeksu wykroczeń jest to, iż przetwarzanie takich informacji przyczyniłoby się do zwalczania i zapobiegania popełniania wykroczeń i przestępstw przeciwko mieniu, a także bardziej skutecznego egzekwowania kar w tym zakresie w odniesieniu do sprawców wykroczeń. Nie bez znaczenia dla Policji, ale i dla sądu pozostaje bowiem ustalenie iż osoba dokonuje czynów określonych w 119, 120, 122 i 124 Kodeksu wykroczeń notorycznie (wielokrotnie). Takie ustalenie ma znaczenie nie tylko ze względu na ściganie sprawcy wykroczenia i jego ukaranie, ale także dla podjęcia działań prewencyjnych w tym zakresie w celu zapobiegania popełnianiu wykroczeń w określony sposób, w określonych okolicznościach i przez określone osoby.</p>	TAK	Uwaga popierająca projektowane zmiany

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
101	Komenda Główna Policji	<p>Wprowadzenie możliwości gromadzenia i przetwarzania informacji o sprawach wykroczeń określonych w art. 119, 120, 122 i 124 Kodeksu wykroczeń spowoduje dodatkowe obciążenie policjantów służby prewencyjnej w zakresie nakładania mandatów m.in. ze względu na konieczność uzyskania przez tych policjantów większej liczby danych o sprawcy wykroczenia aniżeli dotychczas, z uwagi na konieczność zarejestrowania osoby i popełnionego przez nią wykroczenia oraz faktu ukarania mandatem w KSiP.</p> <p>Konieczne będzie wprowadzenie nowych formularzy rejestracyjnych oraz wprowadzenie rozwiązań organizacyjnych w Policji w zakresie obsługi informacyjnej dotyczącej sprawców wykroczeń tj. w zakresie służby odpowiedzialnej za administrowanie tymi informacjami, nadzór nad jakością i aktualnością, służby odpowiedzialnej za rejestrację, weryfikację, udostępnianie i usuwanie informacji.</p>		Uwaga niezasadna – zakres tych danych nie odbiega znacząco od tych aktualnie pozyskiwanych przez funkcjonariuszy Policji a określenie nowych formularzy pozostanie w zakresie kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
102	Komenda Główna Policji	<p>Niezależnie od przyjętego wariantu, niezbędne będzie zwiększenie kadrowe (policjantów i pracowników Policji) w zakresie obsługi informacyjnej danych przetwarzanych w KSiP dotyczących sprawców wykroczeń określonych w art. 119, art.120, art.122 i art.124 Kodeksu wykroczeń, związane z zapewnieniem odpowiedniej liczby funkcjonariuszy do obsługi informacyjnej rejestru, w tym administrowania rejestrem, nadzoru nad jakością i aktualnością danych, wprowadzania informacji do rejestru, udostępniania informacji, weryfikacji i usuwania informacji z rejestru.</p> <p>Przy przyjęciu koncepcji prowadzenia rejestru wykroczeń przeciwko mieniu o sprawcach wykroczeń w KSIP na obecnym etapie trudno określić skutki finansowe i techniczne utworzenia takiego rejestru, gdyż jest to zależne od przyjętej formy funkcjonowania tego rejestru. Z pewnością utworzenie tego rejestru w ramach funkcjonujących systemów teleinformatycznych KSIP będzie wymagało przebudowy tego systemu pod kątem zwiększenia liczby gromadzonych informacji, użytkowników tego systemu, zróżnicowania poziomów dostępu do informacji w zależności od podstawy prawnej ich przetwarzania, a także zwiększenia ochrony przetwarzanych informacji w KSIP nie będących informacjami o sprawcach wykroczeń.</p>	TAK	Uwaga uwzględniona - zakres kosztów i skali zmian jest możliwy do oszacowania po uzyskaniu stosownych danych z KGP. W ministerstwie Sprawiedliwości trwają prace mające na celu pozyskanie tych informacji.
103	Komenda Główna	W art. 4 pkt 3 projektu, w zakresie dotyczącym art. 98 § 5 Kodeksu	TAK	Uwaga uwzględniona – poprzez

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
	Policji	postępowania w sprawach o wykroczenia - w dobie różnorodnych możliwości uiszczenia grzywny (gotówką w banku lub na poczcie albo przelewem, w tym za pośrednictwem Internetu), wymóg wskazywania w mandacie zaocznym miejsca uiszczenia grzywny, a do tego uzależnienie prawomocności takiego mandatu od uiszczenia tejże grzywny we wskazanym miejscu, jest nieracjonalny. Dla istoty mandatu jest ważne przede wszystkim uiszczenie grzywny we wskazanym terminie, a nie to, gdzie została ona uiszczona. Dodatkowo można wspomnieć, że na blankiecie mandatu nie przewiduje się wyodrębnionego pola na wskazanie miejsca jego uiszczenia, jeżeli został nałożony zaocznie.		określenie sformułowania organ na rzecz nastąpi uiszczenie grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego
104	Komenda Główna Policji	<p>Odnosnie do art. 6, zmieniającego ustawę o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych - mając na względzie, że projektowane zmiany dotyczą m. in. odpowiedzialności za prowadzenie pojazdu niemachanicznego w ruchu wodnym przez osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, podniesiono uwagi aby:</p> <p>a) w projekcie uwzględnić zmianę treści art. 33 ust. 9 tej ustawy. W obowiązującym brzmieniu przepis ten, w zakresie badania w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu, odwołuje się do uchylonego art. 127 ustawy - Prawo o ruchu drogowym. Aktualnie ten obszar uregulowany jest w art. 129j ustawy - Prawo o ruchu drogowym;</p> <p>b) analogicznie, jak w art. 33 ust. 9, w zakresie badania w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu, należałoby odwołać się do art. 129i ustawy - Prawo o ruchu drogowym. Wprawdzie kwestie te regulowane są także w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, niemniej jednak rozwiązania zawarte w art. 129i ustawy - Prawo o ruchu drogowym są bardziej konkretne, a przede wszystkim wskazują wprost w ustawie na możliwość przeprowadzenia badania pomimo braku zgody badanego - warto zwrócić uwagę, że realizowane na podstawie art. 129j ustawy - Prawo o ruchu drogowym badanie w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu, może być przeprowadzone pomimo braku zgody osoby podlegającej badaniu, natomiast badanie w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu, realizowane na podstawie przepisów o wychowaniu w trzeźwości i</p>		Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		przeciwdziałaniu alkoholizmowi, nie jest opatrzone takim zabezpieczeniem - co w nieuzasadniony sposób różnicuje procedury przeprowadzania badań w sytuacjach w istocie podobnych - ta sama osoba może być poddana zarówno jednemu, jak i drugiemu badaniu.		
105	Komenda Główna Policji	<p>Rozważenie zmiany legislacyjnej polegającej na kontrawencjonalizacji przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. poprzez jego przepołowienie.</p> <p>W celu osiągnięcia pełnego efektu takiej propozycji niezbędne byłyby zmiany legislacyjne w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń, ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.</p> <p>kontekście proponowanych zmian odnoszących się do „przepołowienia” oszustwa, należałoby także rozważyć nowelizację przepisu art. 20c ustawy o Policji w kierunku umożliwiającym uzyskiwanie danych telekomunikacyjnych, ale głównie internetowych, o których mowa w tym przepisie, w celu zapobiegania lub wykrywania nie tylko przestępstw, ale także wykroczeń przeciwko mieniu.</p>		Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu
106	Prokuratura Krajowa/ PR we Wrocławiu/ Prokuratura Rejonowa w Złotoryi	Wprowadzenie wykroczenia oszustwa. Obecnie nawet oszustwo o wartości 10,00 złotych jest przestępstwem, a prowadzenie takiego postępowania, zwłaszcza w przypadku oszustwa popełnionego za pośrednictwem Internetu jest pracochłonne i czasochłonne oraz generuje koszty niewspółmierne do społecznej szkodliwości czynu.		Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu
107	Prokuratura Krajowa/ Prokuratura Regionalna w Katowicach	Wprowadzenie do kodeksu wykroczeń dodatkowego wykroczenia penalizującego czyn, polegający na używaniu przez osobę nieuprawnioną urzędnika do blokowania kół pojazdu (obecnie art. 130a ust. 8 i 9 ustawy - Prawo o ruchu drogowym wskazuje, iż pojazd unieruchomić może Policja lub Straż Miejska - brak jest sankcji za unieruchomienie pojazdu przez inną osobę).		Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu
108	SR w Olecku	Sędziowie Sądu Rejonowego w Olecku zwracają uwagę, iż w ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy w większości przypadków przewidziana jest tylko kara grzywny tak za przestępstwa		Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>skarbowe jak wykroczenia skarbowe. Zgodnie z art. 47 § 1 k.k.s. karą za wykroczenie skarbowe jest kara grzywny określona kwotowo. W trakcie wykonywania tych kar skazani niejednokrotnie składają wnioski do sądu o zamianę tych kar na pracę społecznie użyteczną podnosząc, że nie są w stanie zapłacić grzywny. Deklarują wykonanie pracy społecznie użytecznej i tę pracę kontrolowaną przez kuratora sądowego wykonują. Z punktu widzenia sądu tzw. granicznego, w którym rozpoznaje się bardzo dużą ilość spraw z k.k.s. bardziej istotnym i bardziej pragmatycznym byłoby, aby w Kodeksie karnym skarbowym kara ograniczenia wolności występowała w sankcji większej ilości przestępstw i wykroczeń skarbowych. Pozwoliłoby to na orzekanie już w wyroku tej kary i wówczas nie zachodziłaby konieczność zamiany grzywny w toku postępowania wykonawczego na pracę społecznie użyteczną - mniej byłoby spraw w repertorium Ko, mniej tzw. odpisów grzywny, mniej wniosków o zamianę grzywny na pracę społecznie użyteczną, mniej wniosków o umorzenie grzywny albo o jej rozłożenie na raty, mniej egzekucji komorniczych.</p> <p>Ponad połowa osób, którym wymierzono grzywny za przestępstwa albo wykroczenia skarbowe (jak wynika z doświadczenia Sądu Rejonowego w Olecku), składa wnioski o zamianę tej grzywny na pracę społecznie użyteczną albo sąd z urzędu wszczyna to postępowanie z uwagi na bezskuteczność egzekucji. Z uwagi na dużą ilość wykroczeń skarbowych, w których jest orzekana tylko i wyłącznie kara grzywny, powyższa sugestia dotyczy przede wszystkim sankcji za wykroczenia skarbowe.</p>		
109	SR w Białymstoku	<p>Rozważenie możliwości wydłużenia czasookresu trwania kary ograniczenia wolności do 3 miesięcy. Zgodnie z dyspozycją art. 20 § 1 k.w. obecnie istnieje możliwość orzeczenia jedynie kary ograniczenia wolności w wymiarze 1 miesiąca, co istotnie ogranicza sąd w wymiarze jej orzekania. Przekłada się to również na ilość orzekanych kar tego rodzaju, która jest niewielka w stosunku do kar grzywny. Tym bardziej, że orzeczenie kary ograniczenia wolności wymaga od sędziego referenta posiadania wiedzy o sytuacji zdrowotnej i rodzinnej obwinionego oraz o tym, czy pozostaje on w stosunku zatrudnienia. W wielu zaś sprawach obwiniony nie został przesłuchany na etapie czynności wyjaśniających.</p>		Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu

Lp	Podmiot	Treść uwagi	Realizacja (tak/nie)	Odniesienie się do uwag
		<p>W sądzie zaś sprawa zakończyła się wydanie wyroku nakazowego na posiedzeniu niejawnym. Stąd też tak niewielka ilość spraw, w których orzeka się kary ograniczenia wolności.</p> <p>Kara ograniczenia wolności np. w 2016 roku w Sądzie Rejonowym w Białymstoku w XIII Wydziale Karnym została wykonana w ilości około 60 % spraw. W pozostałym zaś zakresie podlegała ona zamianie na zastępczą karę aresztu. Stąd też zwiększenie ilości orzekanych kar ograniczenia wolności nie musi wcale doprowadzić do skrócenia czasookresu postępowania wykonawczego. Tym bardziej, że wynosi on w tego rodzaju sprawach około 2 miesiące. Ponadto kar ograniczenia wolności orzeka się w stosunku do kar grzywny niewiele.</p> <p>W 2016 r. w Sądzie Rejonowym w Białymstoku do wykonania kary grzywny skierowano 7.339 spraw a w zakresie kary ograniczenia wolności zaledwie 415 spraw.</p>		
110	SR w Grójcu	<p>Podniesiono, aby przy reformie sposobu wykonywania kar grzywny powrócić do regulacji obowiązującej do 1 września 1998 r., gdy Sąd orzekając karę grzywny określał wymiar zastępczej kary, przy pozostawieniu możliwości wykonania kary grzywny w formie p.s.u.. Orzeczenie już w wyroku zastępczej kary wpływałoby na podsądnego, który miałby pełną świadomość, że jeśli nie wykona kary grzywny, to będzie wykonana zastępcza kara aresztu. Taka sytuacja umożliwiłaby nie tylko osiągnięcie lepszych wyników w ściąganiu należności sądowych, lecz także odciążenie sędziów od konieczności orzekania kar zastępczych, co spowodowałoby ich mniejsze zaangażowanie w wykonywaniu orzeczeń, a skupienie się na pracy orzeczniczej.</p>		Uwaga poza zakresem merytorycznym projektu

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie prowadzenia rejestru wykroczeń, przetwarzania w nim informacji oraz
sposobów i trybu udzielania informacji o osobach z tego rejestru**

Na podstawie art. 20f ust. 19 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w rejestrze wykroczeń, o którym mowa w art. 20f ust. 3 ustawy o Policji, zwanego dalej „rejestrem wykroczeń”;
- 2) sposób i tryb prowadzenia rejestru wykroczeń;
- 3) rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń;
- 4) właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń;
- 5) czynności będące podstawą wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń;
- 6) zakres, cel i sposób kontroli dostępu do rejestru oraz nadzoru nad przetwarzaniem informacji;
- 7) sposób weryfikacji informacji gromadzonych w rejestrze wykroczeń w zakresie ich przydatności i niezbędności w prowadzonych postępowaniach;
- 8) sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie informacji zgromadzonych w rejestrze wykroczeń;
- 9) wzór zapytania o udzielenie informacji z rejestru wykroczeń, wzór informacji o osobie oraz wzór protokołu usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia i skróty oznaczają:

- 1) funkcjonariusz – funkcjonariusza innej niż Policja służby lub organu uprawnionego do prowadzenia czynności wyjaśniających lub wykonywania czynności w zakresie wykrywania i ścigania wykroczeń;
- 2) k.p.o.w. – ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475);
- 3) k.w. – ustawę z dnia 21 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618);
- 4) osoba uprawniona – policjanta lub pracownika Policji upoważnionego przez Komendanta Głównego Policji do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w rejestrze wykroczeń oraz do użytkowania systemu teleinformatycznego, w których są przetwarzane informacje, o których mowa w art. 20f ust. 1 i 2 ustawy o Policji;
- 5) środek oddziaływania wychowawczego – środek oddziaływania w postaci pouczenia, zwrócenia uwagi lub ostrzeżenia albo środek przewidziany w przepisach o odpowiedzialności dyscyplinarnej lub porządkowej, a środek ten jest wystarczającą reakcją na wykroczenie;
- 6) ustawa o ochronie danych osobowych – ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138 i 723);
- 7) ustawa o Policji – ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;
- 8) wykroczenie – wykroczenie przeciwko mieniu, o którym mowa w art. 20f ust. 1 ustawy o Policji.

Rozdział 2

Sposoby przetwarzania informacji w rejestrze wykroczeń oraz podstawy wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń

§ 3. Stosuje się następujące sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, zawartych w rejestrze wykroczeń:

- 1) rejestrowanie – polegające na wprowadzaniu informacji, w tym danych osobowych, po raz pierwszy do rejestru wykroczeń;
- 2) sprawdzanie – polegające na zapoznaniu się z informacjami, w tym danymi osobowymi, znajdującymi się w rejestrze wykroczeń;
- 3) klasyfikowanie – polegające na porządkowaniu zawartości rejestru wykroczeń według określonych kryteriów;
- 4) weryfikowanie – polegające na sprawdzaniu poprawności, kompletności i prawidłowości zarejestrowanych informacji, w tym danych osobowych, lub na

dokonywaniu oceny przydatności lub niezbędności tych informacji do dalszego ich przetwarzania;

- 5) modyfikowanie – polegające na zmianie zawartości informacji, w tym danych osobowych, znajdujących się w rejestrze wykroczeń, w tym zmianie zarejestrowanych informacji lub ich uzupełnieniu;
- 6) typowanie – polegające na wyszukaniu i identyfikacji w rejestrze wykroczeń informacji, w tym danych osobowych, o cechach odpowiadających określonym kryteriom selekcyjnym;
- 7) analizowanie – polegające na poszukiwaniu związków zachodzących pomiędzy poszczególnymi informacjami, w tym danymi osobowymi, znajdującymi się w rejestrze wykroczeń oraz zbiorach danych prowadzonych w Policji;
- 8) przekazywanie – polegające na udostępnieniu informacji, w tym danych osobowych, ze rejestru wykroczeń innemu uprawnionemu podmiotowi, bez względu na formę tej czynności;
- 9) usuwanie – polegające na zniszczeniu lub deformacji informacji, w tym danych osobowych, w sposób uniemożliwiający dalsze ich odczytywanie;
- 10) wykorzystywanie.

§ 4. Policjanci lub pracownicy Policji wprowadzają informacje, w tym dane osobowe, do rejestru wykroczeń, jeżeli w toku wykonywania czynności służbowych, zaistniały okoliczności uzasadniające pobranie, uzyskanie lub zgromadzenie tych informacji i informacje te odpowiadają zakresowi rzeczowemu tego rejestru.

§ 5. 1. Podstawą wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, dotyczących sprawy o wykroczenie oraz osób podejrzanych o popełnienie wykroczenia lub ich sprawców do rejestru wykroczeń jest:

- 1) notatka urzędowa policjanta, który ujawnił wykroczenie albo informacja, w tym w postaci obrazu lub dźwięku pozwalająca na stwierdzenie popełnienia wykroczenia utrwalona za pomocą dostępnych środków lub urządzeń technicznych, w tym rejestrujących obraz lub dźwięk, w szczególności obraz lub zdjęcie z monitoringu;
- 2) pisemne zawiadomienie pochodzące od instytucji, pokrzywdzonego lub innej osoby, zawierające informację o popełnieniu wykroczenia;
- 3) protokół ustnego przyjęcia zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia albo notatka urzędowa policjanta przyjmującego ustne zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia;

- 4) postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, dla którego właściwy jest k.p.o.w. wraz z otrzymanymi materiałami dotyczącymi wykroczenia wyłączonymi z prowadzonego postępowania karnego, bądź innego postępowania prowadzonego na podstawie obowiązujących przepisów prawa;
- 5) nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego w trybie art. 97 k.p.o.w.;
- 6) zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego.

2. Do rejestru wykroczeń wprowadza się informacje o wykroczeniach, osobach podejrzanych o ich popełnienie i ich sprawcach ujawnionych poprzez:

- 1) naoczne stwierdzenie popełnienia wykroczenia przez policjanta;
- 2) schwytanie sprawcy wykroczenia na gorącym uczynku jego popełnienia lub bezpośrednio po jego popełnieniu;
- 3) otrzymanie informacji o popełnionym wykroczeniu od organu uprawnionego do prowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawach o wykroczenia, postępowania w sprawach nieletnich lub postępowania karnego albo od osoby lub instytucji pokrzywdzonej wykroczeniem;
- 4) odczyt przez policjanta informacji, w szczególności w postaci obrazu lub dźwięku, utrwalonych za pomocą dostępnych środków lub urządzeń technicznych.

3. Podstawę do wprowadzenia do rejestru wykroczeń informacji, w tym danych osobowych, dotyczących:

- 1) zakończenia czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie stanowi:
 - a) skierowanie wniosku o ukaranie do sądu,
 - b) odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie do sądu,
 - c) nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego,
 - d) przekazanie materiałów czynności innemu organowi albo komórce uprawnionej do prowadzenia czynności wyjaśniających zgodnie z właściwością rzeczową i miejscową,
 - e) informacja o wydanym postanowieniu o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania z przyczyn określonych w art. 61 k.p.o.w. lub jego odpis,
 - f) zastosowane środków oddziaływania wychowawczego;
- 2) obwinionego o popełnienie wykroczenia w sprawie stanowi sporządzenie oraz wniesienie do sądu wniosku o ukaranie;
- 3) ukaranego za popełnienie wykroczenia stanowi:
 - a) wyrok skazujący obwinionego za popełnione wykroczenie,
 - b) mandat karny.

4. Podstawę do wprowadzenia do rejestru wykroczeń pozostałych informacji, w tym danych osobowych, stanowią informacje uzyskane lub zgromadzone przez Policję podczas oraz w wyniku wykonywania czynności określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o Policji oraz czynności określonych w k.p.o.w.

5. W przypadku gdy osoba podejrzana o popełnienie wykroczenia nie jest znana albo nie można ustalić jej tożsamości do rejestru wykroczeń wprowadza się uzyskane oraz posiadane informacje o stwierdzonym wykroczeniu i jego sprawcy dokonując uzupełnienia przetwarzanych informacji po ustaleniu tożsamości sprawcy.

6. Notatka urzędowa jest podstawą do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń w przypadku, gdy:

- 1) zgłoszenie popełnienia wykroczenia zostało złożone przez osobę, która nie ma pełnego rozeznania co do podejmowanych czynności oraz nie możliwości przesłuchania osoby i protokolarnego przyjęcia zawiadomienia, w takim przypadku wykonać czynności niecierpiące zwłoki, a w szczególności ustalić tożsamość sprawcy wykroczenia i świadków zdarzenia oraz zabezpieczyć ślady i dowody przed ich utratą;
- 2) przyjęte zawiadomienie zostało złożone na piśmie i wyczerpująco przedstawia okoliczności zdarzenia albo gdy policjant samodzielnie ujawnił wykroczenie i okoliczności zdarzenia nie budzą wątpliwości, jednakże, jeżeli uznaje się to za niezbędne ze względów dowodowych osobę, która złożyła zawiadomienie, można w takich przypadkach przesłuchać w charakterze świadka.

Rozdział 3

Warunki i sposób prowadzenia rejestru wykroczeń

§ 6. 1. Rejestr wykroczeń prowadzi się w systemie teleinformatycznych jako zbiór danych wchodzący w skład zestawu zbiorów danych Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP).

2. Komendant Główny Policji jest administratorem rejestru wykroczeń oraz informacji w nim przetwarzanych.

3. Komendant Główny Policji w drodze decyzji określa:

- 1) wewnętrzną strukturę oraz zasady funkcjonowania w Policji rejestru wykroczeń;
- 2) wewnętrzne procedury przetwarzania w rejestrze wykroczeń informacji, w tym danych osobowych stosownie do rodzaju zadań wykonywanych przez Policję, zakresu informacji niezbędnych do wykonania określonego zadania, a także do celów przetwarzania informacji w tym rejestrze;

- 3) procedury nadawania, zmiany, cofania lub utraty uprawnień osobom uprawnionym;
- 4) osoby upoważnione w jego imieniu do nadawania, zmiany i cofania uprawnień osobom uprawnionym.

4. Komendant Główny Policji może zezwolić na wykonanie repliki całości lub części rejestru wykroczeń, w celu:

- 1) usprawnienia dostępu określonej jednostki lub komórki organizacyjnej Policji do przetwarzanych informacji, w tym danych osobowych;
- 2) zapewnienia dostępu do rejestru wykroczeń oraz przetwarzanych w nim danych w trybie określonym w art. 20f ust. 7 ustawy o Policji jednostkom lub komórkom organizacyjnym Policji organów lub podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 20f ust. 6 tej ustawy lub w celu usprawnienia tego dostępu tym organom lub podmiotom.

5. Komendant Główny Policji gromadzi dla celów prowadzenia rejestru wykroczeń, kopie:

- 1) aktów prawnych dotyczących utworzenia i funkcjonowania rejestru wykroczeń;
- 2) dokumentów dotyczących zmian danych objętych rejestrem;
- 3) protokołu likwidacji replik rejestru wykroczeń.

6. Repliki rejestru wykroczeń likwiduje się na podstawie decyzji Komendanta Głównego Policji określającej datę likwidacji, skład osobowy komisji likwidacyjnej oraz sposób usunięcia informacji, w tym danych osobowych, zgromadzonych w rejestrze wykroczeń. Z likwidacji repliki rejestru wykroczeń sporządza się protokół.

§ 7. 1. Policjanci lub pracownicy Policji uprawnieni do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń, przed wykonaniem każdej operacji przetwarzania, sprawdzają, czy informacja podlegająca wprowadzeniu do rejestru wykroczeń nie została już do niego wprowadzona.

2. Policjanci lub pracownicy Policji korzystają z informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń wyłącznie wtedy, gdy jest to przydatne lub niezbędne do prawidłowego wykonania czynności służbowych oraz podczas ich wykonywania.

§ 8. Komendant Główny Policji jako administrator rejestru wykroczeń zapewnia rejestrację, w formie odpowiedniej do właściwości rejestru wykroczeń, każdej operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w zakresie:

- 1) czasu (daty, godziny i minuty) rozpoczęcia i zakończenia pracy w systemie teleinformatycznym;

- 2) identyfikatora kadrowego, niezbędnych danych identyfikacyjnych oraz uprawnienia dostępu do zbioru danych posiadanego przez policjanta lub pracownika Policji, wykonującego operację przetwarzania;
- 3) zakresu informacji, w tym danych osobowych, do których policjant lub pracownik Policji miał dostęp w związku z wykonywaną operacją ich przetwarzania;
- 4) daty pierwszego wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń;
- 5) źródła informacji, w przypadku uzyskania danych osobowych od innej osoby niż ta, której dane dotyczą;
- 6) przyczyny, zakresu i celu modyfikacji informacji, w tym danych osobowych, która nastąpiła w wyniku wykonanej operacji ich przetwarzania;
- 7) danych identyfikujących osobę zlecającą wykonanie operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych;
- 8) wskazania celu lub powodu wykonania operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych;
- 9) wniosków składanych w związku z realizacją praw określonych w art. 20f ust. 8 ustawy o Policji oraz art. 32 ust. 1 pkt 6 i art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych.

§ 9. 1. Informacjom, w tym danym osobowym, wprowadzanym po raz pierwszy do systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony rejestr wykroczeń, nadaje się indywidualny identyfikator tego rejestru.

2. W przypadku gdy informacja, w tym dane osobowe, podlega rejestracji w rejestrze wykroczeń w kilku odrębnych kategoriach informacji lub rejestracji osoby, przy każdej rejestracji tej informacji nadaje się odrębny identyfikator rejestracji lub kategorii oraz wskazuje się jej powiązanie z pozostałymi rejestracjami lub kategoriami informacji.

3. W przypadku gdy w jednej sprawie o wykroczenie ujawniono kilku sprawców, informacje o każdym z nich wprowadza się do rejestru wykroczeń z tym samym numerem sprawy o wykroczenie oraz odrębnym identyfikatorem rejestracji informacji o osobie.

4. Informacje, w tym dane osobowe, przetwarza się przy użyciu wprowadzonych przez Komendanta Głównego Policji formularzy rejestracyjnych, jeżeli wymagają tego właściwości rejestru wykroczeń.

§ 10. 1. Udokumentowaniem zgromadzenia informacji, w tym danych osobowych, oraz potwierdzeniem ich zarejestrowania w rejestrze wykroczeń lub potwierdzeniem wykonania innej operacji ich przetwarzania w systemie teleinformatycznym jest wydruk lub raport

zawierający zestawienie zakresu, treści lub graficznej formy przetwarzanych informacji, formularz rejestracyjny z identyfikatorem rejestru wykroczeń lub inna forma zapisu przetwarzanych informacji w postaci papierowej lub elektronicznej.

2. Operacja przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w systemie teleinformatycznym, której wykonywanie jest niezbędne dla realizacji czynności służbowych lub stanowi integralną część tych czynności może być dokumentowana lub potwierdzona poprzez wykonanie i udokumentowanie tej czynności w formie i w sposób właściwy dla zrealizowanej czynności służbowej.

§ 11. 1. System teleinformatyczny, w których są zgromadzone informacje, w tym dane osobowe w rejestrze wykroczeń, wyposaża się w mechanizmy uwierzytelniania użytkownika oraz kontroli dostępu do przetwarzanych danych.

2. Dla każdej osoby uprawnionej będącej użytkownikiem systemu teleinformatycznego ustala się odrębny identyfikator i hasło użytkownika.

3. Bezpośredni dostęp do danych osobowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym może mieć miejsce wyłącznie po podaniu identyfikatora i właściwego hasła użytkownika.

§ 12. Przed dopuszczeniem do pracy przy przetwarzaniu informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń każdą osobę uprawnioną zaznajamia się z przepisami dotyczącymi zbioru danych oraz przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w tym zbiorze danych, a także z przepisami dotyczącymi ochrony informacji, w tym danych osobowych, w nim zgromadzonych.

§ 13. 1 Operacje przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń mogą być wykonywane również na zlecenie osób uprawnionych, niemających bezpośredniego dostępu do systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony rejestr wykroczeń. Zlecającym może być wyłącznie osoba uprawniona.

2. Za prawidłowe i poprawne wykonanie operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, odpowiadają osoby uprawnione, bezpośrednio przetwarzające informacje w zbiorze danych, a za prawidłowe i poprawne wypełnienie formularza rejestracyjnego – zlecający wykonanie operacji przetwarzania informacji.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych Policji mogą wyznaczyć komórki organizacyjne właściwe w sprawach wykonywania operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń.

§ 14. W rejestrze wykroczeń gromadzi się i przetwarza informacje, w tym dane osobowe, dotyczące wszystkich czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia bez względu na sposób ich zakończenia, w tym zakończonych nałożeniem mandatu karnego lub zastosowaniem wobec sprawcy środków oddziaływania wychowawczego, wszystkich mandatów karnych, a także wszystkich postępowań w sprawach o wykroczenia zakończonych wyrokiem skazującym.

§ 15. 1. Występując do organów lub podmiotów oraz w celach, o których mowa w art. 20f ust. 16 ustawy o Policji, organ Policji lub osoba przez niego upoważniona w celu uzyskania informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń zwraca się do organu lub podmiotu dysponującego tymi informacjami lub danymi z pisemnym wnioskiem o ich przekazanie lub udostępnienie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) określenie zbioru danych, z którego informacje mają zostać udostępnione o ile informacje podlegające udostępnieniu są przetwarzane w zbiorze danych;
- 3) wskazanie informacji, których wniosek dotyczy;
- 4) wskazanie wnioskodawcy;
- 5) wskazanie podstawy prawnej udostępnienia informacji;
- 6) oznaczenie formy przekazania lub udostępnienia informacji;
- 7) imię, nazwisko, stopień służbowy lub zajmowane stanowisko osoby uprawnionej.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, a w szczególności w trakcie pościgu za osobą podejrzaną o popełnienie wykroczenia albo podczas wykonywania czynności mających na celu ratowanie życia i zdrowia ludzkiego lub mienia, policjant, o ile przepisy odrębne nie wykluczają takiej możliwości, może uzyskiwać informacje, w tym dane osobowe, od organów lub podmiotów, o których mowa w art. 20f ust. 16 ustawy o Policji, na podstawie ustnego wniosku, podając informacje, o których mowa w ust. 2.

4. Uzyskanie informacji, w tym danych osobowych, w formie ustnej potwierdza się po ustaniu okoliczności, o których mowa w ust. 3, w pisemnym wniosku zawierającym informacje, o których mowa w ust. 2, skierowanym do organu władzy publicznej lub podmiotu, od którego uzyskano informacje.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do informacji, w tym danych osobowych, zawartych w zbiorach danych udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych zgodnie z art. 20 ust. 16 ustawy o Policji.

6. W przypadku gdy osoba uprawniona pobrała, dokumenty zawierające informacje, w tym dane osobowe, albo uzyskała wgląd w ich treść, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, potwierdza na piśmie pobranie tych dokumentów albo uzyskanie wglądu w ich treść.

7. Osoba uprawniona zwraca dokumenty zawierające informacje, w tym dane osobowe, za pokwitowaniem organowi lub podmiotowi, który je udostępnił, chyba że na podstawie odrębnych przepisów podlegają one włączeniu do akt prowadzonego postępowania.

Rozdział 4

Rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania ze zbiorów danych oraz właściwość jednostek organizacyjnych do wprowadzania danych do rejestru wykroczeń

§ 16. 1. Do korzystania z informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń są uprawnione, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań służbowych, następujące służby policyjne:

- 1) kryminalna;
- 2) prewencyjna;
- 3) śledcza;
- 4) spraw wewnętrznych²⁾;
- 5) Lotnictwa Policji;
- 6) wspomagająca działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, w tym dane osobowe, zgromadzone w zbiorach danych udostępnia się wyłącznie osobom uprawnionym.

§ 17. 1. Właściwą miejscowo do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest jednostka organizacyjna Policji w zasięgu terytorialnym działania której wykroczenie zostało popełnione, w rozumieniu art. 4 § 2 k.w., która jest jednocześnie właściwa do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie.

2. W przypadku zaistnienia wątpliwości co do miejsca działania sprawcy wykroczenia lub miejsca zaniechania działania, do którego sprawca był obowiązany, i niemożliwości ustalenia miejsca popełnienia wykroczenia w sposób określony w ust. 1 właściwą do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest jednostka

²⁾ Służba spraw wewnętrznych została utworzona na podstawie przepisów art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw.

organizacyjna Policji, która uzyskała pierwszą informację o podejrzeniu popełnienia wykroczenia oraz która jest jednocześnie właściwa do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie.

3. W przypadku, gdy nie można ustalić właściwości jednostki organizacyjnej Policji w sposób określony w ust. 1 i 2, właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji jest ta jednostka na terytorium działania ujawniono wykroczenie po raz pierwszy.

4. Jednostka organizacyjna Policji, która została zawiadomiona o popełnionym wykroczeniu, co do którego nie jest właściwa miejscowo – zgodnie z ust. 1, lub rzeczowo – zgodnie z zakresem przedmiotowym jej działania, jest obowiązana niezwłocznie dokonać niezbędnych czynności zabezpieczających ślady i dowody wykroczenia i w możliwie najkrótszym czasie przekazać materiały właściwej jednostce Policji lub innemu organowi uprawnionemu do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, wraz z pismem uzasadniającym przekazanie oraz celem wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych do rejestru wykroczeń.

5. Właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń dotyczących zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia jest każda jednostka organizacyjna Policji, która przyjęła zawiadomienie oraz która jest obowiązana przyjąć zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia niezależnie od tego, czy jednostka ta jest właściwa miejscowo i rzeczowo do prowadzenia czynności wyjaśniających w danej sprawie o wykroczenie. Podstawa rejestracji informacji, w tym danych osobowych jest protokół z przyjęcia zawiadomienia albo notatka urzędowa, o której mowa w § 5 ust. 6.

6. Właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń dotyczących prowadzonych czynności wyjaśniających, wniosku o ukaranie, prowadzonego postępowania w sprawach o wykroczenia, nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego, zastosowania środków oddziaływania wychowawczego oraz składanych środków zaskarżenia od orzeczeń jest jednostka, której policjanci w danej sprawie o wykroczenie prowadzą czynności wyjaśniające, wnoszą wniosek o ukaranie, nałożyli grzywnę w drodze mandatu karnego, zastosowali środki oddziaływania wychowawczego oraz którzy uczestniczą w postępowaniu jako strona lub wnoszą środki zaskarżenia.

7. W przypadku, gdy sprawa o wykroczenie zakończyła się nałożeniem grzywnę w drodze mandatu karnego lub zastosowaniem środka oddziaływania wychowawczego właściwa do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest

jednostką organizacyjną Policji, której policjanci nałożyli grzywnę w drodze mandatu karnego w danej sprawie lub zastosowali środki oddziaływania wychowawczego.

8. W pozostałych przypadkach właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest jednostka, która prowadziła czynności wyjaśniające w danej sprawie o wykroczenia, a w przypadku gdy sprawę przekazano do prowadzenia innej jednostce organizacyjnej Policji lub innemu organowi do prowadzenia ta jednostka, która dalej prowadzi sprawę o wykroczenie lub która przekazała sprawę innemu organowi.

9. W ramach jednostek organizacyjnych Policji właściwymi do wprowadzania informacji, w tym danych osobowych do rejestru wykroczeń są komórki organizacyjne Policji służby prewencyjnej.

Rozdział 5

Zakres i warunki kontroli dostępu do rejestru wykroczeń oraz nadzoru nad przetwarzaniem danych

§ 18. 1. W odniesieniu do informacji, w tym danych osobowych, gromadzonych i przetwarzanych w rejestrze wykroczeń, w celu zabezpieczenia informacji przed nieuprawnionym dostępem oraz zapewnienia zgodności trybu gromadzenia informacji z celem ich przetwarzania, Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona może kontrolować i nadzorować:

- 1) dostęp do rejestru wykroczeń oraz do informacji, w tym danych osobowych, w nim przetwarzanych;
- 2) przetwarzanie informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń;
- 3) uprawnienia do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń;
- 4) osoby uprawnione w zakresie przetwarzania informacji w rejestrze wykroczeń, udostępniania informacji z tego rejestru oraz wykorzystywania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w art. 20f ust. 1 i 2.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, realizuje się w szczególności poprzez:

- 1) weryfikację, typowanie i analizę informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń;
- 2) sprawdzanie zakresu dostępu do rejestru wykroczeń, zakresu i rodzaju operacji przetwarzania wykonanych na informacjach, w tym danych osobowych, oraz ocenę, analizę lub weryfikację wyników tego sprawdzenia;

- 3) kontrolę rejestrów czynności (logowań) odnotowywanych w systemie teleinformatycznym;
- 4) kontrolę i ocenę legalności, poprawności, kompletności i celowości przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, a także przeprowadzenie analizy w tym zakresie;
- 5) sprawdzanie dokumentacji stanowiącej podstawę do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń, a także stanowiącej podstawę ich sprawdzenia, wykorzystania, modyfikacji lub usunięcia;
- 6) usuwanie informacji, w tym danych osobowych, wobec których stwierdzono brak przesłanek ich przetwarzania przez Policję.

3. Administrator rejestru wykroczeń lub osoba przez niego upoważniona może wydawać polecenia, zalecenia lub wytyczne w celu usunięcia stwierdzonych uchybień w przetwarzaniu informacji, w tym danych osobowych, a w przypadku naruszenia przepisów prawa – skierować sprawę do właściwego przełożonego dyscyplinarnego.

Rozdział 6

Sposób oceny danych pod kątem ich przydatności oraz sposoby usuwania danych

§ 19. 1. Oceniając dane zgromadzone w celu wykrywania wykroczeń i ich sprawców pod kątem ich przydatności, uwzględnia się:

- 1) rodzaj i charakter popełnionego czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia;
- 2) rodzaj i charakter dobra chronionego prawem naruszonego popełnionym wykroczeniem;
- 3) formy sprawstwa i umyślności popełnienia wykroczenia;
- 4) postaci zamiaru i skutki czynu, w tym rodzaj i rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody;
- 5) zagrożenie sankcją karną za popełnione wykroczenie;
- 6) liczbę popełnionych wykroczeń;
- 7) czas, który upłynął od momentu wprowadzenia danych do zbioru danych do momentu dokonywania oceny;
- 8) inne zgromadzone informacje o osobie;
- 9) podstawy uzyskania, pobrania lub zgromadzenia danych oraz ich prawdziwość;
- 10) aktualność przesłanek legalności oraz niezbędności dalszego przetwarzania danych do wykonania zadań ustawowych Policji;
- 11) wystąpienie okoliczności określonych w art. 20f ust. 13 i 14 ustawy o Policji;
- 12) wynik i sposób zakończenia czynności wyjaśniających oraz prowadzonego postępowania w sprawach o wykroczenia;

- 13) przedawnienie karalności czynu oraz zatarcie ukarania;
- 14) informacje o zgodnie osoby, której dotyczą informacje zgromadzone w rejestrze wykroczeń.

2. Organ Policji, który zgromadził w rejestrze wykroczeń dane w innym celu, niż określony w ust. 1, oceniając te dane, uwzględnia:

- 1) rodzaj chronionego dobra;
- 2) upływ terminów przewidzianych do archiwizacji akt prowadzonych spraw;
- 3) przedawnienie karalności czynu będącego podstawą zgromadzenia danych;
- 4) ustanie okoliczności albo ziszczenie się celu uzasadniającego wprowadzenie danych do zbioru danych.

§ 20. Oceny, o której mowa w § 18, organy Policji dokonują z wykorzystaniem informacji, w tym danych osobowych:

- 1) zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz zbiorach danych prowadzonych w Policji, powiązanych z danymi wytypowanymi do oceny;
- 2) zawartych we wnioskach osób, których dane dotyczą, złożonych na podstawie art. 20f ust. 6 ustawy o Policji lub w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1–6 i art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych;
- 3) uzyskanych od innych organów, służb lub instytucji państwowych.

§ 21. 1. Termin 3 lat, o którym mowa w art. 20f ust. 14 ustawy o Policji, liczy się odpowiednio od dnia dokonania rejestracji w rejestrze wykroczeń informacji o:

- 1) osobie podejrzanej o popełnienie wykroczenia;
- 2) osobie obwinionej przeciwko której wniesiono wniosek o ukaranie;
- 3) osobie prawomocnie ukaranej za popełnione wykroczenia;
- 4) sprawcy wykroczenia wobec którego zastosowano postępowanie mandatowe lub środki oddziaływania wychowawczego.

2. Wzór protokołu, o którym mowa w art. 20f ust. 15 ustawy o Policji, dokumentującego usunięcie danych osobowych z rejestru wykroczeń określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 22. Dane osobowe znajdujące się w systemach teleinformatycznych lub na informatycznych nośnikach danych usuwa się w sposób uniemożliwiający odtworzenie usuniętych danych:

- 1) przy użyciu technik programowych;
- 2) przez zniszczenie nośników zawierających dane osobowe przeznaczone do usunięcia, jeżeli ich usunięcie w sposób określony w pkt 1 nie jest możliwe.

Rozdział 7

Sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych

§ 23. 1. Pisemny wniosek, o którym mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji przekazuje się w postaci papierowej za pośrednictwem poczty wewnętrznej Policji lub organów uprawnionych posiadających taką pocztę albo za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481) lub w postaci elektronicznej za pomocą urządzeń lub systemów teleinformatycznych lub z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 zawiera:

- 1) dane umożliwiające wyszukanie informacji w rejestrze wykroczeń, w szczególności imię, nazwisko osoby, której udostępnione informacje mają dotyczyć, jej numer PESEL lub datę urodzenia;
- 2) określenie, w tym numer sprawy, czynności lub postępowania w ramach którego informacje mają być udostępnione lub wskazanie innej podstawy prawnej udostępnienia informacji;
- 3) określenie zakresu potrzebnych informacji;
- 4) oznaczenie wnioskodawcy;
- 5) oznaczenie formy przekazania lub udostępnienia informacji.

3. Wzór zapytania o udzielenie informacji o osobie z rejestru wykroczeń określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 24. 1. Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona lub uprawniony do tego organ Policji, po otrzymaniu – zgodnie z § 23 wniosku, o którym mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji, przekazuje wskazane w tym wniosku, niezbędne do realizacji prowadzonych czynności, postępowań lub ustawowych zadań wnioskodawcy informacje, w tym dane osobowe, zgromadzone w rejestrze wykroczeń.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się pisemnie. Odpowiedź przesyła się w postaci papierowej za pośrednictwem poczty wewnętrznej Policji lub organów uprawnionych posiadających taką pocztę albo za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub w postaci elektronicznej za pomocą urządzeń lub systemów teleinformatycznych lub z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

3. Odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji w zakresie wszystkich informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń udziela jako administrator danych w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych oraz administrator rejestru wykroczeń Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona.

4. Odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji, udziela również organ Policji lub osoba przez ten organ upoważniona zgodnie z właściwością terytorialną i miejscową dokonanych rejestracji w rejestrze wykroczeń, w przypadku gdy wniosek dotyczy zakresu informacji, w tym danych osobowych, zgromadzonych w rejestrze wykroczeń w związku ze sprawami o wykroczenia lub czynnościami wyjaśniającymi, postępowaniami mandatowymi prowadzonymi w podległych temu organowi jednostkach organizacyjnych Policji.

5. Wzór informacji o osobie określa załącznik nr 3 do rozporządzenia. Wzoru informacji nie wykorzystuje się do udzielenia odpowiedzi odmawiającej udostępnienia informacji, w tym danych osobowych, z rejestru wykroczeń.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–4, odpowiedź udzielana w postaci papierowej zawierająca informacje udostępniane z rejestru wykroczeń może stanowić wydruk z systemu teleinformatycznego obsługującego rejestr wykroczeń, jeżeli zakres informacji zawartych w odpowiedzi na wydruku odpowiada określonemu w załączniku nr 3 wzorowi informacji o osobie oraz jeżeli wydruk nie zawiera innych informacji lub danych aniżeli podlegające udostępnieniu jako niezbędne zgodnie z art. 20f ust. 6 ustawy o Policji.

§ 25. 1. Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona nadaje uprawnienia do dostępu do rejestru wykroczeń oraz do przetwarzania danych w tym rejestrze w sposób, o którym mowa art. 20f ust. 7 ustawy indywidualnie:

- 1) policjantom i pracownikom Policji na wniosek bezpośredniego przełożonego policjanta lub pracownika Policji, któremu ma zostać nadane uprawnienie;
- 2) funkcjonariuszom lub pracownikom organów lub podmiotów, o których mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę funkcjonariusz lub jest zatrudniony pracownik organu lub podmiotu, któremu ma być nadane uprawnienie.

2. Wniosek w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 zawiera:

- 1) imię lub imiona i nazwisko policjanta lub pracownika Policji, identyfikator kadrowy lub inny numer kadrowy oraz numer PESEL;

- 2) określenie indywidualnego zakresu nadawanych, modyfikowanych lub cofanych uprawnień, w tym wskazanie rodzajów operacji przetwarzania obejmowanych uprawnieniami;
- 3) nazwę jednostki lub komórki organizacyjnej Policji, której dotyczy uprawnienie do rejestru wykroczeń;
- 4) nazwę jednostki lub komórki organizacyjnej Policji, w której pełni służbę policjant lub jest zatrudniony pracownik Policji objęty wnioskiem;
- 5) pieczęć i podpis bezpośredniego przełożonego policjanta lub pracownika Policji objętego wnioskiem.

3. Wniosek w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 zawiera:

- 1) imię lub imiona i nazwisko funkcjonariusza lub pracownika organu lub podmiotu, jego identyfikator kadrowy oraz numer PESEL;
- 2) nazwę jednostki lub komórki organizacyjnej, w której pełni służbę funkcjonariusz lub jest zatrudniony pracownik organu lub podmiotu objętego wnioskiem;
- 3) pieczęć i podpis kierownika jednostki lub komórki organizacyjnej, w której pełni służbę lub jest zatrudniony pracownik organu lub podmiotu objętego wnioskiem.

3. Do modyfikacji i cofania uprawnień dostępu do rejestru wykroczeń oraz przetwarzania danych w tym rejestrze w sposób, o którym mowa w art. 20f ust. 7 ustawy o Policji, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2.

4. Dostępu, o którym mowa art. 20f ust. 7 ustawy o Policji, udziela się jeżeli zapewnione jest odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, a także zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

§ 26. 1. Odpowiedzi na wnioski osób, o których mowa w art. 20f ust. 8 ustawy o Policji, o udostępnienie informacji z rejestru wykroczeń oraz wnioski złożone w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1–6 i art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych dotyczące danych osobowych przetwarzanych w rejestrze wykroczeń udziela Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona.

2. Odpowiedzi na wnioski, o których mowa w ust. 1 udziela się pisemnie oraz przesyła w postaci papierowej za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, określonym

w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).

3. Informacji o osobie w przypadkach określonych w art. 20f ust. 8 ustawy o Policji udziela się zgodnie ze wzorem, o który mowa w § 24 ust. 5. Wzoru informacji nie wykorzystuje się do udzielenia odpowiedzi odmawiającej udostępnienia informacji, w tym danych osobowych, z rejestru wykroczeń.

4. Odpowiedź, o której mowa w ust. 1 lub 2 w postaci papierowej może stanowić wydruk z systemu teleinformatycznego obsługującego rejestr wykroczeń, jeżeli zakres udzielanych informacji zawartych w odpowiedzi na wydruku odpowiada określonemu w załączniku nr 3 wzorowi informacji o osobie oraz jeżeli wydruk nie zawiera innych informacji lub danych aniżeli podlegające udostępnieniu zgodnie z art. 20f ust. 8 ustawy o Policji.

Rozdział 8

Przepis końcowy

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR PROTOKOŁU USUNIĘCIA DANYCH OSOBOWYCH Z REJESTRU WYKROCZEŃ

Protokół usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń

.....
(numer ewidencyjny)

.....
(miejsce i data sporządzenia)

Komisja w składzie:

1.

2.

3.

(dane członków komisji; w przypadku policjanta – stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe;
w przypadku pracownika Policji – imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe)

wyznaczona przez w dniu 20... r.
(nazwa administratora danych lub osoby przez niego upoważnionej)

na podstawie
(podstawa prawna usunięcia danych)

usunęła z rejestru wykroczeń

dane osobowe

.....

.....

.....

(opis usuniętych danych osobowych)

poprzez

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(wykaz zniszczonych dokumentów lub nośników informatycznych zawierających dane osobowe oraz sposób zniszczenia tych danych)

1.

2.

3.

(podpisy członków komisji)

Uwaga do wzoru:

Dopuszcza się sporządzenie protokołu przy zastosowaniu procesora tekstu z zachowaniem zawartości protokołu, przy czym można pominąć te elementy, które służą jedynie wskazaniu miejsca i sposobu wypełnienia protokołu.

Załącznik nr 2

WZÓR ZAPYTANIA O UDZIELENIE INFORMACJI Z REJESTRU WYKROCZEŃ

....., dnia
(miejsowość) (data)

.....
(oznaczenie, nazwa oraz dane teleadresowe organu lub podmiotu wnioskującego o informacje, w tym dane osobowe z rejestru wykroczeń)

Komendant Główny Policji

Na podstawie art. 20f ust. 6 pkt*) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn zm.) proszę o udzielenie z rejestru wykroczeń informacji dotyczących:

.....
(imię i nazwisko osoby, numer PESEL lub data urodzenia)

.....
(inne dane dotyczące osoby, której dotyczy zapytanie)

dla celów
(określenie, w tym numer sprawy, czynności lub postępowania w ramach którego informacje mają być udostępnione lub wskazanie innej podstawy prawnej udostępnienia informacji)

w zakresie informacji obejmujących:
(określenie zakresu potrzebnych informacji)

Informacje proszę przekazać
(oznaczenie formy przekazania lub udostępnienia informacji)

.....
(imię i nazwisko, stanowisko lub pełniona funkcja oraz podpis osoby uprawnionej występującej z zapytaniem lub uprawnionej do wystąpienia w imieniu organu lub podmiotu uprawnionego)

*) wpisać numer właściwej jednostki

Wyk. w egz.
Egz nr ... -
Egz. nr ... -
Sporz./nr tel.

Uwaga do wzoru:

Dopuszcza się sporządzenie zapytania o udzielenie informacji z rejestru wykroczeń przy zastosowaniu procesora tekstu z zachowaniem zawartości zapytania, przy czym można pominąć te elementy, które służą jedynie wskazaniu miejsca i sposobu wypełnienia zapytania, oraz te, które nie są wymagane zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia w sprawie prowadzenia rejestru wykroczeń, przetwarzania w nim informacji oraz sposobów i trybu udzielenia informacji o osobach z tego rejestru (Dz. U. poz. ...).

WZÓR INFORMACJI O OSOBIE

...../...../.....
miejsowość dzień miesiąc rok

.....
.....
(nazwa organu Policji udzielającego informacji z rejestru wykroczeń)

**REJESTR WYKROCZEŃ
INFORMACJA O OSOBIE¹**

Na podstawie art. 20f ust. 6^{**}) pkt²⁾/ art. 20f ust. 8^{**}) ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 z późn. zm.) informuję, że wskazana poniżej osoba

NUMER PESEL										

***NIE FIGURUJE W REJESTRZE WYKROCZEŃ**

***FIGURUJE W REJESTRZE WYKROCZEŃ
W ZAKRESIE INFORMACJI, W TYM DANYCH OSOBOWYCH, DOTYCZĄCYM WYKROCZEŃ**

Dane dotyczące osoby **):**

Nazwisko.....
Imię (Imiona)
Pseudonim/y.....
Imię ojca....., Imię matki.....
Nazwisko rodowe ojca....., Nazwisko rodowe matki.....

Data urodzenia/...../.....
rok miesiąc dzień

Miejsce urodzenia **):**

Państwo..... Miejscowość.....

Obywatelstwa:

Obywatelstwo.....

*Płeć mężczyzna kobieta

Dokumenty tożsamości posiadane przez osobę, na podstawie których ustalono tożsamość lub którymi się posługuje **):**

I. Rodzaj dokumentu..... Numer dokumentu.....
Kategoria..... Wystawca dokumentu..... Data wystawienia...../...../.....
rok miesiąc dzień

Data ważności dokumentu...../...../..... Kraj/Miasto wystawienia.....
rok miesiąc dzień

II. Rodzaj dokumentu..... Numer dokumentu.....

Kategoria..... Wystawca dokumentu..... Data wystawienia...../...../.....
rok miesiąc dzień

Data ważności dokumentu...../...../..... Kraj/Miasto wystawienia.....
rok miesiąc dzień

Uwagi:

Adres zamieszkania/pobytu **):**

I. Rodzaj adresu (zamieszkania/pobytu).....
Państwo..... Miejscowość.....

Ulica..... Nr domu..... Nr mieszkania.....

Kod..... Poczta.....

II. Rodzaj adresu (zamieszkania/pobytu)

Państwo..... Miejscowość.....

Ulica..... Nr domu..... Nr mieszkania.....

Kod..... Poczta.....

¹ – dopuszcza się wypełnienie informacji w postaci papierowej lub elektronicznej. W przypadku wypełnienia w postaci elektronicznej informację należy podpisać własnoręcznie.

²⁾ – wpisać numer właściwej jednostki redakcyjnej

* – właściwe zaznaczyć krzyżykiem.

** – niewłaściwe skreślić.

Miejsce zatrudnienia^{****)}:

Dane o warunkach materialnych, rodzinnych i osobistych^{****)}:

Uwagi co do osoby zarejestrowanej w rejestrze wykroczeń^{****)}:

Data i miejsce popełnienia czynu.....

Liczba zarejestrowanych czynów dotyczących osoby.....

Opis czynu, w tym sposób działania sprawcy, okoliczności jego popełnienia^{****)}:

Forma popełnienia czynu.....

Kwalifikacja prawna czynu.....

Wartość przedmiotu wykroczenia lub wysokość wyrządzonej szkody^{****)}.....

Data rejestracji informacji o czynie w rejestrze wykroczeń.....

Data rejestracji informacji o osobie w rejestrze wykroczeń.....

Podstawa prawna rejestracji informacji o czynie w rejestrze wykroczeń^{****)}.....

Podstawa prawna rejestracji informacji o osobie w rejestrze wykroczeń^{****)}.....

Data otrzymania informacji o wykroczeniu (zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia, ujawnienia wykroczenia, stwierdzenia

Popelnienia wykroczenia)^{****)}.....

Nazwa jednostki rejestrującej informacje w rejestrze wykroczeń^{****)}.....

Imię, nazwisko oraz stopień funkcjonariusza sporządzającego wniosek o ukaranie^{****)}.....

Oznaczenie i numer sprawy.....

Zatrzymane przedmioty (rodzaj i opis przedmiotu, numery dotyczące zatrzymanych przedmiotów)^{****)}.....

Zatrzymane dokumenty (rodzaj dokumentu, numer dokumentu)^{****)}.....

Informacje pokrzywdzonym czynem^{****)}:

Imię i nazwisko osoby pokrzywdzonej.....

Numer PESEL.....

Adres zamieszkania.....

Dane identyfikujące pokrzywdzony podmiot.....

^{*)} – właściwie zaznaczyć krzyżykiem

^{**)} – niewłaściwie skreślić

^{****)} – zgodnie z art. 20f ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji tych informacji, w tym danych osobowych, nie udziela się osobom, których dane dotyczą

^{*****)} – zgodnie z art. 20f ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji tych informacji, w tym danych osobowych, nie udziela się osobom, których jeżeli ich udzielenie informacji utrudniałoby realizację ustawowych zadań Policji, w szczególności w zakresie wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń.

Zastosowane środki przymusu wobec osoby^{*)}:**

.....
.....

Informacje o legitymowaniu osoby^{**)}:**

Data legitymowania.....Miejsce legitymowania.....

Powód legitymowania.....

Informacje uzyskane w trakcie legitymowania.....

Uwagi:.....
.....

Nazwa i adres organu, któremu przekazano sprawę do prowadzenia oraz data przekazania^{*)}:**

.....
.....
.....

Sposób zakończenia czynności wyjaśniających^{*)}:**

.....
.....

Tryb w jakim przekazano sprawę do sądu^{*)}:**

.....
.....

Data wpływu wniosku o ukaranie do sądu^{*)}:**

.....
.....

Informacje o wydanych rozstrzygnięciach dotyczących czynu:

Rodzaj rozstrzygnięcia.....

Data rozstrzygnięcia.....

Sygnatura/numer rozstrzygnięcia.....

Treść rozstrzygnięcia.....

.....
.....

Informacja o prawomocności rozstrzygnięcia.....

Informacje o wniesionych środkach zaskarżenia^{*)}:**

Rodzaj środka zaskarżenia.....

Dane podmiotu wnoszącego środek.....

.....
(Pieczęć i podpis Komendanta Głównego Policji, uprawnionego organu Policji
lub osoby upoważnionej do udzielenia informacji z rejestru wykroczeń)

***) - zgodnie z art. 20f ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji tych informacji, w tym danych osobowych, nie udziela się osobom, których dane dotyczą

****) - zgodnie z art. 20f ust. 8 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji tych informacji, w tym danych osobowych, nie udziela się osobom, których jeżeli ich udzielenie informacji utrudniałoby realizację ustawowych zadań Policji, w szczególności w zakresie wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń.

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego z art. 20f ust. 19 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i ...), zwanej dalej „ustawą o Policji”, zgodnie z którym minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w rejestrze wykroczeń, warunki i sposób prowadzenia rejestru, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń, właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania danych do rejestru, podstawy wprowadzania informacji do rejestru, zakres i warunki kontroli dostępu do rejestru oraz nadzoru nad przetwarzaniem danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem, sprawność wprowadzania informacji do rejestru, konieczność zapewnienia aktualizacji, zupełności oraz prawidłowości danych gromadzonych w rejestrze oraz przesłanki zaniechania zbierania określonych informacji w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji;
- 2) sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, w tym wzory zapytania o udzielenie informacji o osobie oraz informacji o osobie – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym uzyskaniem danych z rejestru wykroczeń oraz zakres danych i informacji określonych w ust. 2.

Wydanie rozporządzenia na podstawie art. 20f ust. 19 ustawy o Policji jest konsekwencją wprowadzenia do ustawy o Policji przepisów statuujących w art. 20f ust. 1 uprawnienie Policji do pobierania, uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania w celu realizacji zadań ustawowych informacji, w tym danych osobowych, o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618), osobach podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia, także bez ich wiedzy i zgody. Z powyższym uprawnieniem

związane jest utworzenie na mocy art. 20f ust. 3 ustawy o Policji rejestru wykroczeń, jako elektronicznego zbioru danych sprawców wykroczeń, prowadzonego w systemie teleinformatycznym przez Komendanta Głównego Policji, który jest ich administratorem w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138 i 723).

Projektowane rozporządzenie reguluje materię dotąd nie uregulowaną przepisami rozporządzeń lub ustaw. Zakres informacji, w tym danych osobowych, gromadzonych i przetwarzanych w rejestrze wykroczeń określa art. 20f ust. 2 ustawy o Policji. W przepisach art. 20f ust. 6 i 7 określone zostały zasady udostępniania informacji i danych osobowych z rejestru wykroczeń organom uprawnionym do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia oraz wykonywania czynności w celu zapobiegania lub wykrywania wykroczeń oraz ich sprawców lub funkcjonariuszom lub pracownikom tych organów w związku z prowadzonymi czynnościami wyjaśniającymi lub wykonywanymi czynnościami w zakresie wykrywania i ścigania wykroczeń, organom uprawnionym do prowadzenia postępowania karnego, postępowania w sprawach nieletnich lub wykonywania czynności w sprawach nieletnich w związku z prowadzonym postępowaniem, a także innym organom lub podmiotom uprawnionym na podstawie przepisów odrębnych do otrzymania takich informacji w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań ustawowych. Przepis art. 20f ust. 7 ustawy o Policji określa tryb przekazywania informacji i danych osobowych wymienionym organom i podmiotom w drodze teletransmisji danych poprzez bezpośredni dostęp do danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz do przetwarzania tych danych. Natomiast w przepisach art. 20f ust. 8 ustawy o Policji określone zostały zasady udostępniania informacji, w tym danych osobowych z rejestru wykroczeń, osobom, których te dane dotyczą. W przepisach art. 20f ust. 12 ustanowione zostało uprawnienie Policji do przetwarzania informacji o osobach, o których mowa w ust. 1 zgromadzonych w rejestrze wykroczeń w celu realizacji innych ustawowych zadań aniżeli wykrywanie i ściganie sprawców wykroczeń w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań. Następnie w przepisach art. 20f ust. 13–15 ustawy o Policji określono zasady weryfikacji i usuwania danych osobowych z rejestru wykroczeń przyjmując 3 letni termin weryfikacji danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz weryfikację, po zakończeniu sprawy, a także oraz termin trzech lat od dnia rejestracji danych osobowych o osobie do usunięcia danych z tego rejestru.

W przepisach art. 20f ust. 16 ustawy o Policji ustanowione zostało uprawnienie organów Policji do występowania do organów uprawnionych do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, prowadzących postępowania w sprawach o wykroczenia lub do innych organów lub podmiotów, które mogą posiadać lub przetwarzają informacje, o których mowa w art. 20f ust. 1 i 2, z wnioskiem o przekazanie do rejestru wykroczeń posiadanych lub przetwarzanych przez nie informacji w zakresie określonym w tych przepisach. Uprawnienie to jest wykonywane zgodnie ze wskazanym powyżej przepisem w celu zapewnienia gromadzenia i przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w art. 20f ust. 1 i 2 w rejestrze wykroczeń.

Rozporządzenie reguluje w granicach wyznaczonych ustawą o Policji:

- 1) sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w rejestrze wykroczeń, zwanego dalej „rejestrem wykroczeń”;
- 2) sposób i tryb prowadzenia rejestru wykroczeń;
- 3) rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń;
- 4) właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń;
- 5) czynności będące podstawą wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń;
- 6) zakres, cel i sposób kontroli dostępu do rejestru oraz nadzoru nad przetwarzaniem informacji;
- 7) sposób weryfikacji informacji gromadzonych w rejestrze wykroczeń w zakresie ich przydatności i niezbędności w prowadzonych postępowaniach;
- 8) sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie informacji zgromadzonych w rejestrze wykroczeń;
- 9) wzór zapytania o udzielenie informacji z rejestru wykroczeń, wzór informacji o osobie oraz wzór protokołu usunięcia danych osobowych z rejestru wykroczeń.

Przepisy rozporządzenia uwzględniają dotychczasowe rozwiązania techniczne i organizacyjne obowiązujące w zakresie funkcjonowania zbiorów danych prowadzonych w Policji, w szczególności dotyczące funkcjonowania Krajowego Systemu Informacyjnego Policji. Jednocześnie zawarte w rozporządzeniu przepisy określają przesłanki uwzględniające potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem, sprawność wprowadzania informacji do rejestru, konieczność zapewnienia aktualizacji, zupełności oraz prawidłowości danych gromadzonych w rejestrze oraz przesłanki zaniechania zbierania określonych

informacji w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji, a także przesłanki uwzględniające konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym uzyskaniem danych z rejestru wykroczeń oraz zakres danych i informacji określonych art. 20f w ust. 2 ustawy o Policji.

Wprowadzone rozwiązania mają na celu zapewnienie realizacji zadań ustawowych Policji wynikających z ustawy o Policji oraz z ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475) na poziomie wykonawczym, organizacyjnym i strukturalnym tej służby, zapewniając jednocześnie skuteczną realizację tych zadań oraz odpowiedni poziom ochrony informacji i danych osobowych. Ponadto wprowadzone rozwiązania mają na celu zapewnić uprawnionym organom do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia oraz organom prowadzącym postępowania w sprawach o wykroczenia, m.in. sądom, prokuratorom, straży leśnej, informacje o popełnionych wykroczeniach przeciwko mieniu, o których mowa w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń, osobach podejrzanych o ich popełnienie, ich sprawcach, obwinionych w sprawach o te wykroczenia oraz ukaranych za ich popełnienie.

Rozporządzenie zawiera szczegółowe rozwiązania organizacyjne, techniczne i wykonawcze dotyczące prowadzenia rejestru wykroczeń oraz przetwarzania w nim informacji, w tym danych osobowych, a także udzielania informacji i danych osobowych z tego rejestru.

W § 2 rozporządzenia zdefiniowano używane w przepisach rozporządzenia określenia i skróty. W § 2 pkt 8 określono, iż dla celów rozporządzenia wykroczenie oznacza wykroczenie przeciwko mieniu, o którym mowa w art. 20f ust. 1 ustawy o Policji, co ma służyć unikaniu w dalszej części rozporządzenia uszczegóławiania rodzaju wykroczeń, których dotyczy rejestr wykroczeń.

W przepisach § 3–5 rozdziału 2 rozporządzenia uregulowano sposoby przetwarzania informacji w rejestrze wykroczeń oraz podstawy wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń. Przyjęto w § 3 rozporządzenia, iż w rejestrze wykroczeń stosuje się następujące sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, zawartych w rejestrze wykroczeń: rejestrowanie, sprawdzanie, klasyfikowanie, weryfikowanie, modyfikowanie, typowanie, analizowanie, przekazywanie, usuwanie oraz wykorzystywanie.

Natomiast w § 4 rozporządzenia określono ogólną podstawę do wprowadzania informacji do rejestru wykroczeń oparta na zasadzie legalizmu wskazując, iż policjanci lub pracownicy Policji wprowadzają informacje, w tym dane osobowe, do rejestru wykroczeń, jeżeli w toku wykonywania czynności służbowych, zaistniały okoliczności uzasadniające pobranie, uzyskanie lub zgromadzenie tych informacji i informacje te odpowiadają zakresowi rzeczowemu tego rejestru.

W § 5 rozporządzenia określono szczegółowy zakres dokumentów, czynności i innych zdarzeń, które są podstawą wprowadzenia informacji do rejestru wykroczeń. Jako podstawę wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, dotyczących sprawy o wykroczenie oraz osób podejrzanych o popełnienie wykroczenia lub ich sprawców, określono notatkę urzędową policjanta, który ujawnił wykroczenie albo informację, w tym w postaci obrazu lub dźwięku, pozwalającą na stwierdzenie popełnienia wykroczenia, utrwalona za pomocą dostępnych środków lub urządzeń technicznych, jak również pisemne zawiadomienie zawierające informację o popełnieniu wykroczenia, protokół ustnego przyjęcia zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia albo notatka urzędowa policjanta przyjmującego ustne zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia. Podstawą do wprowadzenia informacji będzie stanowiło również postanowienie o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, dla którego właściwy jest k.p.o.w., wraz z otrzymanymi materiałami dotyczącymi wykroczenia wyłączonymi z prowadzonego postępowania karnego, bądź innego postępowania prowadzonego na podstawie obowiązujących przepisów prawa, nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego w trybie art. 97 k.p.o.w. oraz zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego.

Przepis § 5 rozporządzenia określa również zdarzenia i czynności, które określają fakt ujawnienia wykroczenia (podstawy faktyczne) i powodują bezpośrednio powstanie związanej z tym faktem podstawy do wprowadzenia informacji do rejestru wykroczeń. Zgodnie z normowanym § 5 ust. 2 do rejestru wykroczeń wprowadza się dane o następujących informacjach lub zdarzeniach:

- 1) informacje o wykroczeniach, osobach podejrzanych o ich popełnienie i ich sprawcach ujawnionych poprzez naoczne stwierdzenie popełnienia wykroczenia przez policjanta (pkt 1);
- 2) informacje o schwytaniu sprawcy wykroczenia na gorącym uczynku jego popełnienia lub bezpośrednio po jego popełnieniu (pkt 2);

- 3) otrzymanie informacji o popełnionym wykroczeniu od organu uprawnionego do prowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawach o wykroczenia, postępowania w sprawach nieletnich lub postępowania karnego albo od osoby lub instytucji pokrzywdzonej wykroczeniem (pkt 3);
- 4) informacje o odczycie przez policjanta informacji, w szczególności w postaci obrazu lub dźwięku, utrwalonych za pomocą dostępnych środków lub urządzeń technicznych (pkt 4).

Jednocześnie w § 5 w ust. 3 rozporządzenia określono podstawy do wprowadzenia do rejestru wykroczeń informacji, w tym danych osobowych, dotyczących zakończenia czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie. Natomiast jako podstawę do wprowadzenia do rejestru wykroczeń informacji, w tym danych osobowych, dotyczących obwinionego o popełnienie wykroczenia w sprawie przyjęto fakt sporządzenia oraz wniesienia do sądu wniosku o ukaranie, a w przypadku ukaranego za popełnienie wykroczenia wskazano, iż jest to wyrok skazujący obwinionego za popełnione wykroczenie oraz mandat karny.

Natomiast zgodnie z § 5 ust. 4 rozporządzenia podstawę do wprowadzenia do rejestru wykroczeń pozostałych informacji, w tym danych osobowych, stanowią informacje uzyskane lub zgromadzone przez Policję podczas oraz w wyniku wykonywania czynności określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o Policji oraz czynności określonych w k.p.o.w.

W § 5 ust. 5 rozporządzenia określono podstawy wprowadzenia do rejestru wykroczeń informacji o sobie podejrzanej o jego popełnienie gdy nie jest znana lub nie można ustalić jej tożsamości. Natomiast w § 5 ust. 6 rozporządzenia określono zdarzenia i okoliczności, inaczej mówiąc stany faktyczne, powodujące konieczność sporządzenia notatki urzędowej, która jest podstawą do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń.

Rozdział 3 rozporządzenia określa warunki i sposób prowadzenia rejestru wykroczeń. Przepisy niniejszego stanowią, iż rejestr wykroczeń prowadzi się w systemie teleinformatycznych jako zbiór danych wchodzi w skład zestawu zbiorów danych Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (§ 6 ust. 1). Komendant Główny Policji jest administratorem rejestru wykroczeń oraz informacji w nim przetwarzanych (§ 6 ust. 2). W § 6 ust. 3 rozporządzenia określono uprawnienie Komendanta Głównego Policji do określenia w drodze decyzji wewnętrznej struktury oraz zasad funkcjonowania w Policji rejestru wykroczeń, wewnętrznych procedur przetwarzania w rejestrze wykroczeń informacji, w tym danych osobowych, stosownie do rodzaju zadań wykonywanych przez Policję, zakresu informacji niezbędnych do wykonania określonego zadania, a także do celów przetwarzania informacji

w tym rejestrze, a także do określenia procedur nadawania, zmiany, cofania lub utraty uprawnień osobom uprawnionym oraz do określenia osób upoważnionych w jego imieniu do nadawania, zmiany i cofania uprawnień osobom uprawnionym.

Ponadto na podstawie § 6 ust. 4 rozporządzenia Komendant Główny Policji może zezwolić na wykonanie repliki całości lub części rejestru wykroczeń, w celu usprawnienia dostępu określonej jednostki lub komórki organizacyjnej Policji do przetwarzanych informacji, w tym danych osobowych (pkt 1) oraz w celu zapewnienia dostępu do rejestru wykroczeń oraz przetwarzanych w nim danych w trybie określonym w art. 20f ust. 7 ustawy o Policji jednostkom lub komórkom organizacyjnym Policji organów lub podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 20f ust. 6 tej ustawy lub w celu usprawnienia tego dostępu tym organom lub podmiotom (pkt 2). Jednocześnie zgodnie z § 6 ust. 5 rozporządzenia Komendant Główny Policji gromadzi dla celów prowadzenia rejestru wykroczeń, kopie aktów prawnych dotyczących utworzenia i funkcjonowania rejestru wykroczeń (pkt 1), dokumentów dotyczących zmian danych objętych rejestrem (pkt 2) oraz protokołu likwidacji replik rejestru wykroczeń (pkt 3). W § 6 ust. 6 określono warunki oraz sposób postępowania przy likwidacji utworzonych replik rejestru wykroczeń.

W § 7 ust 1 rozporządzenia określono warunki korzystania przez policjantów i pracowników Policji z informacji, w tym danych osobowych, zgromadzonych w rejestrze wykroczeń, przyjmując, iż policjanci lub pracownicy Policji uprawnieni do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń, przed wykonaniem każdej operacji przetwarzania, sprawdzają, czy informacja podlegająca wprowadzeniu do rejestru wykroczeń nie została już do niego wprowadzona (ust. 1), a także, iż policjanci lub pracownicy Policji korzystają z informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń wyłącznie wtedy, gdy jest to przydatne lub niezbędne do prawidłowego wykonania czynności służbowych oraz podczas ich wykonywania (pkt 2). Niniejsze warunki są niezbędne dla zapewnienia ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem do danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń.

W § 8 rozporządzenia uregulowano warunki jaki jest obowiązany spełnić Komendant Główny Policji, jako administrator rejestru wykroczeń, celem zapewnienia właściwego poziomu ochrony przetwarzanych w rejestrze wykroczeń informacji i danych osobowych, w szczególności związanych z zapewnieniem rozliczalności, proporcjonalności i poufności przetwarzania informacji i danych osobowych. W myśl § 8 rozporządzenia Komendant Główny Policji zapewnia rejestrację, w formie odpowiedniej do właściwości rejestru

wykroczeń, każdej operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w ściśle określonym w rozporządzeniu zakresie.

W przepisach § 9 i 10 rozporządzenia określono warunki organizacyjnej i technicznej związane z wprowadzeniem informacji do rejestru wykroczeń oraz zasady dokumentowania faktu zgromadzenia informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń, a także dokumentowania i potwierdzania wykonania poszczególnych operacji przetwarzania w rejestrze wykroczeń. Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia informacjom, w tym danym osobowym, wprowadzanym po raz pierwszy do systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony rejestr wykroczeń, nadaje się indywidualny identyfikator tego rejestru. W przypadku gdy informacja, w tym dane osobowe, podlega rejestracji w rejestrze wykroczeń w kilku odrębnych kategoriach informacji lub rejestracji osoby, przy każdej rejestracji tej informacji nadaje się odrębny identyfikator rejestracji lub kategorii oraz wskazuje się jej powiązanie z pozostałymi rejestracjami lub kategoriami informacji (§ 9 ust. 2). W przypadku gdy w jednej sprawie o wykroczenie ujawniono kilku sprawców, informacje o każdym z nich wprowadza się do rejestru wykroczeń z tym samym numerem sprawy o wykroczenie oraz odrębnym identyfikatorem rejestracji informacji o osobie (§ 9 ust. 3). Ponadto zgodnie z § 9 ust. 4 rozporządzenia informacje, w tym dane osobowe, przetwarza się przy użyciu wprowadzonych przez Komendanta Głównego Policji formularzy rejestracyjnych, jeżeli wymagają tego właściwości rejestru wykroczeń. W myśl § 10 ust. 1 rozporządzenia udokumentowaniem zgromadzenia informacji, w tym danych osobowych, oraz potwierdzeniem ich zarejestrowania w rejestrze wykroczeń lub potwierdzeniem wykonania innej operacji ich przetwarzania w systemie teleinformatycznym jest wydruk lub raport, formularz rejestracyjny lub inna forma zapisu przetwarzanych informacji w postaci papierowej lub elektronicznej. Jednakże zgodnie z § 10 ust. 2 operacja przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w systemie teleinformatycznym, której wykonywanie jest niezbędne dla realizacji czynności służbowych lub stanowi integralną część tych czynności może być dokumentowana lub potwierdzona poprzez wykonanie i udokumentowanie tej czynności w formie i w sposób właściwy dla zrealizowanej czynności służbowej.

W przepisach § 11–12 rozporządzenia uregulowane zostały warunki przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, związane i uwzględniające warunki bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego oraz ochrony przetwarzanych informacji i danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem. Zgodnie z § 11 ust. 1 system teleinformatyczny, w których

są zgromadzone informacje, w tym dane osobowe w rejestrze wykroczeń, wyposaża się w mechanizmy uwierzytelniania użytkownika oraz kontroli dostępu do przetwarzanych danych. Stosownie do § 11 ust. 2 i 3 dla każdej osoby uprawnionej (tj. zgodnie z § 2 pkt 4 policjanta lub pracownika Policji upoważnionego przez Komendanta Głównego Policji do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w rejestrze wykroczeń oraz do użytkowania systemu teleinformatycznego, w których są przetwarzane informacje, o których mowa w art. 20f ust. 1 i 2 ustawy o Policji) będącej użytkownikiem systemu teleinformatycznego ustala się odrębny identyfikator i hasło użytkownika, a bezpośredni dostęp do danych osobowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym może mieć miejsce wyłącznie po podaniu identyfikatora i właściwego hasła użytkownika. W myśl § 12 przed dopuszczeniem do pracy przy przetwarzaniu informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń każdą osobę uprawnioną zaznajamia się z przepisami dotyczącymi zbioru danych oraz przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w tym zbiorze danych, a także z przepisami dotyczącymi ochrony informacji, w tym danych osobowych, w nim zgromadzonych.

W § 13 rozporządzenia określono zasady wykonywania operacji przetwarzania w rejestrze wykroczeń na zlecenie osoby nie mającej bezpośredniego dostępu do systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest rejestr wykroczeń, a będącej osobą uprawnioną w myśl § 2 pkt 4. Zgodnie z § 13 ust. 1 operacje przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń mogą być wykonywane również na zlecenie osób uprawnionych, niemających bezpośredniego dostępu do systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony rejestr wykroczeń. Zlecającym może być wyłącznie osoba uprawniona. Za prawidłowe i poprawne wykonanie operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, odpowiadają osoby uprawnione, bezpośrednio przetwarzające informacje w zbiorze danych, a za prawidłowe i poprawne wypełnienie formularza rejestracyjnego – zlecający wykonanie operacji przetwarzania informacji (§ 13 ust. 2). Natomiast zgodnie z § 13 ust. 3 kierownicy jednostek organizacyjnych Policji mogą wyznaczyć komórki organizacyjne właściwe w sprawach wykonywania operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń.

Przepis § 14 rozporządzenia określa, w granicach ustawowego zakresu i podstaw, warunki materialne prowadzenia rejestru wykroczeń dotyczące określenia zakresu materialnego gromadzonych informacji o wszystkich czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia przeciwko mieniu uwzględniając zapewnienie zupełności oraz prawidłowości

danych gromadzonych w rejestrze. Zgodnie z treścią normatywną § 14 w rejestrze wykroczeń gromadzi się i przetwarza informacje, w tym dane osobowe, dotyczące wszystkich czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia bez względu na sposób ich zakończenia, w tym zakończonych nałożeniem mandatu karnego lub zastosowaniem wobec sprawcy środków oddziaływania wychowawczego, wszystkich mandatów karnych, a także wszystkich postępowań w sprawach o wykroczenia zakończonych wyrokiem skazującym.

Przepisy § 15 rozporządzenia określają warunki występowania do organów i podmiotów określonych w art. 20f ust. 16 ustawy o Policji oraz w celach tam określonych uwzględniając zapewnienie zupełności oraz prawidłowości danych gromadzonych w rejestrze. Zgodnie z § 5 ust. 1 występując do organów lub podmiotów oraz w celach, o których mowa w art. 20f ust. 16 ustawy o Policji, organ Policji lub osoba przez niego upoważniona w celu uzyskania informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń zwraca się do organu lub podmiotu dysponującego tymi informacjami lub danymi z pisemnym wnioskiem o ich przekazanie lub udostępnienie. Jak stanowi § 15 ust. 2 wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera oznaczenie sprawy, określenie zbioru danych, z którego informacje mają zostać udostępnione o ile informacje podlegające udostępnieniu są przetwarzane w zbiorze danych, wskazanie informacji, których wniosek dotyczy, wskazanie wnioskodawcy, wskazanie podstawy prawnej udostępnienia informacji, oznaczenie formy przekazania lub udostępnienia informacji, imię, nazwisko, stopień służbowy lub zajmowane stanowisko osoby uprawnionej. W przypadkach niecierpiących zwłoki, a w szczególności w trakcie pościgu za osobą podejrzaną o popełnienie wykroczenia albo podczas wykonywania czynności mających na celu ratowanie życia i zdrowia ludzkiego lub mienia, policjant, o ile przepisy odrębne nie wykluczają takiej możliwości, może uzyskiwać informacje, w tym dane osobowe, od organów lub podmiotów, o których mowa w art. 20f ust. 16 ustawy o Policji, na podstawie ustnego wniosku, podając informacje, o których mowa w ust. 2 (§ 15 ust. 3). Zgodnie z § 15 ust. 4 uzyskanie informacji, w tym danych osobowych, w formie ustnej potwierdza się po ustaniu okoliczności, o których mowa w ust. 3, w pisemnym wniosku zawierającym informacje, o których mowa w ust. 2, skierowanym do organu władzy publicznej lub podmiotu, od którego uzyskano informacje. Natomiast w myśl § 15 ust. 5 przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do informacji, w tym danych osobowych, zawartych w zbiorach danych udostępnionych Policji w drodze teletransmisji danych zgodnie z art. 20 ust. 16 ustawy o Policji. ponadto zgodnie z § 15 ust. 6 w przypadku gdy osoba uprawniona pobrała, dokumenty zawierające informacje, w tym dane osobowe, albo uzyskała wgląd w ich treść, na

podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, potwierdza na piśmie pobranie tych dokumentów albo uzyskanie wglądu w ich treść. Osoba uprawniona zwraca dokumenty zawierające informacje, w tym dane osobowe, za pokwitowaniem organowi lub podmiotowi, który je udostępnił, chyba że na podstawie odrębnych przepisów podlegają one włączeniu do akt prowadzonego postępowania (§ 15 ust. 7).

W rozdziale 4 rozporządzenia uregulowano zgodnie z upoważnieniem ustawowym rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania ze zbiorów danych oraz właściwość jednostek organizacyjnych do wprowadzania danych do rejestru wykroczeń. W myśl § 16 ust. 1 do korzystania z informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń są uprawnione, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań służbowych, następujące służby policyjne: kryminalna, prewencyjna, śledcza, spraw wewnętrznych¹⁾, Lotnictwa Policji, wspomagająca działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym. Ponadto zgodnie z § 16 ust. 2 informacje, o których mowa w ust. 1, w tym dane osobowe, zgromadzone w zbiorach danych udostępnia się wyłącznie osobom uprawnionym.

Natomiast przepisy § 17 rozporządzenia określają właściwość miejscową jednostek organizacyjnych Policji wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń. Przyjęto w § 17 ust. 1, iż właściwą miejscowo do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest jednostka organizacyjna Policji w zasięgu terytorialnym działania której wykroczenie zostało popełnione, w rozumieniu art. 4 § 2 k.w., która jest jednocześnie właściwa do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie. Zgodnie z § 17 ust. 2 w przypadku zaistnienia wątpliwości co do miejsca działania sprawcy wykroczenia lub miejsca zaniechania działania, do którego sprawca był obowiązany, i niemożliwości ustalenia miejsca popełnienia wykroczenia w sposób określony w ust. 1 właściwą do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest jednostka organizacyjna Policji, która uzyskała pierwszą informację o podejrzeniu popełnienia wykroczenia oraz która jest jednocześnie właściwa do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie. Ponadto jak stanowi § 17 ust. 3 w przypadku, gdy nie można ustalić właściwości jednostki organizacyjnej

¹⁾ Służba spraw wewnętrznych została utworzona na podstawie przepisów art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o niektórych uprawnieniach pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz funkcjonariuszy i pracowników urzędów nadzorowanych przez tego ministra oraz niektórych innych ustaw.

Policji w sposób określony w ust. 1 i 2, właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji jest ta jednostka na terytorium działania ujawniono wykroczenie po raz pierwszy.

W myśl § 17 ust. 4 rozporządzenia jednostka organizacyjna Policji, która została zawiadomiona o popełnionym wykroczeniu, co do którego nie jest właściwa miejscowo zgodnie z ust. 1 lub rzeczowo zgodnie z zakresem przedmiotowym jej działania jest obowiązana niezwłocznie dokonać niezbędnych czynności zabezpieczających ślady i dowody wykroczenia i w możliwie najkrótszym czasie przekazać materiały właściwej jednostce Policji lub innemu organowi uprawnionemu do prowadzenia czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, wraz z pismem uzasadniającym przekazanie oraz celem wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych do rejestru wykroczeń. Natomiast zgodnie z § 17 ust. 5 właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń dotyczących zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia jest każda jednostka organizacyjna Policji, która przyjęła zawiadomienie oraz która jest obowiązana przyjąć zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia niezależnie od tego, czy jednostka ta jest właściwa miejscowo i rzeczowo do prowadzenia czynności wyjaśniających w danej sprawie o wykroczenie. Podstawa rejestracji informacji, w tym danych osobowych jest protokół z przyjęcia zawiadomienia albo notatka urzędowa, o której mowa w § 5 ust. 6. Ponadto jak stanowi § 17 ust. 6 właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń dotyczących prowadzonych czynności wyjaśniających, wniosku o ukaranie, prowadzonego postępowania w sprawach o wykroczenia, nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego, zastosowania środków oddziaływania wychowawczego oraz składanych środków zaskarżenia od orzeczeń jest jednostka, której policjanci w danej sprawie o wykroczenie prowadzą czynności wyjaśniające, wnoszą wniosek o ukaranie, nałożyli grzywnę w drodze mandatu karnego, zastosowali środki oddziaływania wychowawczego oraz którzy uczestniczą w postępowaniu jako strona lub wnoszą środki zaskarżenia. Natomiast, jak stanowi § 17 ust. 7, w przypadku, gdy sprawa o wykroczenie zakończyła się nałożeniem grzywnę w drodze mandatu karnego lub zastosowaniem środka oddziaływania wychowawczego właściwa do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest jednostką organizacyjną Policji, której policjanci nałożyli grzywnę w drodze mandatu karnego w danej sprawie lub zastosowali środki oddziaływania wychowawczego. Zgodnie z normą określoną w § 17 ust. 8 w pozostałych przypadkach właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Policji do wprowadzenia informacji, w tym

danych osobowych, do rejestru wykroczeń jest jednostka, która prowadziła czynności wyjaśniające w danej sprawie o wykroczenia, a w przypadku gdy sprawę przekazano do prowadzenia innej jednostce organizacyjnej Policji lub innemu organowi do prowadzenia ta jednostka, która dalej prowadzi sprawę o wykroczenie lub która przekazała sprawę innemu organowi. Ponadto jak stanowi § 17 ust. 9 w ramach jednostek organizacyjnych Policji właściwymi do wprowadzania informacji, w tym danych osobowych do rejestru wykroczeń są komórki organizacyjne Policji służby prewencyjnej.

Zakres i warunki kontroli dostępu do rejestru wykroczeń oraz nadzoru nad przetwarzaniem danych określają przepisy rozdziału 5. Zgodnie z ustanowionymi w § 18 zasadami w odniesieniu do informacji, w tym danych osobowych, gromadzonych i przetwarzanych w rejestrze wykroczeń, w celu zabezpieczenia informacji przed nieuprawnionym dostępem oraz zapewnienia zgodności trybu gromadzenia informacji z celem ich przetwarzania, Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona może kontrolować i nadzorować: dostęp do rejestru wykroczeń oraz do informacji, w tym danych osobowych, w nim przetwarzanych (pkt 1); przetwarzanie informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń (pkt 2); uprawnienia do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, w rejestrze wykroczeń (pkt 3); osoby uprawnione w zakresie przetwarzania informacji w rejestrze wykroczeń, udostępniania informacji z tego rejestru oraz wykorzystywania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w art. 20f ust. 1 i 2 (pkt 4). Czynności, o których mowa w ust. 1, realizuje się w szczególności poprzez: weryfikację, typowanie i analizę informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń (pkt 1); sprawdzanie zakresu dostępu do rejestru wykroczeń, zakresu i rodzaju operacji przetwarzania wykonanych na informacjach, w tym danych osobowych, oraz ocenę, analizę lub weryfikację wyników tego sprawdzenia (pkt 2); kontrolę rejestrów czynności (logowań) odnotowywanych w systemie teleinformatycznym (pkt 3); kontrolę i ocenę legalności, poprawności, kompletności i celowości przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, a także przeprowadzenie analizy w tym zakresie (pkt 4); sprawdzanie dokumentacji stanowiącej podstawę do wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń, a także stanowiącej podstawę ich sprawdzenia, wykorzystania, modyfikacji lub usunięcia (pkt 5); usuwanie informacji, w tym danych osobowych, wobec których stwierdzono brak przesłanek ich przetwarzania przez Policję (pkt 6). Ponadto administrator rejestru wykroczeń lub osoba przez niego upoważniona może wydawać polecenia, zalecenia lub wytyczne w celu usunięcia stwierdzonych uchybień w przetwarzaniu

informacji, w tym danych osobowych, a w przypadku naruszenia przepisów prawa – skierować sprawę do właściwego przełożonego dyscyplinarnego (§ 18 ust. 3).

Kolejny rozdział 6 rozporządzenia zawiera uregulowania dotyczące sposobów oceny danych pod kątem ich przydatności oraz sposobów usuwania danych z uwzględnieniem przesłanek zaniechania zbierania określonych informacji w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji. Zgodnie z treścią normatywną § 19 ust. 1 oceniając dane zgromadzone w celu wykrywania wykroczeń i ich sprawców pod kątem ich przydatności, uwzględnia się: rodzaj i charakter popełnionego czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia (pkt 1); rodzaj i charakter dobra chronionego prawem naruszonego popełnionym wykroczeniem (pkt 2); formy sprawstwa i umyślności popełnienia wykroczenia (pkt 3); postaci zamiaru i skutki czynu, w tym rodzaj i rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody (pkt 4); zagrożenie sankcją karną za popełnione wykroczenie (pkt 5); liczbę popełnionych wykroczeń (pkt 6); czas, który upłynął od momentu wprowadzenia danych do zbioru danych do momentu dokonywania oceny (pkt 7); inne zgromadzone informacje o osobie (pkt 8); podstawy uzyskania, pobrania lub zgromadzenia danych oraz ich prawdziwość (pkt 9); aktualność przesłanek legalności oraz niezbędności dalszego przetwarzania danych do wykonania zadań ustawowych Policji (pkt 10); wystąpienie okoliczności określonych w art. 20f ust. 13 i 14 ustawy o Policji (pkt 11); wynik i sposób zakończenia czynności wyjaśniających oraz prowadzonego postępowania w sprawach o wykroczenia (pkt 12); przedawnienie karalności czynu oraz zatarcie ukarania (pkt 13); informacje o zgodzie osoby, której dotyczy informacje zgromadzone w rejestrze wykroczeń (pkt 14).

Natomiast zgodnie z § 19 ust. 2 rozporządzenia organ Policji, który zgromadził w rejestrze wykroczeń dane w innym celu, niż określony w ust. 1, oceniając te dane, uwzględnia: rodzaj chronionego dobra (pkt 1); upływ terminów przewidzianych do archiwizacji akt prowadzonych spraw (pkt 2); przedawnienie karalności czynu będącego podstawą zgromadzenia danych (pkt 3); ustanie okoliczności albo ziszczenie się celu uzasadniającego wprowadzenie danych do zbioru danych (pkt 4). W myśl przepisów § 20 oceny, o której mowa w § 18, organy Policji dokonują z wykorzystaniem informacji, w tym danych osobowych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz zbiorach danych prowadzonych w Policji, powiązanych z danymi wytypowanymi do oceny, zawartych we wnioskach osób, których dane dotyczą, złożonych na podstawie art. 20f ust. 8 ustawy o Policji lub w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1–6 i art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, uzyskanych od innych organów, służb lub instytucji państwowych. W przepisach § 21 ust. 1

określono sposób usuwania danych osobowych z rejestru wykroczeń w terminie ustanowionym w art. 20f ust. 14 ustawy o Policji. zgodnie z normowanym przepisem § 21 ust. 1 termin 3 lat, o którym mowa w art. 20f ust. 14 ustawy o Policji liczy odpowiednio od dnia dokonania rejestracji w rejestrze wykroczeń informacji o: osobie podejrzanej o popełnienie wykroczenia (pkt 1); osobie obwinionej przeciwko której wniesiono wniosek o ukaranie (pkt 2); osobie prawomocnie ukaranej za popełnione wykroczenia (pkt 3); sprawcy wykroczenia wobec którego zastosowano postępowanie mandatowe lub środki oddziaływania wychowawczego (pkt 4).

W przepisach § 21 ust. 2 rozporządzenia określono wzór protokołu, o którym mowa w art. 20f ust. 15 ustawy o Policji, dokumentującego usunięcie danych osobowych z rejestru wykroczeń wskazując, iż wzór ten jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia. Natomiast przepis § 22 reguluje techniczne sposoby usuwania danych określając, iż dane osobowe znajdujące się w systemach teleinformatycznych lub na informatycznych nośnikach danych usuwa się w sposób uniemożliwiający odtworzenie usuniętych danych: przy użyciu technik programowych (pkt 1); przez zniszczenie nośników zawierających dane osobowe przeznaczone do usunięcia, jeżeli ich usunięcie w sposób określony w pkt 1 nie jest możliwe (pkt 2).

W rozdziale 7 rozporządzenia uregulowano sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym uzyskaniem danych z rejestru wykroczeń oraz zakres danych i informacji określonych w art. 20f ust. 2 ustawy o Policji. Przepisy § 23 i 24 odnoszą w zakresie wykonawczym się do przepisów art. 20f ust. 8 ustawy o Policji regulując techniczne i organizacyjne warunki i sposoby udostępniania informacji, w tym danych osobowych, z rejestru wykroczeń. Jak stanowi § 23 ust. 1 rozporządzenia pisemny wniosek, o którym mowa w art. 20f ust. 4 ustawy o Policji przekazuje się w postaci papierowej za pośrednictwem poczty wewnętrznej Policji lub organów uprawnionych posiadających taką pocztę albo za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481) lub w postaci elektronicznej za pomocą urządzeń lub systemów teleinformatycznych lub z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie z § 23 ust. 2 wniosek, o którym mowa w ust. 1 zawiera dane umożliwiające wyszukanie informacji w rejestrze wykroczeń, w szczególności

imię, nazwisko osoby, której udostępnione informacje mają dotyczyć, jej numer PESEL lub datę urodzenia, określenie, w tym numer sprawy, czynności lub postępowania w ramach którego informacje mają być udostępnione lub wskazanie innej podstawy prawnej udostępnienia informacji, określenie zakresu potrzebnych informacji, oznaczenie wnioskodawcy, oznaczenie formy przekazania lub udostępnienia informacji. Zgodnie z § 23 ust. 3 wzór zapytania o udzielenie informacji o osobie z rejestru wykroczeń jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

Natomiast w myśl § 24 ust. 1 rozporządzenia Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona lub uprawniony do tego organ Policji, po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji, zgodnie z § 23 przekazuje wskazane w tym wniosku, niezbędne do realizacji prowadzonych czynności, postępowań lub ustawowych zadań wnioskodawcy informacje, w tym dane osobowe, zgromadzone w rejestrze wykroczeń. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się pisemnie. Odpowiedź przesyła w postaci papierowej za pośrednictwem poczty wewnętrznej Policji lub organów uprawnionych posiadających taką pocztę albo za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub w postaci elektronicznej za pomocą urządzeń lub systemów teleinformatycznych lub z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej (§ 24 ust. 2). Zgodnie z § 24 ust. 3 rozporządzenia odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 20f ust. 4 ustawy o Policji w zakresie wszystkich informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń udziela jako administrator danych w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych oraz administrator rejestru wykroczeń Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona.

Jak stanowi § 24 ust. 4 rozporządzenia odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji udziela również organ Policji lub osoba przez ten organ upoważniona zgodnie z właściwością terytorialną i miejscową dokonanych rejestracji w rejestrze wykroczeń, w przypadku gdy wniosek dotyczy zakresu informacji, w tym danych osobowych, zgromadzonych w rejestrze wykroczeń w związku ze sprawami o wykroczenia lub czynnościami wyjaśniającymi, postępowaniami mandatowymi prowadzonymi w podległych temu organowi jednostkach organizacyjnych Policji. Natomiast zgodnie z § 23 ust. 5 wzór informacji o osobie jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia, jednakże wzoru informacji nie wykorzystuje się do udzielenia odpowiedzi odmawiającej udostępnienia informacji, w tym danych osobowych, z rejestru wykroczeń. Ponadto w myśl § 23 ust. 6 w przypadkach, o których mowa w ust. 1–4, odpowiedź udzielana w postaci papierowej

zawierająca informacje udostępniane z rejestru wykroczeń może stanowić wydruk z systemu teleinformatycznego obsługującego rejestr wykroczeń, jeżeli zakres informacji zawartych w odpowiedzi na wydruku odpowiada określonemu w załączniku nr 3 wzorowi informacji o osobie oraz jeżeli wydruk nie zawiera innych informacji lub danych aniżeli podlegające udostępnieniu jako niezbędne zgodnie z art. 20f ust. 4 ustawy o Policji.

W § 25 ust. 1 rozporządzenia określono sposób realizacji dostępu do rejestru wykroczeń w trybie określonym w przepisach art. 20f ust. 7 ustawy o Policji. Jak stanowi § 25 ust. 1 Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona nadaje uprawnienia do dostępu do rejestru wykroczeń oraz do przetwarzania danych w tym rejestrze w sposób, o którym mowa art. 20f ust. 7 ustawy o Policji indywidualnie:

- 1) policjantom i pracownikom Policji na wniosek bezpośredniego przełożonego policjanta lub pracownika Policji, któremu ma zostać nadane uprawnienie;
- 2) funkcjonariuszom lub pracownikom organów lub podmiotów, o których mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę funkcjonariusz lub jest zatrudniony pracownik organu lub podmiotu, któremu ma być nadane uprawnienie.

Zgodnie z § 25 ust. 2 rozporządzenia wnioski w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 zawiera: imię lub imiona i nazwisko policjanta lub pracownika Policji, identyfikator kadrowy lub inny numer kadrowy oraz numer PESEL (pkt 1); określenie indywidualnego zakresu nadawanych, modyfikowanych lub cofanych uprawnień, w tym wskazanie rodzajów operacji przetwarzania obejmowanych uprawnieniami (pkt 2); nazwę jednostki lub komórki organizacyjnej Policji, której dotyczy uprawnienie do rejestru wykroczeń (pkt 3); nazwę jednostki lub komórki organizacyjnej Policji, w której pełni służbę policjant lub jest zatrudniony pracownik Policji objęty wnioskiem (pkt 4); pieczęć i podpis bezpośredniego przełożonego policjanta lub pracownika Policji objętego wnioskiem (pkt 5). Natomiast zgodnie § 25 ust. 3 wnioski w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 zawiera: imię lub imiona i nazwisko funkcjonariusza lub pracownika organu lub podmiotu, jego identyfikator kadrowy oraz numer PESEL (pkt 1); nazwę jednostki lub komórki organizacyjnej, w której pełni służbę funkcjonariusz lub jest zatrudniony pracownik organu lub podmiotu objętego wnioskiem (pkt 2); pieczęć i podpis kierownika jednostki lub komórki organizacyjnej, w której pełni służbę lub jest zatrudniony pracownik organu lub podmiotu objętego wnioskiem (pkt 3). W myśl § 25 ust. 3 do modyfikacji i cofania uprawnień dostępu do rejestru wykroczeń oraz przetwarzania danych w tym rejestrze w sposób, o którym mowa w art. 20f

ust. 7 ustawy o Policji stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2. Natomiast jak stanowi § 25 ust. 4 dostępu, o którym mowa art. 20f ust. 5 ustawy o Policji udziela się jeżeli zapewnione jest odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, a także zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

W przepisach § 26 rozporządzenia określone zostały sposoby udostępniania informacji, w tym danych osobowych z rejestru wykroczeń osobom, których dane dotyczą. Przepis § 26 w zakresie wykonawczym odnosi się do art. 20f ust. 8 ustawy o Policji. Zgodnie z treścią normatywną § 26 ust. 1 odpowiedzi na wnioski osób, o których mowa w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji o udostępnienie informacji z rejestru wykroczeń oraz wnioski złożone w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1–6 i art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych dotyczące danych osobowych przetwarzanych w rejestrze wykroczeń udziela Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona. Zgodnie z § 26 ust. 2 odpowiedzi na wnioski, o których mowa w ust. 1 udziela się pisemnie oraz przesyła w postaci papierowej za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, określonym w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).

Stosownie do § 26 ust. 3 rozporządzenia informacji o osobie w przypadkach określonych w art. 20f ust. 6 ustawy o Policji udziela się zgodnie ze wzorem, o który mowa w § 24 ust. 5. Wzoru informacji nie wykorzystuje się do udzielenia odpowiedzi odmawiającej udostępnienia informacji, w tym danych osobowych, z rejestru wykroczeń. Natomiast zgodnie z § 26 ust. 4 odpowiedź, o której mowa w ust. 1 lub 2 w postaci papierowej może stanowić wydruk z systemu teleinformatycznego obsługującego rejestr wykroczeń, jeżeli zakres udzielanych informacji zawartych w odpowiedzi na wydruku odpowiada określonemu w załączniku nr 3 wzorowi informacji o osobie oraz jeżeli wydruk nie zawiera innych informacji lub danych aniżeli podlegające udostępnieniu zgodnie z art. 20f ust. 8 ustawy o Policji.

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na ochronę informacji, w tym danych osobowych. Dodanie danych osób, o których mowa w art. 20f ust. 1 ustawy o Policji pomimo, iż wpłynie na zakres gromadzonych i przetwarzanych danych w zbiorach danych

prowadzonych w Policji przez Komendanta Głównego Policji, nie wpłynie na ochronę tych danych, w tym nie obniży standardów przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, przez Policję w zbiorach danych, w szczególności w zakresie ich poufności, integralności, rozliczalności. Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia liczby osób uprawnionych po stronie Policji do przetwarzania danych osobowych, gdyż obecnie dostęp do zbiorów prowadzonych w Policji posiadają policjanci wszystkich służb Policji. Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na zmniejszenie ochrony przetwarzanych informacji, w tym danych osobowych przez Policję, gdyż przetwarzanie nowych rodzajów danych osobowych w ramach nowego zbioru danych osobowych – rejestru wykroczeń – będzie odbywało się w ramach struktury organizacyjnej i technicznej istniejących i funkcjonujących w Policji zbiorów danych, tj. zbiorów danych tworzących Krajowy System Informacyjny Policji.

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje zwiększenie liczby przetwarzanych informacji w związku z art. 20f ust. 1 i 2 ustawy o Policji, tj. w odniesieniu do osób podejrzanych o popełnienie wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń, osób podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia. Dotychczas informacje, w tym dane osobowe o wymienionych osobach, nie były gromadzone i przetwarzane przez Policję, w tym w zbiorach danych prowadzonych w Policji.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o których mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Projekt zostanie, zgodnie z § 32 ust. 2 uchwały nr 190 z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, przekazany do koordynatora oceny skutków regulacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie prowadzenia rejestru wykroczeń, przetwarzania w nim informacji oraz sposobów i trybu udostępniania informacji o osobach z tego rejestru</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jarosław Zieliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji</p>	<p>Data sporządzenia 30 listopada 2017 r.</p> <p>Źródło: Art. 20f ust. 19 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i ...).</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak przepisów prawa powszechnie obowiązującego określających:

- 1) sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w art. 20f ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i ...), w rejestrze wykroczeń, warunki i sposób prowadzenia rejestru, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń, właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania danych do rejestru, podstawy wprowadzania informacji do rejestru, zakres i warunki kontroli dostępu do rejestru oraz nadzoru nad przetwarzaniem danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem, sprawność wprowadzania informacji do rejestru, konieczność zapewnienia aktualizacji, zupełności oraz prawidłowości danych gromadzonych w rejestrze oraz przesłanki zaniechania zbierania określonych informacji w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji;
- 2) sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, w tym wzory zapytania o udzielenie informacji o osobie oraz informacji o osobie – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym uzyskaniem danych z rejestru wykroczeń oraz zakres danych i informacji określonych w ust. 2.

Wydanie rozporządzenia na podstawie art. 20f ust. 12 ustawy o Policji stanowi konsekwencję wprowadzenia do ustawy o Policji przepisów statuujących w art. 20f ust. 1 uprawnienie Policji do pobierania, uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania w celu realizacji zadań ustawowych informacje, w tym dane osobowe, o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618), osobach podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia, także bez ich wiedzy i zgody. Z powyższym uprawnieniem związane jest utworzenie na mocy art. 20f ust. 3 ustawy o Policji rejestru wykroczeń jako elektronicznego zbioru danych sprawców wykroczeń, prowadzonego w systemie teleinformatycznym przez Komendanta Głównego Policji, który jest ich administratorem w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138 i 723). W rejestrze zgodnie z przywołanym przepisem będą gromadzone i przetwarzane informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 20f ust. 1 i 2 ustawy o Policji.

Zgodnie z wymienionym art. 20 ust. 12 ustawy o Policji, minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w rejestrze wykroczeń, warunki i sposób prowadzenia rejestru, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń, właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania danych do rejestru, podstawy wprowadzania informacji do rejestru, zakres i warunki kontroli dostępu do rejestru oraz nadzoru nad przetwarzaniem danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem, sprawność wprowadzania informacji do rejestru, konieczność zapewnienia aktualizacji, zupełności oraz prawidłowości danych gromadzonych w rejestrze oraz przesłanki zaniechania zbierania określonych informacji w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji;
- 2) sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, w tym wzory zapytania o udzielenie informacji o osobie oraz informacji o osobie – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym uzyskaniem danych z rejestru wykroczeń oraz zakres danych i informacji określonych w ust. 2.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Umożliwienie gromadzenia i przetwarzania w rejestrze wykroczeń, o którym mowa w art. 20f ust. 3 ustawy o Policji informacji, w tym danych osobowych, o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, osobach podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia, także bez ich wiedzy i zgody oraz w zakresie informacyjnym określonym w art. 20f ust. 2 ustawy o Policji.

Prowadzenie rejestru wykroczeń, o którym mowa w art. 20f ust. 3 ustawy o Policji w systemie teleinformatycznych jako zbiór danych wchodzącego w skład zestawu zbiorów danych Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP).

Określenie warunków i sposobu prowadzenia rejestru wykroczeń.

Zapewnienie korzystania z informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w rejestrze wykroczeń wyłącznie wtedy, gdy jest to przydatne lub niezbędne do prawidłowego wykonania czynności służbowych oraz podczas ich wykonywania.

Zapewnienie rejestracji informacji w rejestrze wykroczeń, w formie odpowiedniej do właściwości rejestru wykroczeń, każdej operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych.

Określenie stanów faktycznych i prawnych będących podstawą wprowadzenia informacji, w tym danych osobowych, do rejestru wykroczeń.

Określenie sposobów przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w rejestrze wykroczeń.

Umożliwienie prowadzenia rejestru wykroczeń w systemie teleinformatycznym oraz umożliwienie sprawnego dostępu do rejestru oraz do informacji, w tym danych osobowych w nim przetwarzanych.

Uregulowanie sposobów oceny danych pod kątem ich przydatności oraz sposobów usuwania danych z rejestru wykroczeń z uwzględnieniem przesłanek zaniechania zbierania określonych informacji w związku z pobieraniem lub uzyskiwaniem tych informacji. Uwzględnienie sposobów oceny danych osób, o których mowa w art. 20f ust. 19 ustawy o Policji pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach.

Umożliwienie przetwarzania w postaci elektronicznej w systemach teleinformatycznych informacji, w tym danych osobowych, o sprawcach wykroczeń przeciwko mieniu określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, osobach podejrzanych o ich popełnienie oraz obwinionych i ukaranych za te wykroczenia, także bez ich wiedzy i zgody.

Określenie zakresu i warunki kontroli dostępu do rejestru wykroczeń oraz nadzoru nad przetwarzaniem danych.

Uregulowanie sposobu i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, potrzebę zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym uzyskaniem danych z rejestru wykroczeń oraz zakres danych i informacji określonych w art. 20f ust. 2 ustawy o Policji.

Określenie rodzajów służb policyjnych uprawnionych do korzystania ze zbiorów danych oraz właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania danych do rejestru wykroczeń.

Umożliwienie dokumentowania faktu zgromadzenia informacji, w tym danych osobowych w zbiorach danych, faktu potwierdzenia ich zarejestrowania w zbiorze danych lub potwierdzenia wykonania innej operacji ich przetwarzania w systemie teleinformatycznym w innej formie, aniżeli wydruk, raport lub formularz rejestracyjny, tj. w formie zapisu informacji przetwarzanych informacji w postaci papierowej lub elektronicznej.

Jednocześnie umożliwienie dokumentowania lub potwierdzania operacji przetwarzania informacji, w tym danych osobowych w systemie teleinformatycznym, których wykonywanie jest niezbędne dla realizacji czynności służbowych lub które stanowią integralną część tych czynności poprzez wykonanie i udokumentowanie tej czynności w formie i w sposób właściwy dla zrealizowanej czynności służbowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych jak problem został rozwiązany w innych krajach. Przetwarzanie informacji, w tym danych osobowych przez Policję lub inne organy ścigania nie jest objęte prawem wspólnotowym. Prawo Unii Europejskiej pozostawiało ten zakres działalności państw do regulacji na poziomie prawa krajowego. Obowiązująca dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych w art. 3 ust. 2 tej stanowi, iż niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przetwarzania danych osobowych: – w ramach działalności wykraczającej poza zakres prawa Wspólnoty, jak np. dane, o których stanowi tytuł V i VI Traktatu o Unii Europejskiej, a w żadnym razie do działalności na rzecz bezpieczeństwa publicznego, obronności, bezpieczeństwa państwa (łącznie z dobrą kondycją gospodarczą państwa, gdy działalność ta dotyczy spraw związanych z bezpieczeństwem państwa) oraz działalności państwa w obszarach prawa karnego. Dyrektywa ta nie dotyczy zatem przetwarzania danych osobowych związanego z bezpieczeństwem publicznym oraz z działalnością państwa w dziedzinach prawa karnego oraz ze współpracą policyjną i sądową w sprawach karnych. Określenie zasad przetwarzania danych osobowych w ramach takiej działalności wchodzi w zakres autonomicznej regulacji przepisami prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich UE.

Natomiast obowiązująca decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. UE L 350 z 30.12.2008, str. 60) dotyczy przetwarzania i ochrony danych osobowych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych

organów ścigania i organów sądowych państw członkowskich Unii Europejskiej. Decyzja ta została wdrożona do prawa krajowego ustawą z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1371). Konsekwencją wdrożenia niniejszej decyzji ramowej była również zmiana ustawy o Policji oraz wydanie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 2012 r. w sprawie przetwarzania informacji przez Policję. Zakres projektowanego rozporządzenia pozostaje w zgodzie z zasadami przetwarzania danych osobowych wyrażonymi w decyzji ramowej, gdyż podstawowe zasady i podstawy prawne do przetwarzania, w tym pobierania i udostępniania, danych osobowych zostały określone w ustawie o w ustawie o Policji. Przepisy projektowanego rozporządzenia określają natomiast sposoby przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, o których mowa w art. 20f ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w rejestrze wykroczeń, warunki i sposób prowadzenia rejestru, rodzaje służb policyjnych uprawnionych do korzystania z rejestru wykroczeń, właściwość jednostek organizacyjnych Policji do wprowadzania danych do rejestru, podstawy wprowadzania informacji do rejestru, zakres i warunki kontroli dostępu do rejestru oraz nadzoru nad przetwarzaniem danych oraz sposób oceny danych pod kątem ich przydatności w prowadzonych postępowaniach, a także sposób i tryb udzielania informacji o osobach na podstawie danych zgromadzonych w rejestrze wykroczeń oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, w tym wzory zapytania o udzielenie informacji o osobie oraz informacji o osobie – co jest sprawą sensu stricto organizacyjno-techniczną (wykonawczą) i na poziomie Unii Europejskiej pozostaje w zakresie właściwości dyskrecjonalnej poszczególnych państw członkowskich.

Natomiast po wejściu w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych uchylająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119/89 z 04.05.2016) z gromadzenie i przetwarzanie informacji w zakresie określonym w art. 20f ust. 1 i 2 ustawy o Policji oraz prowadzony rejestr wykroczeń będzie podlegał reżimowi prawnemu tej dyrektywy oraz przepisom ustaw wdrażającym regulacje w niej zawarte. Przewidziane w rozporządzeniu uregulowania uwzględniają rozwiązania prawne przyjęte w wymienionej dyrektywie w zakresie przetwarzania i ochrony przetwarzanych danych osobowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Policja	Wszyscy uprawnieni do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych funkcjonariusze Policji lub pracownicy Policji.		Zwiększenie możliwości realizacji zadań ustawowych Policji, a także wpływ na zwiększenie wykrywalności wykroczeń przeciwko mieniu, określonych w art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2 oraz art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń. Zwiększenie efektywności prowadzonych postępowań w sprawach o wykroczenia. Wpływ na zwiększenie możliwości poszczególnych służb Policji w zakresie wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń przeciwko mieniu, zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony porządku publicznego oraz w zakresie realizacji zadań Policji dotyczących działań prewencyjnych oraz wykrywczych.
osoby fizyczne	Brak możliwości oszacowania.		Wpływ na zwiększenie możliwości poszczególnych służb Policji w zakresie wykrywania i ścigania sprawców wykroczeń przeciwko mieniu, zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony porządku publicznego oraz w zakresie realizacji zadań Policji dotyczących w szczególności działań

JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz nie będzie miało wpływu na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.													
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)						
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).										☐ tak ☒ nie nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:										☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☒ tak ☐ nie nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na pozostałe obszary, w tym nie wpłynie na środowisko naturalne, sytuację i rozwój regionalny, demografię, mienie państwowe, informatyzację, zdrowie lub na inne obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z dniem 1 stycznia 2019 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji projektu, z uwagi na jego charakter.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		